Den Europæiske Unions Tidende

DA
L-udgaven

2025/2643

29.12.2025

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2025/2643

af 16. december 2025

om etablering af programmet for den europæiske forsvarsindustri og en ramme for foranstaltninger til sikring af rettidig tilgængelighed og forsyning af forsvarsprodukter (»EDIP-forordningen«)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, stk. 1, artikel 173, stk. 3, artikel 212, stk. 2, og artikel 322, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Revisionsret ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([3]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den tilbagevenden til højintensiv krigsførelse, som Ruslands uprovokerede og uberettigede angrebskrig mod Ukraine har medført, har en negativ indvirkning på Unionens og medlemsstaternes sikkerhed og kræver en betydelig forøgelse af medlemsstaternes kapacitet til at styrke deres forsvarskapabiliteter. Forværringen af den regionale og globale sikkerhed på længere sigt kræver en trinvis ændring af den skala og den hastighed, hvori den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base (EDTIB) kan udvikle og producere hele spektret af militære kapabiliteter.

(2) Unionens stats- og regeringschefer forpligtede sig på mødet i Versailles den 11. marts 2022 til at styrke de europæiske forsvarskapaciteter. De aftalte at øge deres forsvarsudgifter, intensivere samarbejdet gennem fælles projekter og fælles indkøb af forsvarskapaciteter, afhjælpe mangler, fremme innovation og styrke og udvikle den europæiske forsvarsindustri.

(3) Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«) fremlagde den 18. maj 2022 en fælles meddelelse om en analyse af investeringsunderskud på forsvarsområdet og vejen frem, hvori de satte fokus på de finansielle, industrielle og kapacitetsmæssige mangler på forsvarsområdet i Unionen.

(4) I sine konklusioner af 14. og 15. december 2023 understregede Det Europæiske Råd efter at have overvejet det arbejde, der er udført i forbindelse med gennemførelsen af Versailleserklæringen af 11. marts 2022 og det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar, som blev godkendt af Rådet den 21. marts 2022, at der skal gøres mere for at opfylde Unionens mål om at øge forsvarsberedskabet. For at afstedkomme et sådant beredskab og forsvare Unionen er en stærk, modstandsdygtig, innovativ og konkurrencedygtig europæisk forsvarsindustri en forudsætning.

([1]) EUT C, C/2025/805, 31.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/805/oj.
([2]) EUT C, C/2024/4662, 9.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4662/oj.
([3]) EUT C, C/2025/1705, 26.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1705/oj.
([4]) Europa-Parlamentets holdning af 25.11.2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.12.2025.

(5) Den 20. juli 2023 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) 2023/1525 ([5]) med henblik på hurtigst muligt at støtte opskaleringen af den europæiske forsvarsindustris produktionskapaciteter, sikre forsyningskæder, lette effektive udbudsprocedurer, afhjælpe mangler i produktionskapaciteter og fremme investeringer. Den 18. oktober 2023 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) 2023/2418 ([6]) med henblik på at støtte samarbejdet mellem medlemsstaterne i indkøbsfasen for på en samarbejdsbaseret måde at afhjælpe de mest akutte og kritiske mangler, navnlig de mangler, der er opstået som følge af Ruslands angrebskrig mod Ukraine.

(6) Forordning (EU) 2023/1525 og (EU) 2023/2418 blev udformet som programmer til akut krisehåndtering og kortsigtede programmer, som udløber henholdsvis den 30. juni 2025 og den 31. december 2025.

(7) Denne forordning bør bygge videre på forordning (EU) 2023/1525 og (EU) 2023/2418 og udvide tankegangen herfra i et mere langsigtet og struktureret perspektiv ved at yde finansiel støtte i perioden 2025-2027 til styrkelse af konkurrenceevnen, reaktionsevnen og kapaciteten i EDTIP for at sikre tilgængelighed og forsyning af forsvarsprodukter på en forudsigelig, kontinuerlig og rettidig måde. I lyset af den aktuelle sikkerhedssituation synes det nødvendigt at udvide denne EU-støtte for at tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne om indkøb af en bredere vifte af forsvarsmateriel.

(8) Det Europæiske Råd besluttede den 23. juni 2022 at give Ukraine status som kandidatland, og landet udtrykte stærk vilje til at knytte genopbygning sammen med reformer på dets europæiske vej. Det Europæiske Råd besluttede den 15. december 2023 at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Ukraine og erklærede, at Unionen og dens medlemsstater fortsat er fast besluttede på at bidrage til sikkerhedsmæssige tilsagn over for Ukraine på lang sigt og sammen med partnere, hvilket vil hjælpe Ukraine med at forsvare sig, modstå destabiliseringsbestræbelser og afskrække fra fremtidige angrebshandlinger. En stærk støtte til Ukraine er en nøgleprioritet for Unionen og udgør en passende opfølgning på Unionens kraftfulde politiske tilsagn om at støtte Ukraine, så længe det er nødvendigt.

(9) De skader, som Ruslands angrebskrig har påført Ukraines økonomi, samfund og infrastruktur, og navnlig skaderne på Ukraines forsvarsteknologiske og -industrielle base (»Ukraines DTIB«), betyder, at der er behov for omfattende støtte til genopbygningen af Ukraines DTIB. En sådan støtte er afgørende for at give Ukraine kapacitet til at opretholde væsentlige statslige funktioner, bidrage til hurtig genopretning, genopbygning og modernisering af landet, til integration af Ukraines DTIB i EDTIB samt til tilpasning af Ukraines DTIB med henblik på at opfylde Den Nordatlantiske Traktats Organisations (NATO's) standarder og andre relevante standarder. En stærk DTIB er afgørende for Ukraines sikkerhed på længere sigt og for landets genopbygning.

(10) Tiltag til støtte for styrkelsen af Ukraines DTIB bør støttes finansielt af Unionen. Støtteinstrumentet for Ukraine i henhold til denne forordning bør navnlig tilskynde medlemsstaterne til at samarbejde med Ukraine og Ukraines DTIB med henblik på at øge Ukraines produktionskapaciteter på forsvarsområdet og fremme fælles indkøb af forsvarsprodukter fra Ukraines DTIB. Denne støtte vil supplere den støtte, der ydes under Ukrainefaciliteten, som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/792 ([7]), og den militære støtte, som ydes til Ukraine under den europæiske fredsfacilitet, som oprettet ved Rådets afgørelse (FUSP) 2021/509 ([8]) og gennem bilateral bistand fra medlemsstaterne. Den er også i overensstemmelse med Unionens fortsatte og urokkelige støtte til Ukraines uafhængighed, suverænitet og territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1525 af 20. juli 2023 om støtte til produktion af ammunition (ASAP) (EUT L 185 af 24.7.2023, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1525/oj).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2418 af 18. oktober 2023 om oprettelse af et instrument til styrkelse af den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb (EDIRPA) (EUT L, 2023/2418, 26.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/792 af 29. februar 2024 om oprettelse af Ukrainefaciliteten (EUT L, 2024/792, 29.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/792/oj).

([8]) Rådets afgørelse (FUSP) 2021/509 af 22. marts 2021 om oprettelse af en europæisk fredsfacilitet og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/528 (EUT L 102 af 24.3.2021, s. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/509/oj).

(11) Det er nødvendigt, at Rusland fuldt ud drages til ansvar og betaler for de massive ødelæggelser som følge af dets angrebskrig mod Ukraine, som udgør en åbenlys overtrædelse af De Forenede Nationers pagt. Unionen og dens medlemsstater bør i tæt samarbejde med andre internationale partnere fortsætte med at arbejde hen imod dette mål i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten under hensyntagen til Ruslands alvorlige overtrædelse af forbuddet mod magtanvendelse, der er nedfældet i artikel 2, stk. 4, i De Forenede Nationers pagt, og princippet om statsansvar for folkeretsstridige handlinger, herunder forpligtelsen til at kompensere for de skader, der kan vurderes finansielt. I samordning med internationale partnere er der gjort fremskridt med hensyn til, hvordan ekstraordinære indtægter i private enheders besiddelse, som hidrører direkte fra immobiliseringen af russiske statslige aktiver, kan dirigeres til støtte for Ukraine, herunder til Ukraines DTIB, på en måde, der er i overensstemmelse med gældende kontraktlige forpligtelser og med EU-retten og folkeretten. Der kan trækkes yderligere støtte fra overførslen til Unionen af ekstraordinære kassebeholdninger hos værdipapircentraler som følge af uventede og ekstraordinære indtægter, der hidrører fra immobiliseringen af russiske statslige aktiver eller andre relevante restriktive foranstaltninger fra Unionens side.

(12) Efter G7-ledernes kraftfulde tilsagn om at hjælpe Ukraine med at dække sit hastende finansieringsbehov på kort sigt og at støtte landets langsigtede genopretnings- og genopbygningsprioriteter vedtog Europa-Parlamentet og Rådet den 28. oktober 2024 forordning (EU) 2024/2773 ([9]) om oprettelse af samarbejdsmekanismen vedrørende lån til Ukraine og om ekstraordinær makrofinansiel bistand til Ukraine. Forordning (EU) 2024/2773 indfører bestemmelser om, at aftalememorandummet om de politiske betingelser for den makrofinansielle bistand skal indeholde en forpligtelse til at fremme samarbejdet med Unionen om genopretning, genopbygning og modernisering af den ukrainske forsvarsindustri i overensstemmelse med målsætningerne for EU-programmer, der tager sigte på genopretning, genopbygning og modernisering af Ukraines DTIB, og andre relevante EU-programmer.

(13) Der bør indgås en finansieringsaftale, jf. artikel 114, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 ([10]) (»finansforordningen«), med Ukraine med henblik på gennemførelsen af de tiltag, der er fastsat i nærværende forordning, og som vedrører Ukraine eller retlige enheder, som er hjemmehørende i Ukraine, og som modtager EU-finansiering. Finansieringsaftalen med Ukraine samt de kontrakter og aftaler, der undertegnes med retlige enheder, som er hjemmehørende i Ukraine, og som modtager EU-midler, bør sikre opfyldelse af forpligtelserne i finansforordningens artikel 129.

(14) For at finansiere de tiltag, der har til formål at styrke EDTIB's konkurrenceevne og beredskab på grundlag af artikel 173 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og de tiltag, der har til formål at bidrage til at genoprette, genopbygge og modernisere Ukraines DTIB under hensyntagen til dens mulige fremtidige integration i EDTIB i henhold til artikel 212 i TEUF, bør der ved denne forordning oprettes et program for den europæiske forsvarsindustri (»programmet«), der fastsætter betingelserne for finansiel støtte fra Unionen i henhold til artikel 173 i TEUF, og et støtteinstrument for Ukraine, der fastsætter de særlige betingelser for finansiel støtte fra Unionen i henhold til artikel 212 i TEUF.

(15) Programmet bør være i overensstemmelse med de forsvarskapabilitetsprioriteter, som medlemsstaterne har aftalt i fællesskab inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), medlemsstaternes samarbejde inden for rammerne af det permanente strukturerede samarbejde (PESCO), oprettet ved Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2315 ([11]), Det Europæiske Forsvarsagenturs (EDA's) initiativer og projekter og Unionens civile og militære bistand til Ukraine. Programmet bør tage behørigt hensyn til relevante aktiviteter, som udføres af NATO og andre partnere, når sådanne aktiviteter tjener Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser.

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2773 af 24. oktober 2024 om oprettelse af samarbejdsmekanismen vedrørende lån til Ukraine og om ekstraordinær makrofinansiel bistand til Ukraine (EUT L, 2024/2773, 28.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2773/oj).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

([11]) Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2315 af 11. december 2017 om etablering af et permanent struktureret samarbejde (PESCO) og fastlæggelse af listen over deltagende medlemsstater (EUT L 331 af 14.12.2017, s. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/2315/oj).

(16) Denne forordning bør fastlægge en finansieringsramme for perioden 2025-2027, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 18 i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter ([12]), for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure. Det bør derfor tillades, at der stilles supplerende finansielle midler til rådighed for programmet og støtteinstrumentet for Ukraine, herunder gennem supplerende bidrag fra medlemsstaterne.

(17) Det Europæiske Råd anførte i sine konklusioner fra juli 2020, at varigheden af sektorprogrammerne under den flerårige finansielle ramme (FFR) som hovedregel bør tilpasses tidsrammen for FFR for 2021-2027. Efter udløbet af FFR for 2021-2027 vil EU-finansiering af sektorprogrammer afhænge af resultatet af forhandlingerne om den næste FFR gældende fra 2028.

(18) De muligheder, der er fastsat i artikel 73, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 ([13]), vil kunne anvendes, forudsat at projektet overholder reglerne i nævnte forordning og anvendelsesområdet for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Den Europæiske Socialfond Plus som fastsat i henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 ([14]) og (EU) 2021/1057 ([15]). Dette kan navnlig blive aktuelt, hvis produktionen af de relevante forsvarsprodukter rammes af særlige markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer på medlemsstaternes territorium, navnlig i sårbare og fjerntliggende områder, og sådanne midler bidrager til at opfylde målene i det program, hvorfra de er blevet overført. Kommissionen skal i overensstemmelse med artikel 24 i forordning (EU) 2021/1060 vurdere de ændrede programmer, som medlemsstaten har indgivet, og skal senest to måneder efter indgivelsen af det ændrede program fremsætte bemærkninger hertil.

(19) I betragtning af nødvendigheden af at investere bedre og i fællesskab i konkurrenceevnen, reaktionsevnen og kapaciteten i EDTIB for at sikre rettidig tilgængelighed og forsyning af forsvarsprodukter og i genopretningen, genopbygningen og moderniseringen af Ukraines DTIB bør medlemsstater, EU-institutioner, -organer og -agenturer, tredjelande, internationale organisationer, internationale finansielle institutioner og andre tredjeparter have mulighed for at bidrage til gennemførelsen af programmet og støtteinstrumentet for Ukraine. Sådanne bidrag bør gennemføres efter de samme regler og på de samme betingelser og bør udgøre eksterne formålsbestemte indtægter som defineret i finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra a), d) eller e), og bør anføres i den årlige budgetprocedure i overensstemmelse med finansforordningen. Medlemsstaterne bør have fleksibilitet til at beslutte, hvordan de vil tildele de beløb, der er bidraget med til programmet eller til støtteinstrumentet for Ukraine. Medlemsstaterne bør have mulighed for at vælge at stille disse midler til rådighed for alle enheder, der er berettigede til finansiering i henhold til denne forordning, udelukkende for de berørte medlemsstater eller yderligere for andre medlemsstater eller, hvor det er relevant, Ukraine. Denne fleksibilitet er afgørende for at sikre den mest effektive anvendelse af ressourcer og gøre det muligt at tildele midler dér, hvor der er det største behov.

(20) Derudover bør medlemsstaterne kunne udnytte den fleksibilitet i gennemførelsen af deres tildelinger under delt forvaltning, som forordning (EU) 2021/1060 giver dem. Det bør derfor være muligt at overføre en vis andel af finansieringen mellem tildelinger under delt forvaltning og programmet eller støtteinstrumentet for Ukraine på de betingelser, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1060. Det bør være muligt at tilbageføre midler, der ved udgangen af 2028 fortsat ikke er tildelt, til et eller flere af de respektive kildeprogrammer efter anmodning fra den berørte medlemsstat og i henhold til betingelserne i de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2021/1060.

([12]) EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2020/1222/oj.

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj).

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1058/oj).

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 af 24. juni 2021 om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF +) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1296/2013 (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj).

(21) Programmets mål om at øge EDTIB's konkurrenceevne og beredskab ved at iværksætte og fremskynde industriens tilpasning til strukturforandringer som følge af udviklingen i sikkerhedsmiljøet, herunder med henblik på at sikre forsyningssikkerheden for forsvarsprodukter i hele Unionen, kan bidrage til at fremme Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ([16]). Der bør derfor fastsættes bestemmelser, der giver mulighed for, at medlemsstaternes bidrag, der støttes af genopretnings- og resiliensfaciliteten, kan anvendes med henblik på at støtte tiltag til styrkelse af industrien i henhold til nærværende forordning. Denne mulighed bør anvendes, i det omfang den bidrager til at nå de mål, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EU) 2021/241. Anvendelsen af princippet om »ikke at gøre væsentlig skade« som omhandlet i artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 ([17]) er afgørende for at sikre, at de reformer og investeringer, der foretages inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, gennemføres på en bæredygtig måde. Alle foranstaltninger, der støttes af genopretnings- og resiliensfaciliteten, skal gennemføres i overensstemmelse med gældende EU-ret og national lovgivning på miljøområdet, navnlig vedrørende miljøkonsekvensvurdering og naturbeskyttelse. Samtidig vil visse slutprodukter på forsvarsområdet sandsynligvis i sig selv direkte eller indirekte medføre skade på miljøet. Derfor kan det muligvis ikke lade sig gøre at anvende princippet om »ikke at gøre væsentlig skade« på medlemsstaternes bidrag til støtte for tiltag til styrkelse af industrien, som vedrører disse produkter. Derudover kan det være hensigtsmæssigt ikke at anvende princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«, hvis det støttede tiltag til styrkelse af industrien vedrører forsvarsprodukter eller komponenter eller råstoffer, som udelukkende er bestemt eller anvendes til produktion af forsvarsprodukter. Unionen står uden tvivl over for en markant forværring af dens sikkerhedssituation, hvilket har øget trusselsniveauet for Unionen. Dette nødvendiggør øjeblikkelige og massive investeringer i og støtte til EDTIB's modstandsdygtighed og opskalering for at styrke dens evne til at forberede sig på fremtidige forsyningskriser og sikre rettidig tilgængelighed og forsyning af forsvarsprodukter i hele Unionen. Dette udgør i den aktuelle situation et overordnet mål af hensyn til den offentlige sikkerhed, som går forud for andre hensyn. I denne forbindelse er det nødvendigt at forebygge en eventuel forstyrrelse i forsvarsforsyningskæderne, navnlig ved at muliggøre tiltag til styrkelse af industrien, som vedrører forsvarsprodukter, komponenter og råstoffer, hvor det er relevant, kan støttes uden begrænsninger i forbindelse med anvendelsen af princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«. Hvis medlemsstaterne anvender deres frivillige bidrag med støtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til fordel for tiltag til styrkelse af industrien i henhold til denne forordning, bør disse tiltag derfor ikke være underlagt anvendelsen af princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«, forudsat at den pågældende medlemsstat i bidragsaftalen med Kommissionen begrunder, hvorfor det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at sikre, at den type aktiviteter, der påtænkes at modtage støtte inden for rammerne af denne forordning, opfylder princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«.

(22) Tredjelande, der er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bør kunne deltage i programmet som associerede lande inden for rammerne af det samarbejde, der er etableret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ([18]), som fastsætter, at programmerne gennemføres på grundlag af en afgørelse vedtaget i henhold til nævnte aftale.

(23) Da nærværende forordning har til formål at styrke konkurrenceevnen og effektiviteten i Unionens og Ukraines forsvarsindustri, og for at sikre beskyttelsen af Unionens og dens medlemsstaters væsentlige sikkerheds- og forsvarsinteresser bør modtagere af en sådan finansiel støtte for at kunne drage fordel af finansiel støtte fra Unionen i henhold til programmet og i henhold til støtteinstrumentet for Ukraine være retlige enheder, som er hjemmehørende og har deres ledelsesstrukturer i Unionen, i associerede lande eller i Ukraine, og som med henblik på tiltaget anvender infrastruktur, anlæg, aktiver og ressourcer, som er beliggende på en medlemsstats, et associeret lands eller Ukraines territorium. Endvidere bør modtagere af en sådan finansiel støtte ikke være underlagt kontrol af et andet ikkeassocieret tredjeland end Ukraine eller af en anden enhed i et tredjeland. I denne sammenhæng bør kontrol forstås som muligheden for at udøve afgørende indflydelse på en retlig enhed direkte eller indirekte gennem en eller flere mellemliggende retlige enheder. Hvis medlemsstaterne, de associerede lande eller Ukraine er modtagere af en sådan finansiel støtte med henblik på fælles indkøb, bør tilsvarende kriterier finde anvendelse på indkøbskontrakternes kontrahenter og underleverandører for at sikre, at de samme betingelser gælder for dem, samtidig med at det afspejles, at disse kontrahenter og underleverandører ikke er modtagere af EU-finansiering.

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

([18]) EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/1/oj.

(24) Støtteberettigelseskriterierne bør tage hensyn til eksisterende forsyningskæder og det industrielle samarbejde med andre ikkeassocierede tredjelande end Ukraine samt gøre det muligt at opfylde kapabilitetskravene. Fælles indkøb, der involverer én underleverandør, som tildeles mellem 15 % og 35 % af kontraktens værdi, og som ikke er hjemmehørende eller ikke har sine ledelsesstrukturer i Unionen, et associeret land eller, hvor det er relevant, Ukraine, bør derfor på visse betingelser være berettigede til finansiering i henhold til programmet og støtteinstrumentet for Ukraine.

(25) Det bør under visse omstændigheder være muligt at fravige princippet om, at retlige enheder, som deltager i et tiltag, der støttes af programmet, anvender infrastruktur, anlæg, aktiver og ressourcer, som er beliggende på en medlemsstats eller et associeret lands territorium, og ikke er underlagt kontrol af ikkeassocierede tredjelande eller enheder i ikkeassocierede tredjelande. I den forbindelse bør en retlig enhed, som er hjemmehørende i Unionen eller i et associeret land, og som anvender infrastruktur, anlæg, aktiver eller ressourcer, som er beliggende uden for en medlemsstats eller et associeret lands territorium eller kontrolleres af et ikkeassocieret tredjeland eller en enhed i et ikkeassocieret tredjeland, kunne deltage som støttemodtager, såfremt der er opfyldt strenge betingelser vedrørende Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser, herunder princippet om gode naboskabsforbindelser, som fastsat inden for rammerne af FUSP i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), herunder med hensyn til styrkelse af EDTIB. Lignende undtagelser bør gælde for tiltag, der støttes inden for rammerne af støtteinstrumentet for Ukraine, for at gøre det muligt at anvende infrastruktur, anlæg, aktiver eller ressourcer, som er beliggende uden for en medlemsstats eller Ukraines territorium, og gøre det muligt for retlige enheder, som er hjemmehørende i Unionen og kontrolleres af et andet tredjeland end Ukraine eller af en anden enhed i et tredjeland, at deltage.

(26) Retlige enheder, som er hjemmehørende i Unionen eller i et associeret land og kontrolleres af et ikkeassocieret tredjeland eller en enhed i et ikkeassocieret tredjeland, bør være berettigede til at være støttemodtagere, hvis Kommissionen gives garantier, som er godkendt i overensstemmelse med de nationale procedurer i den medlemsstat eller det associerede land, hvor de er hjemmehørende, og som vurderes forud for en afgørelse om tildeling af EU-finansiering. Sådanne garantier bør kun udstedes, hvis der er opfyldt strenge betingelser vedrørende Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser som fastsat inden for rammerne af FUSP i henhold til afsnit V i TEU, og hvis betingelserne opretholdes under hele tiltaget. Kommissionen bør underrette de medlemsstater, der mødes som et udvalg, om retlige enheder, der anses for at være støtteberettigede efter en sådan vurdering. Oplysninger om efterfølgende vurdering af støtteberettigelse, bl.a. som følge af en rapporteret ændring af ejerskab i løbet af gennemførelsen, vil også blive indberettet til de medlemsstater, der mødes som et udvalg, for at sikre gennemsigtighed i overvågningen af den løbende overholdelse af støtteberettigelsesbetingelserne. Deltagelse af enheder, som kontrolleres af ikkeassocierede lande eller enheder i ikkeassocierede tredjelande, bør ikke være i modstrid med målene i nærværende forordning. Med henblik på støtteinstrumentet for Ukraine bør sådanne regler om støtteberettigelse gælde for retlige enheder, som er hjemmehørende i Unionen og kontrolleres af et andet ikkeassocieret tredjeland end Ukraine eller af en enhed i et tredjeland.

(27) For at øge EDTIB's konkurrenceevne, fremme genopretningen, genopbygningen og moderniseringen af Ukraines DTIB og sikre rettidig tilgængelighed og forsyning af forsvarsprodukter fra disse forsvarsteknologiske og -industrielle baser er det vigtigt at fastsætte minimumskrav vedrørende den værdi, der genereres i Unionen og associerede lande eller, hvor det er relevant, Ukraine. Dette vil øge effektiviteten af EU-støtten i henhold til programmet og støtteinstrumentet for Ukraine. For tiltag, der støttes med EU-finansiering i henhold til programmet eller støtteinstrumentet for Ukraine, bør omkostningerne til komponenter med oprindelse uden for Unionen og associerede lande eller, hvor det er relevant, Ukraine derfor ikke udgøre mere end 35 % af de anslåede omkostninger til komponenterne i slutproduktet eller produktet, for hvilket forøgelsen af produktionskapacitet støttes med EU-finansiering. De mål, der forfølges med denne forordning, vil blive nået på langt mere effektiv vis, hvis omkostningerne ved disse komponenter er lavere end tærsklen på 35 %. Modtagere af EU-finansiering opfordres til at sigte mod gradvis at sænke denne procentdel i nye produkter. Råstoffer betragtes ikke som komponenter.

(28) I betragtning af behovet for at sikre medlemsstaternes væbnede styrkers operationelle kapacitet og for at sikre deres mulighed for at anvende forsvarsprodukter, der er omfattet af et tiltag, som er iværksat i henhold til programmet, uden at blive pålagt begrænsninger af tredjelande er det nødvendigt at fastsætte yderligere krav vedrørende muligheden for at træffe afgørelse om definitionen, tilpasningen og udviklingen af sådanne forsvarsprodukters konstruktion. Modtagere af EU-finansiering eller, hvor det er relevant, kontrahenten eller konsortiet af kontrahenter bør derfor ikke være underlagt retlige eller kontraktmæssige begrænsninger af ikkeassocierede tredjelande eller af enheder i ikkeassocierede tredjelande, som påvirker deres mulighed for at træffe afgørelse om definitionen, tilpasningen og udviklingen af forsvarsproduktets konstruktion, herunder om udskiftning eller fjernelse af komponenter, der er underlagt begrænsninger, som er pålagt af ikkeassocierede tredjelande eller enheder i ikkeassocierede tredjelande. I lyset af den nuværende geopolitiske situation bør der undtagelsesvis og midlertidigt fastsættes en specifik og målrettet undtagelse fra dette krav med henblik på at opskalere den industrielle kapacitet til produktion af ammunition og missiler. En sådan undtagelse bør bestå i at give modtagerne af EU-finansiering eller de relevante statslige myndigheder i de berørte medlemsstater mulighed for at give Kommissionen et juridisk bindende tilsagn fra det pågældende ikkeassocierede tredjeland eller den pågældende enhed i et ikkeassocieret tredjeland om, at modtagerne vil få denne mulighed for at træffe afgørelse. Modtagerne bør træffe alle foranstaltninger for at sikre, at dette tilsagn opfyldes. Hvis støttemodtagerne trods deres bestræbelser ikke kan få en sådan mulighed for at træffe afgørelse, vil der blive truffet korrigerende foranstaltninger i overensstemmelse med finansforordningen, særlig artikel 132.

(29) For at sikre, at Unionens og dens medlemsstaters internationale forpligtelser respekteres i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, bør tiltag vedrørende produkter eller teknologier, hvis anvendelse, udvikling eller produktion er forbudt i henhold til gældende folkeret, ikke være berettigede til finansiering i henhold til programmet og støtteinstrumentet for Ukraine.

(30) Programmet og støtteinstrumentet for Ukraine bør yde finansiel støtte i overensstemmelse med finansforordningen til tiltag, der bidrager til styrkelse af EDTIB's konkurrenceevne, reaktionsevne og kapacitet eller Ukraines DTIB's genopretning, genopbygning og modernisering med henblik på at sikre rettidig tilgængelighed og forsyning af forsvarsprodukter, såsom retlige enheders samarbejde om fælles indkøb af forsvarsprodukter og tiltag, der har til formål at fremskynde tilpasningen til strukturforandringerne med hensyn til kapaciteten til at producere forsvarsprodukter, komponenter og tilsvarende råstoffer. Dette kan omfatte koordinering inden for industrien med hensyn til reservation af forsvarsprodukter, adgang til finansiering for virksomheder, som bidrager til fremstillingen af forsvarsprodukter, reservation af produktionskapaciteter (»konstant indsatsklare anlæg«) eller industrielle processer til rekonditionering af forældede produkter, udvidelse, optimering, modernisering, opgradering eller konvertering af anvendelsen af eksisterende eller etablering af nye produktionskapaciteter på dette område. Det kan desuden omfatte en række yderligere støttetiltag i overensstemmelse med denne forordnings mål såsom uddannelse, omskoling eller opkvalificering af personale.

(31) I lyset af den nuværende geopolitiske kontekst og navnlig Ruslands angrebskrig mod Ukraine kræver beskyttelsen af Unionens væsentlige sikkerhedsinteresser, at der vedtages specifikke foranstaltninger vedrørende indkøb af forsvarsprodukter, der har til formål at befordre EDTIB's konkurrenceevne og sikre rettidig tilgængelighed og forsyning af forsvarsprodukter, som indkøbes fra EDTIB, i hele Unionen. Beskyttelsen af Unionens væsentlige sikkerhedsinteresser kræver også, at Ukraine og de lande, der er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde inddrages i disse foranstaltninger, ikke kun på grund af deres geografiske placering og det forhold, at Ukraine er direkte konfronteret med Ruslands igangværende angrebskrig, men også i lyset af deres tætte indkøbspartnerskab med Unionen, hvilket navnlig afspejles i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side ([19]) og i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

(32) Da det er vigtigt at afbøde enhver forvridning af markedet, bør Kommissionen kunne inddrive overskud, der genereres af vellykkede tiltag til styrkelse af industrien, som er støttet af Unionens budget, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Uanset finansforordningens artikel 195, stk. 2, bør der i forbindelse med en sådan inddrivelse af overskud tages fuldt hensyn til alle genererede indtægter, herunder indtægter fra medlemsstaternes, Ukraines og tredjeparters støtte til tiltaget, ud over selve EU-støtten. De inddrevne overskud bør genanvendes med henblik på at nå målene for nærværende forordning.

([19]) EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2014/295/oj.

(33) Forsvarsindustrisektoren følger ikke de sædvanlige regler og forretningsmodeller, der gælder for mere traditionelle markeder. Efterspørgslen kommer næsten udelukkende fra lande, der også kontrollerer alle erhvervelser af forsvarsrelaterede produkter og teknologier, herunder eksport heraf. Forsvarsindustrien finansierer derfor ikke selv betydelige industriinvesteringer og gør det kun som følge af bindende ordrer. Desuden står EDTIB over for vedvarende hindringer for adgang til finansiering, herunder samfinansiering, navnlig privat finansiering af investeringer, på grund af de risici, som markedsaktørerne forbinder sådanne investeringer med. Det er afgørende at mobilisere offentlige investeringer i Unionens forsvarssektor i betragtning af det tvingende behov for at sætte skub i investeringerne i denne sektor. Dette gælder navnlig for støttetiltag, der gavner EDTIB i bredere forstand, f.eks. ved at muliggøre og lette andre tiltag, der er fastsat i denne forordning, og dermed fungere som multiplikatorer med en potentielt stor løftestangseffekt. Da støttetiltagene ellers ikke ville blive iværksat, forekommer det uanset finansforordningens artikel 193, stk. 1, berettiget, at den finansielle støtte fra Unionen i henhold til programmet dækker op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger ved støttetiltagene.

(34) Da de forskellige typer tiltag supplerer hinanden og er nødvendige for at udligne kompleksiteten af samarbejde og nedbringe risikoen ved industriinvesteringer ved hjælp af finansiel støtte fra Unionen, der muliggør en hurtigere tilpasning af forsvarsindustrien til de aktuelle strukturelle markedsforandringer, forekommer det berettiget, at et betydeligt beløb, som udgør mindst 15 % af den finansieringsramme, der er afsat til programmet, afsættes til tiltag, der vedrører fælles indkøb, og at mindst 30 % af denne finansieringsramme afsættes til tiltag til styrkelse af industrien. EU-støtten til tiltag til styrkelse af industrien bør dække op til 35 % af de støtteberettigede omkostninger for at sætte støttemodtagerne i stand til at gennemføre tiltagene hurtigst muligt, nedbringe risikoen ved deres investeringer og dermed fremskynde tilgængeligheden af relevante forsvarsprodukter.

(35) For så vidt angår tiltag inden for rammerne af støtteinstrumentet for Ukraine, EU-støtte til styrkelse af industrien og støtteaktiviteter, der involverer retlige enheder, som er hjemmehørende i Ukraine, bør denne kunne dække op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger for at tage højde for den øgede kompleksitet og forholdene for Ukraines forsvarsindustri, herunder for behovet for at opfylde NATO's standarder og andre relevante standarder, samt de øgede risici, der er forbundet med Ruslands angrebskrig mod Ukraine, under hensyntagen til behovet for at genopbygge og modernisere de industrielle kapaciteter på en modstandsdygtig måde.

(36) Fælles indkøb bør finansieres i henhold til denne forordning gennem tilskud, der tager form af finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, baseret på opnåelse af resultater ved henvisning til arbejdspakker, delmål eller mål for den fælles indkøbsprocedure med henblik på at skabe den nødvendige tilskyndelsesvirkning.

(37) Unionens finansielle bidrag til fælles indkøb i henhold til programmet, som skal tjene som incitament til samarbejde, bør ikke overstige 15 % af den fælles indkøbskontrakts anslåede værdi. I lyset af den øgede kompleksitet, der er forbundet med fælles indkøb med Ukraine, bør Unionens finansielle bidrag i henhold til støtteinstrumentet for Ukraine ikke overstige 25 % af den fælles indkøbskontrakts anslåede værdi.

(38) Når særlige betingelser, der er knyttet til programmets mål, er opfyldt, bør loftet for Unionens finansielle bidrag til fælles indkøb hæves til 25 % af den fælles indkøbskontrakts anslåede værdi for at kompensere for særlige komplekse forhold i forbindelse med et styrket grænseoverskridende samarbejde inden for Unionen og samarbejde inden for rammerne af en struktur for det europæiske forsvarsmaterielprogram (SEAP). Der bør også tages hensyn til behovet for gradvis at mindske den strategiske afhængighed, hvilket berettiger en forhøjet finansieringssats, hvis tiltaget støtter fælles indkøb af slutprodukter, der ikke er pålagt begrænsninger. I betragtning af den særlige sikkerhedssituation i Ukraine og Moldova i lyset af Ruslands angrebskrig mod Ukraine bør der desuden fastsættes en sådan forhøjet finansieringssats i tilfælde, hvor det støttede tiltag resulterer i fælles indkøb af yderligere mængder forsvarsprodukter til disse to lande. Den geopolitiske kontekst, herunder Ruslands angrebskrig mod Ukraine, har desuden udsat Unionen og dens medlemsstater for en høj risiko for, at konventionelle militære trusler bliver til virkelighed, hvilket har skabt et behov for øgede forsvarsinvesteringer. Det er derfor også berettiget at fastsætte en forhøjet finansieringssats for fælles indkøb på op til 25 %, hvis udgifterne til forsvarsinvesteringer for et flertal af de medlemsstater, der deltager i det pågældende indkøb, overstiger 30 % af deres respektive forsvarsudgifter. For så vidt angår tiltag til styrkelse af industrien kan loftet hæves til op til 50 % af de støtteberettigede omkostninger, hvis størstedelen af støttemodtagerne er små og mellemstore virksomheder (SMV'er) eller selskaber med mellemstor markedsværdi (midcaps), der er hjemmehørende i medlemsstaterne eller i associerede lande, eller hvis tiltaget gennemføres af en SEAP, og hvis tiltaget godtgør et bidrag til oprettelsen af et nyt grænseoverskridende samarbejde såsom en udvidelse af det geografiske anvendelsesområde for eksisterende forsyningskæder eller gennem en betydelig stigning i samhandelen, samarbejdet eller fælles projekter mellem enheder i forskellige medlemsstater eller udvidelse af eksisterende grænseoverskridende netværk på måder, der styrker EDTIB's samlede kapacitet og

modstandsdygtighed, hvis det omfatter opførelse af nye infrastrukturer, anlæg eller produktionslinjer, eller hvis det bidrager til etablering af nye eller opskalering af eksisterende produktionskapaciteter for kriserelevante produkter. Når medlemsstaterne specifikt beslutter at afsætte finansiering til programmet, som kun er til gavn for de berørte medlemsstater eller yderligere til gavn for andre medlemsstater, bør det uanset finansforordningens artikel 193, stk. 1, desuden være muligt at øge fleksibiliteten og muliggøre, at Unionens finansielle bidrag til tiltag til styrkelse af industrien dækker op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger. Denne mulighed bør også gælde i tilfælde, hvor medlemsstaternes bidrag med støtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten anvendes til finansiering af sådanne tiltag. Dette vil maksimere tiltagets virkning og effektivitet.

(39) I henhold til finansforordningens artikel 196, stk. 2, kan der ydes tilskud til et allerede påbegyndt tiltag, forudsat at ansøgeren kan godtgøre, at det var nødvendigt at igangsætte tiltaget inden undertegnelsen af tilskudsaftalen. Omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, er imidlertid ikke støtteberettigede, undtagen i tilfældene fastsat i finansforordningens artikel 196, stk. 2, andet afsnit. For at sikre kontinuitet i finansieringsperspektivet for tiltag, der kunne være støttet gennem finansiering i 2024 i henhold til forordning (EU) 2023/1525 eller (EU) 2023/2418, bør det i finansieringsafgørelsen være muligt, som en undtagelse fra artikel 196, stk. 2, andet afsnit, i finansforordningen, inden for rammerne af programmet at fastsætte finansielle bidrag til tiltag, der dækker en periode, der begynder den 5. marts 2024 og ikke er afsluttet før undertegnelsen af tilskudsaftalen. I lyset af forbindelserne mellem programmet og støtteinstrumentet for Ukraine samt behovet for omgående at støtte genopbygningen, genopretningen og moderniseringen af Ukraines DTIB under hensyntagen til dens mulige fremtidige integration i EDTIB bør den samme undtagelse gælde for finansielle bidrag ydet i henhold til støtteinstrumentet for Ukraine. Under ingen omstændigheder må de samme omkostninger finansieres to gange over EU-budgettet.

(40) Kommissionen bør ved vurderingen af ansøgernes forslag være særligt opmærksom på disse forslags bidrag til at opfylde denne forordnings mål. Forslagene bør navnlig vurderes i forhold til deres bidrag til at øge beredskabet og modstandsdygtigheden i forsvarsindustrien og deres bidrag til grænseoverskridende forsvarsindustrielt samarbejde mellem medlemsstater, associerede lande og Ukraine.

(41) Det er afgørende at udvikle produktionskapaciteter på forsvarsområdet i hele Unionen under hensyntagen til de risici, der er forbundet med den øgede forværring af Unionens sikkerhedssituation, for at sikre, at alle medlemsstater bidrager til og drager fordel af en robust EDTIB. Hvad angår tiltag til styrkelse af industrien bør der lægges særlig vægt på det pågældende tiltags bidrag til industriel modstandsdygtighed, navnlig for at sikre tilgængeligheden af og forsyningssikkerheden for forsvarsprodukter i hele Unionen som reaktion på identificerede risici såsom høj eksponering for risikoen for, at konventionelle militære trusler bliver til virkelighed.

(42) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ([20]) og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ([21]), (Euratom, EF) nr. 2185/96 ([22]) og (EU) 2017/1939 ([23]) skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner. Navnlig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([24]). I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Den Europæiske Revisionsret og for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

([21]) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1995/2988/oj).

([22]) Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

([23]) Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

(43) Der bør indsættes en særlig bestemmelse i denne forordning med et krav om, at de associerede lande, der deltager i programmet, skal give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser.

(44) I henhold til artikel 85 i Rådets afgørelse (EU) 2021/1764 ([25]) kan fysiske personer og organer og institutioner, som er hjemmehørende i oversøiske lande og territorier (OLT'er), opnå finansiering under overholdelse af programmets regler og mål og eventuelle ordninger, som finder anvendelse på den medlemsstat, som det pågældende OLT hører under.

(45) Unionen bør udpege europæiske forsvarsprojekter af fælles interesse (EDPCI'er), som indsatsen og ressourcerne skal fokuseres på, og som bør bestå af samarbejdsbaserede industrielle projekter, som har til formål at styrke EDTIB's konkurrenceevne i hele Unionen og samtidig bidrage til udviklingen af medlemsstaternes militære kapabiliteter af kritisk betydning for Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser, herunder dem, der sikrer adgang til alle operationelle domæner. Eftersom det er en følsom afgørelse at udpege et EDPCI i lyset af dets potentielle indvirkning på nationale sikkerhedsinteresser, og det er vigtigt at sikre, at sådanne projekter bidrager til alle medlemsstaternes forsvarsberedskab, bør beføjelsen til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at udpege EDPCI'er tillægges Rådet på forslag fra Kommissionen. Kommissionen bør, inden den foreslår sådanne gennemførelsesretsakter, tage hensyn til alle medlemsstaters synspunkter og de projektforslag, som de har til mulige EDPCI'er. Ved udarbejdelsen af sådanne projektforslag bør medlemsstaterne koordinere på en inklusiv måde og med henblik herpå gøre brug af EDA's støtte, når det er nødvendigt. I denne forbindelse kan medlemsstaterne udpege kapabiliteter med dobbelt anvendelse af fælles interesse. Hvis disse projektforslag bliver til EDPCI'er, kan de kapabiliteter med dobbelt anvendelse, som medlemsstaterne har udpeget, udvikles for Unionen og dens institutioner, organer og agenturer i forbindelse med de pågældende EDPCI'er. Ud over at EDPCI'erne skal være i overensstemmelse med de kapabilitetsprioriteter, der fastlægges inden for rammerne af FUSP, herunder kapacitetsudviklingsplanen (CDP), målene i det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar og de samarbejdsmuligheder, der identificeres i forbindelse med den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD), bør de tage hensyn til de projekter, der aftales inden for rammerne af PESCO, EDA's initiativer og relevante aktiviteter, som udføres af NATO, såsom NATO's forsvarsplanlægningsproces. Inden Kommissionen forelægger et forslag til gennemførelsesretsakt, bør den om nødvendigt opfordre den højtstående repræsentant og EDA til at give input med henblik på at sikre overensstemmelse med ovennævnte prioriteter og mål. Dette vil supplere de oplysninger om projektforslag, som medlemsstaterne har afgivet. Rådet bør kunne tilføje eller fjerne projekter eller foretage andre ændringer i Kommissionens forslag til gennemførelsesretsakt. Rådet bør tage hensyn til et projekts modenhed, dets forventede bidrag til forsvarsberedskab og antallet af deltagende medlemsstater, når det vurderer et forslag til gennemførelsesretsakt.

(46) I forbindelse med Ruslands angrebskrig mod Ukraine har Ukraine og Ukraines DTIB udviklet specifik ekspertise i forsvarsindustrielle projekter, herunder i samarbejde med medlemsstaterne og EDTIB. Denne ekspertise kan være afgørende for og lette udviklingen af EDPCI'er og derved bidrage til at styrke EDTIB's konkurrenceevne og samtidig bidrage til udviklingen af medlemsstaternes militære kapabiliteter af kritisk betydning for Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser. Ukraine bør derfor i sådanne tilfælde have mulighed for at deltage i EDPCI'er. Kommissionen bør kontrollere, at alle medlemsstater, associerede lande og Ukraine er blevet underrettet om, at et projekt er blevet etableret, og har fået mulighed for at deltage. Eftersom Kommissionen kan have relevant ekspertise til at støtte gennemførelsen af EDPCI'er til gavn for EDTIB's konkurrenceevne i hele Unionen, bør den have mulighed for at deltage i EDPCI'er med henblik på at dele en sådan ekspertise, hvis de deltagende medlemsstater anmoder herom.

([25]) Rådets afgørelse (EU) 2021/1764 af 5. oktober 2021 om associering af de oversøiske lande og territorier med Den Europæiske Union, herunder forbindelser mellem Den Europæiske Union på den ene side og Grønland og Kongeriget Danmark på den anden side (afgørelse om oversøisk associering, herunder Grønland) (EUT L 355 af 7.10.2021, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1764/oj).

(47) I betragtning af EDPCI'ers potentielt betydelige indvirkning på EDTIB's konkurrenceevne og industrielle beredskab bør programmet støtte konsortierne af deltagende medlemsstater og associerede lande i deres udrulning. En sådan finansiel støtte fra programmet bør begrænses til aktiviteter, der iværksættes af disse konsortier, og som vedrører fælles indkøb af forsvarsprodukter, fremskyndelse af tilpasningen til strukturforandringerne med hensyn til kapaciteten til at producere forsvarsprodukter samt relaterede støtteaktiviteter, industriel udvikling af nye forsvarsprodukter eller opgradering af eksisterende produkter samt udvikling og indkøb af nødvendig infrastruktur. I betragtning af disse projekters særlige omfang, som kræver et hidtil uset niveau af samarbejde og samordning mellem medlemsstaterne og industrien, og under hensyntagen til de finansielle risici for de deltagende medlemsstater og associerede lande bør EU-finansiering uanset finansforordningens artikel 193, stk. 1, kunne dække op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger. Dette bør ikke berøre muligheden for, at visse EDPCI-aktiviteter kan modtage finansiel støtte inden for rammerne af andre tiltag, forudsat at de opfylder de betingelser, der er fastsat for disse tiltag, og ikke har modtaget finansiering i henhold til andre EU-programmer i overensstemmelse med finansforordningen. De deltagende medlemsstater bør sikre, at EDPCI's aktiviteter er i overensstemmelse med programmets mål, herunder når EU ikke yder finansiel støtte. For at lette overvågningen af overholdelsen af disse mål bør de medlemsstater, der deltager i et EDPCI, hvert år sende Kommissionen en fælles rapport om gennemførelsen af EDPCI's aktiviteter. Rådet bør på forslag fra Kommissionen kunne ændre de gennemførelsesretsakter, der udpeger EDPCI'er, herunder ved at fjerne EDPCI'er fra listen. De medlemsstater, der deltager i et EDPCI, vil med henblik på at udføre de aktiviteter, der er nødvendige for gennemførelsen heraf, kunne trække på den ekspertise og administrative kapacitet, som EDA eller internationale organisationer såsom Den Fælles Organisation for Forsvarsmaterielsamarbejde (OCCAR) og NATO's støtte- og indkøbsagentur (NSPA) besidder.

(48) EDTIB's kapacitet til at sikre forsvarsprodukternes rettidige tilgængelighed og i fornødne mængder er afgørende for dens konkurrenceevne, navnlig i perioder med øgede sikkerhedsmæssige spændinger. I sådanne perioder kan EDTIB eventuelt mangle den nødvendige produktionskapacitet til at opfylde medlemsstaternes akutte behov, og dens produkter kan være mindre synlige for medlemsstaterne end produkter, som udbydes af tredjelande eller enheder i tredjelande. Denne forordning bør derfor fastsætte bestemmelser om en europæisk mekanisme for militærsalg, herunder foranstaltninger til at øge tempoet i markedsføringen af forsvarsprodukter fra EDTIB ved at lette procedurerne for fælles indkøb af forsvarsprodukter og udnytte brugen af kontrakter, som en regering tildeler en anden regering.

(49) Medlemsstater, associerede lande og Ukraine eller en SEAP bør kunne oprette, forvalte og vedligeholde puljer for forsvarsindustrielt beredskab bestående af forsvarsprodukter, som medlemsstater, associerede lande og Ukraine let kan indkøbe eller anvende, med det formål at styrke EDTIB's konkurrenceevne og genopbygge, genoprette og modernisere Ukraines DTIB. Sådanne puljer, som består af lagre af forsvarsprodukter, der indkøbes fra EDTIB eller Ukraines DTIB, vil tiltrække efterspørgsel og øge forudsigeligheden for forsvarssektoren. De vil kunne sende positive signaler til Unionens og Ukraines industri og tilskynde dem til at producere forsvarsprodukter og investere med henblik på at styrke den industrielle kapacitet i denne sektor. Puljerne for forsvarsindustrielt beredskab vil endvidere forbedre forsyningssikkerheden for forsvarsprodukter for medlemsstaterne ved at forbedre tilgængeligheden af produkter og reducere gennemløbstiden for levering, herunder under forsyningskriser. Hvis sådanne puljer oprettes inden for rammerne af en SEAP, bør programmet og støtteinstrumentet for Ukraine kunne støtte fælles indkøb af yderligere mængder forsvarsprodukter gennem fælles indkøb, som foretages af SEAP'en, samt støtte SEAP'ens oprettelse og funktion med henblik på forvaltning og vedligeholdelse af disse puljer.

(50) For at forbedre medlemsstaternes bevidsthed om tilgængeligheden af EDTIB-produkter og produkter under Ukraines DTIB bør programmet kunne støtte oprettelse ved Kommissionen af en fælles, centraliseret fortegnelse over forsvarsprodukter udviklet af EDTIB samt Ukraines DTIB baseret på frivillige bidrag fra medlemsstaterne, Ukraine og økonomiske aktører (europæisk fortegnelse over militærsalg). Med henblik herpå bør produkterne i fortegnelsen fremstilles af økonomiske aktører, der er hjemmehørende og har deres ledelsesstrukturer i Unionen, et associeret land eller Ukraine, og den infrastruktur og de anlæg, aktiver og ressourcer, der anvendes med henblik på fremstilling af disse produkter, bør være beliggende i Unionen, et associeret land eller Ukraine. Når Kommissionen opretter denne fortegnelse, bør den høre EDA og tage hensyn til dets ekspertise.

(51) Med udgangspunkt i bl.a. erfaringerne med egenkapitalfaciliteten på forsvarsområdet, som blev oprettet i forbindelse med Den Europæiske Forsvarsfond som en InvestEU-blandingsoperation, bør Kommissionen som led i programmet tilstræbe at oprette en særlig facilitet med benævnelsen »Fonden til Fremskyndelse af Omstillingen af Forsvarsforsyningskæder« (FAST). FAST bør gennemføres ved indirekte forvaltning. FAST vil mobilisere, risikobegrænse og fremskynde de investeringer, der er nødvendige for på Unionens område at forøge EU-baserede SMV'ers og små midcap-selskabers (små midcaps') produktionskapaciteter på forsvarsområdet, i form af en blandingsoperation, som tilbyder støtte i form af lånefinansiering og/eller egenkapitalfinansiering. Da ansøgningen om støtte i form af lån under FAST kan omfatte oplysninger om infrastrukturer, anlæg, aktiver eller ressourcer, der anvendes af SMV'er eller små midcaps med henblik på industrialisering eller fremstilling af forsvarsprodukter, bør en sådan støtte med visse målrettede undtagelser være underlagt regler med krav om, at sådanne infrastrukturer, anlæg, aktiver og ressourcer befinder sig på en medlemsstats eller et associeret lands territorium. FAST bør etableres som en blandingsoperation, herunder inden for rammerne af InvestEU-programmet, som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 ([26]), i tæt samarbejde med gennemførelsespartnerne.

(52) FAST bør opnå en tilfredsstillende multiplikatoreffekt svarende til størrelsesforholdet mellem lånefinansiering og egenkapitalfinansiering og bidrage til at tiltrække finansiering fra både den offentlige og den private sektor. For at bidrage til det overordnede mål om at styrke EDTIB's konkurrenceevne bør FAST også yde støtte til SMV'er (herunder nystartede virksomheder og vækstvirksomheder) og små midcaps i hele Unionen, som indgår i Unionens forsvarsforsyningskæder eller har umiddelbare planer herom og indgår i industrialisering eller fremstilling af forsvarsprodukter eller har umiddelbare planer herom, og som har vanskeligt ved at få adgang til finansiering. FAST bør også fremskynde investeringer inden for fremstilling af forsvarsteknologier og -produkter og dermed styrke forsyningssikkerheden i Unionens forsvarsindustris værdikæder.

(53) Det er nødvendigt at øge antallet og omfanget af fælles indkøb af forsvarsprodukter fra EDTIB og Ukraines DTIB for at opfylde målene for programmet og for støtteinstrumentet for Ukraine. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 168, stk. 2 og 3, kan medlemsstaterne anmode Kommissionen om at deltage i fælles indkøb sammen med dem, herunder gennem forhåndsindkøbsaftaler, eller om at fungere som indkøbscentral. Associerede lande bør kunne anmode Kommissionen om at deltage i fælles indkøb, uanset finansforordningens artikel 168, stk. 2, andet afsnit, da en sådan mulighed ikke er fastsat i en bilateral eller multilateral traktat med disse lande. Sammen med mindst én medlemsstat bør associerede lande også kunne anmode Kommissionen om at fungere som indkøbscentral, uanset finansforordningens artikel 168, stk. 3, da finansforordningen ikke indeholder bestemmelser om tredjelandes deltagelse i sådanne tiltag. Med henblik på støtteinstrumentet for Ukraine bør Ukraine ligeledes kunne deltage i sådanne tiltag. Sammen med mindst én medlemsstat bør Ukraine kunne anmode Kommissionen om at deltage i fælles indkøb, uanset finansforordningens artikel 168, stk. 2, andet afsnit, da en sådan mulighed ikke er fastsat i en bilateral eller multilateral traktat med Ukraine. Af samme grund bør Ukraine sammen med mindst én medlemsstat også kunne anmode Kommissionen om at fungere som indkøbscentral, uanset finansforordningens artikel 168, stk. 3. For at fremme aggregering af efterspørgslen i tilfælde af fælles indkøb bør Kommissionen sikre, at en sådan indkøbsprocedure er åben for alle medlemsstater og, hvis det er relevant, associerede lande. Med henblik på at fremme den industrielle opskalering af EDTIB's og Ukraines DTIB's produktionskapaciteter bør Kommissionen desuden lette indgåelsen af aftagningsaftaler i overensstemmelse med Unionens konkurrence- og udbudsregler. Med henblik på fælles indkøb med støtte fra Kommissionen vil anvendelsen af EU-budgettet være i overensstemmelse med målene og de gældende støtteberettigelseskriterier for programmet eller støtteinstrumentet for Ukraine og have til formål at støtte tilpasningen af produktionskapaciteten i de forsvarsindustrielle forsyningskæder. Støtte fra Unionens budget kan navnlig fungere som en risikobegrænsning af industriinvesteringer som f.eks. forøgelse af produktionskapaciteten eller erhvervelse af det nødvendige maskinel for at sikre opfyldelsen af en kontrakt og bør under alle omstændigheder være strengt begrænset til at dække engangsomkostninger i forbindelse med køb eller vedligeholdelse af forsvarsprodukter. Budgettildelingen bør indgå i arbejdsprogrammerne for programmet og støtteinstrumentet for Ukraine.

([26]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/523/oj).

(54) I de tilfælde, der er omfattet af denne forordning, kunne øjeblikkelig tildeling og opfyldelse af en kontrakt, der er resultatet af udbudsprocedurer, som gennemføres med støtte fra Kommissionen med henblik på denne forordning, forud for undertegnelse heraf være berettiget på grund af den nuværende geopolitiske situation, navnlig hvis situationens alvor og dens følgevirkninger for EU-borgernes sikkerhed kræver, at leveringerne af det pågældende forsvarsprodukt gennemføres effektivt uden forsinkelse. Til dette særlige formål og uanset finansforordningens artikel 175, stk. 1, bør det være muligt at tillade, at opfyldelsen af kontrakten begynder, før den er underskrevet, hvis behovet for en sådan foranstaltning er behørigt dokumenteret af den ordregivende myndighed.

(55) Samarbejdsbaserede forsvarsmaterielprogrammer i Unionen står over for betydelige udfordringer, eftersom de i overvejende grad er oprettet på ad hoc-basis og lider under kompleksitet, forsinkelser og omkostningsoverskridelser. For at afhjælpe denne situation og sikre medlemsstaternes fortsatte engagement indtil afslutningen af forsvarsprodukternes livscyklus er der behov for en mere struktureret tilgang på EU-plan. For at skabe en sådan tilgang bør medlemsstaternes bestræbelser støttes, idet der indføres en ny retlig ramme, nemlig strukturen for SEAP, med henblik på at understøtte og konsolidere deres samarbejde. For at nå sit mål om at befordre konkurrenceevnen i EDTIB og, hvor det er relevant, Ukraines DTIB bør en SEAP kunne gennemføre fælles udvikling, indkøb, livscyklusforvaltning eller dynamisk forvaltning af tilgængelighed af forsvarsprodukter. SEAP'er bør kunne udføre yderligere aktiviteter, der er nødvendige for at opfylde deres mål, såsom aktiviteter i forbindelse med infrastrukturer, der er direkte relateret til forsvarsprodukter. Tiltag, der iværksættes inden for rammerne af et SEAP, bør gensidigt styrke de tiltag, der gennemføres inden for rammerne af FUSP, navnlig i forbindelse med CDP. Sådanne tiltag bør heller ikke handle imod Unionens eller dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser, herunder respekten for princippet om gode naboskabsforbindelser.

(56) Inden for SEAP'erne bør medlemsstaterne drage fordel af standardiserede procedurer for iværksættelse og forvaltning af samarbejdsbaserede forsvarsmaterielprogrammer, herunder retningslinjer for projektforvaltning, indkøb, økonomisk forvaltning og rapportering, som Kommissionen kan stille til rådighed. Et samarbejde inden for rammerne af en SEAP bør desuden på de betingelser, der er fastsat i Rådets direktiv 2006/112/EF ([27]) og (EU) 2020/262 ([28]), give mulighed for moms- eller punktafgiftsfritagelse, såfremt SEAP'en ejer det indkøbte materiel. Ud over bidrag fra programmet og støtteinstrumentet for Ukraine bør SEAP'er også kunne modtage bidrag fra andre EU-programmer, forudsat at bidragene ikke dækker de samme omkostninger. Reglerne for det relevante EU-program bør gælde for det tilsvarende bidrag til det pågældende tiltag.

(57) Hvis deres medlemmer enstemmigt ønsker det, bør SEAP'er kunne udstede værdipapirer i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted, for at sikre forsvarsmaterielprogrammernes langsigtede finansieringsplan og overholdelse af rammen for økonomisk styring. Unionen bør ikke hæfte for værdipapirer udstedt af SEAP'er. Unionens finansielle bidrag kan forbedre betingelserne for medlemsstaternes finansiering af forsvarsmaterielprogrammerne.

(58) For at nå sine mål bør en SEAP gennem en delegationsaftale kunne overdrage en eller flere af sine opgaver til en eller flere af de enheder, der er berettigede til finansiering under fælles indkøb i henhold til programmet. Navnlig har internationale organisationer såsom OCCAR og NSPA samt EDA ressourcer, kompetencer og færdigheder inden for forvaltning af forsvarssamarbejde, som kan give SEAP'er merværdi. Hvis en SEAP overdrager udførelsen af sine opgaver til en anden enhed, bør den fortsat være ansvarlig for at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, navnlig denne forordning. Den bør derfor sikre, at delegationsaftalen omfatter sådanne forpligtelser, og træffe passende foranstaltninger til at sikre, at de opfyldes.

(59) For at muliggøre en effektiv procedure for oprettelse af en SEAP er det nødvendigt, at medlemsstater, associerede lande eller Ukraine, hvis de ønsker at oprette en SEAP, indgiver en ansøgning til Kommissionen, som bør vurdere, om de foreslåede vedtægter for SEAP'en er i overensstemmelse med denne forordning. En sådan ansøgning bør indeholde en erklæring fra den medlemsstat, hvor SEAP'en forventes at have sit vedtægtsmæssige hjemsted, om, at den fra SEAP'ens oprettelse anerkender den som et internationalt organ eller en international organisation med henblik på anvendelsen af direktiv 2006/112/EF og (EU) 2020/262. Kommissionen bør vurdere ansøgningen uden ugrundet ophold og ideelt set senest to måneder efter modtagelsen af den fuldstændige ansøgning. Kommissionen bør med henblik herpå kunne opfordre EDA til at stille sin ekspertise til rådighed.

([27]) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([28]) Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (EUT L 58 af 27.2.2020, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/262/oj).

(60) Af hensyn til gennemsigtigheden bør gennemførelsesretsakter om oprettelse af SEAP'er og meddelelse af afgørelser om afvikling af en SEAP og om lukning heraf samt eventuelle bekendtgørelser i tilfælde af, at en SEAP er ude af stand til at indfri sin gæld, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(61) For at en SEAP skal kunne varetage sine opgaver så effektivt som muligt, bør den have status som juridisk person fra den dato, hvor gennemførelsesretsakten om oprettelse af SEAP'en træder i kraft, og have den mest vidtgående rets- og handleevne i hver medlemsstat. En SEAP bør endvidere have den mest vidtgående rets- og handleevne i associerede lande og Ukraine i tilfælde, hvor de er medlemmer af SEAP'en. Den bør have vedtægtsmæssigt hjemsted på en medlemsstats territorium.

(62) Medlemsstater, associerede lande og Ukraine kan være medlemmer af en SEAP. En SEAP bør have mindst tre lande som medlemmer, hvoraf mindst to bør være medlemsstater.

(63) Med henblik på gennemførelsen af SEAP'en bør der i dens vedtægter være fastsat nærmere bestemmelser, på basis af hvilke Kommissionen bør undersøge, om en ansøgning er i overensstemmelse med de reglerne i denne forordning. Det er vigtigt, at det i vedtægterne præciseres, hvilken administrativ kapacitet der er afsat til at sikre overholdelse af gældende EU-regler og nationale regler om håndtering af forsvarsprodukter. Uden at det berører eksisterende EU-regler og nationale regler om eksport af forsvarsprodukter, bør SEAP'ens medlemmer enstemmigt kunne nå til enighed om en tilgang til en sådan eksport.

(64) Det er nødvendigt at sikre, at en SEAP på den ene side har den nødvendige fleksibilitet til at ændre sine vedtægter, og på den anden side, at visse væsentlige elementer bibeholdes gennem en nødvendig kontrol på EU-plan, navnlig de elementer, der var nødvendige for at fastsætte SEAP'ens status. Ved ændring af et væsentligt element i vedtægterne bør en sådan ændring godkendes af Kommissionen, inden den kan træde i kraft. Alle andre ændringer bør meddeles Kommissionen. Med undtagelse af de ændringer, der vedrører en mulig tilgang til eksport af forsvarsprodukter, bør Kommissionen have mulighed for at rejse indvendinger mod sådanne ændringer, hvis den betragter dem for at være i modstrid med denne forordning.

(65) En SEAP bør kunne indkøbe forsvarsprodukter på egne vegne eller i sine medlemmers navn eller på disses vegne. Med henblik herpå bør SEAP'er betragtes som internationale organisationer, jf. artikel 12, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF ([29]). Direktiv 2009/81/EF bør derfor ikke finde anvendelse på sådanne indkøb. Hvis en SEAP foretager indkøb på vegne af sine medlemmer, som er medlemsstater eller, hvor det er relevant, associerede lande, bør direktiv 2009/81/EF ikke finde anvendelse i sådanne tilfælde, når udbudsproceduren er i overensstemmelse med SEAP'ens mål om at fremme konkurrenceevnen i EDTIB og, hvor det er relevant, i Ukraines DTIB. Direktiv 2009/81/EF bør heller ikke finde anvendelse på udbudsprocedurer, der gennemføres af medlemsstaterne, når de foretager indkøb på vegne af en SEAP eller i dennes navn, da sådanne kontrakter bør tildeles i overensstemmelse med SEAP'ens udbudsregler. Hvis medlemsstater eller, hvor det er relevant, associerede lande indkøber forsvarsprodukter fra en SEAP, bør indkøbet betragtes som en kontrakt, som en regering tildeler en anden regering, jf. artikel 13, litra f), i direktiv 2009/81/EF. SEAP'er bør fastlægge deres egne udbudsregler i overensstemmelse med de principper i Unionens primære ret, der gælder for udbud, navnlig principperne om ligebehandling, gennemsigtighed, ikkeforskelsbehandling og proportionalitet, og med de regler, der er fastsat i denne forordning. Hvis en SEAP overdrager indkøbsopgaver til en eller flere enheder, bør den sikre, at de udbudsregler, der skal anvendes, er i overensstemmelse med disse principper.

(66) Medlemsstater, der deltager i en SEAP, bør sikre, at SEAP'ens indkøbspolitik opfylder målene om at fremme EDTIB's eller Ukraines DTIB's konkurrenceevne, herunder når EU ikke yder finansiel støtte. Dette bør ikke berøre de særlige betingelser, der gælder, i tilfælde af at en SEAP modtager EU-finansiering i henhold til et relevant program.

([29]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).

(67) For at en SEAP skal kunne varetage sine opgaver så effektivt som muligt, og som en logisk følge af dens status som juridisk person, bør den hæfte for sin gæld. For at medlemmerne af en SEAP skal kunne finde passende løsninger med hensyn til deres ansvar, bør der i vedtægterne åbnes mulighed for at fastsætte forskellige ansvarsordninger, hvorved medlemmernes ansvar udvides til at omfatte mere end blot deres egne bidrag.

(68) For at sikre tilstrækkelig kontrol med, at bestemmelserne i denne forordning efterleves, bør SEAP'en sende Kommissionen sin årsrapport og alle oplysninger om omstændigheder, som udgør en alvorlig trussel mod SEAP'ens varetagelse af sine opgaver. Hvis Kommissionen via årsrapporten eller på anden måde får mistanke om, at SEAP'en groft misligholder denne forordning eller anden gældende ret, bør den anmode den pågældende SEAP eller dens medlemmer om at afgive forklaring eller træffe foranstaltninger. I ekstreme tilfælde, og hvis der ikke træffes afhjælpende foranstaltninger, bør Kommissionen kunne ophæve gennemførelsesretsakten om oprettelse af den pågældende SEAP, hvilket udløser afviklingen af SEAP'en. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en samlet årsrapport om alle aktive SEAP'ers aktiviteter.

(69) Efter Ruslands uprovokerede og uberettigede angrebskrig mod Ukraine er forsyningssikkerhed blevet en endnu vigtigere faktor i medlemsstaternes beslutninger om indkøb af forsvarsprodukter. Som følge heraf er kapaciteten i Unionens grænseoverskridende forsyningskæder til at sikre en uforstyrret forsyning af forsvarsprodukter blevet en afgørende faktor for deres konkurrenceevne. Indførelsen af en EU-dækkende forsyningssikkerhedsordning kan derfor have positive virkninger for EDTIB's konkurrenceevne.

(70) Efter vedtagelsen af forordning (EU) 2023/1525 opfordrede Europa-Parlamentet og Rådet i deres fælles erklæring af 11. juli 2023 Kommissionen til at overveje at udarbejde en retlig ramme med henblik på at sikre forsyningssikkerheden. Denne fælles erklæring afspejlede Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2013, hvori det opfordrede til en samlet ordning for forsyningssikkerhed i hele Unionen, og Europa-Parlamentets henstilling af 8. juni 2022, hvori Kommissionen indtrængende opfordres til straks at fremlægge en sådan ordning.

(71) Nylige kriser såsom covid-19-pandemien og den kraftige stigning i efterspørgslen efter visse forsvarsprodukter, navnlig ammunition, har belyst Unionens forsyningskæders sårbarheder på dette område. Disse kriser har også vist, hvordan forstyrrelser i forsyningen af disse produkter eller af komponenter eller råstoffer, som er afgørende for produktionen heraf, kan være til hinder for det indre markeds funktion. Disse kriser har fremhævet den forventelige risiko for, at der indføres forskelligartede foranstaltninger på nationalt plan, herunder med henblik på opretholdelse af lagre af hensyn til den nationale sikkerhed og certificering af forsvarsprodukter, og den manglende koordinering på EU-plan for at afhjælpe manglen på produkter af kritisk betydning med henblik på at kunne reagere på forestående kriser samt manglen på komponenter og råstoffer, der er bydende nødvendige for produktionen heraf, hvilket fører til vanskeligheder med adgang til eller køb af de produkter, komponenter eller råstoffer, der er nødvendige for at fremstille eller erhverve de relevante produkter, med konkret risiko for derved at hæmme hele produktionskæder. Det er afgørende at forebygge, at der opstår hindringer for den grænseoverskridende handel mellem medlemsstaterne på grund af sådanne forskelle i national ret, da sådanne forskelle vil kunne begrænse kritiske produkters og de dertil hørende komponenters og råstoffers frie bevægelighed på det indre marked og forstyrre dets forsyningskæders funktion. Disse vanskeligheder i forsyningskæderne blotlagde også manglen på krisestyringsværktøjer og koordineringsmekanismer, en utilstrækkelig udveksling af oplysninger samt et utilstrækkeligt overblik over produktionskapaciteter i hele Unionen, navnlig for forsvarsprodukter.

(72) Den konstante forværring af sikkerhedssituationen karakteriseret ved tiltagende langsigtede trusler, fremskyndet udvikling af forsvarsteknologi og -innovation og den forventede stigning i forsvarsudgifterne vil sandsynligvis udløse en kraftig stigning i efterspørgslen efter forsvarsprodukter og forværre fremtidige forsyningskriser vedrørende sådanne produkter. En sådan voksende efterspørgsel vil sandsynligvis øge presset på Unionens forsyningskæder for forsvarsprodukter og vil, hvis ikke der vedtages en ramme på EU-plan, medføre nye eller tiltagende forskelligartede nationale foranstaltninger til afhjælpning af mangler, hvilket vil føre til, at der opstår hindringer for det indre markeds funktion, og at Unionens og dens medlemsstaters forsvars- og sikkerhedsinteresser som følge heraf undermineres.

(73) Det hastigt skiftende sikkerhedsmiljø kan desuden udløse andre kriser, der kan antage flere forskellige former, f.eks. cyberangreb på forsvarsindustrier eller omfattende forstyrrelser i kritisk infrastruktur, som vil kræve en hurtig og beslutsom koordineret reaktion for at forhindre alvorlige forstyrrelser i de tilhørende forsvarsforsyningskæder. For at foregribe en voksende efterspørgsel efter forsvarsprodukter og et øget pres på de tilhørende forsyningskæder er det derfor afgørende, at disse forsyningskæder fungerer pålideligt, for at sikre, at det indre marked for forsvarsprodukter fungerer korrekt.

(74) Som det fremgår af de indhøstede erfaringer fra arbejdet i Taskforcen for Fælles Indkøb af Forsvarsmateriel med koordinering af meget kortsigtede behov for indkøb af forsvarsmateriel og fra gennemførelsen af forordning (EU) 2023/1525, har Unionens forsvarsforsyningskæder ofte en grænseoverskridende dimension, navnlig på lavere niveauer. Det er afgørende at undgå, at EU-dækkende forsyningskæder for forsvarsprodukters stigende kompleksitet fører til manglende synlighed af EDTIB's samlede produktionskapacitet og forsyningskæder og til, at medlemsstaterne er ude af stand til at træffe informerede beslutninger, navnlig med henblik på at afhjælpe mangler eller afbøde en risiko herfor.

(75) Der er en konkret risiko for, at forsyningssikkerhedsforanstaltninger vedtaget på nationalt plan er utilstrækkelige til at håndtere udfordringer effektivt i fremtiden, og at de grænseoverskridende virkninger for forsvarsforsyningskæderne i hele Unionen ikke kan tages i betragtning i tilstrækkelig grad eller håndteres hensigtsmæssigt af de enkelte medlemsstater. Derudover kan ukoordinerede tilgange på nationalt plan, navnlig til certificering og overførsel af forsvarsprodukter inden for Unionen og prioritering af ordrer med et militært formål, have alvorlig negativ indvirkning på funktionen af det indre marked for forsvarsprodukter, navnlig ved at skabe hindringer for grænseoverskridende handel, og forværre den generelle mangel og afbrydelserne i forsyningskæderne.

(76) I lyset af disse udfordringer synes det nødvendigt og hensigtsmæssigt at oprette en EU-dækkende forsyningssikkerhedsordning, der har til formål at øge forsyningssikkerheden for forsvarsprodukter for at sikre det indre markeds funktion og gøre det modstandsdygtigt over for enhver form for tilbageslag. I denne forbindelse er det afgørende at træffe koordineringsforanstaltninger og forberede sig og reagere på følgerne af fremtidige forsyningskriser for det indre marked for forsvarsprodukter, at sikre forsyningssikkerheden for forsvarsprodukter og komponenter og råstoffer hertil samt alle produkter og tjenesteydelser, som er afgørende for produktionen heraf, og hvis tilgængelighed er bydende nødvendig for at sikre et velfungerende indre marked og velfungerende forsyningskæder, og som skal garanteres for at reagere på en forsyningskrise (»kriserelevante produkter«) og at sikre et velfungerende indre marked for forsvarsprodukter, herunder ved at forebygge hindringer for det. Disse foranstaltninger bør baseres på artikel 114 i TEUF.

(77) Direktiv 2009/81/EF vedrører bl.a. etableringen af en passende lovgivningsmæssig ramme, hvilket er en forudsætning for oprettelsen af et europæisk marked for forsvarsmateriel, om samordning af udbudsprocedurerne for tildeling af kontrakter med henblik på at opfylde medlemsstaternes sikkerhedskrav og de forpligtelser, der følger af TEUF. Direktiv 2009/81/EF tager med henblik herpå navnlig højde for krisesituationer, navnlig ved at fastsætte særlige bestemmelser, der gælder i nødsituationer som følge af en krise, f.eks. afkortede frister for modtagelse af tilbud og muligheden for at anvende udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse. I visse nødsituationer kan disse regler imidlertid være utilstrækkelige, navnlig hvis den nødsituation, der opstår som følge af krisen, kun kan afhjælpes, ved at to eller flere medlemsstater foretager fælles indkøb. I disse tilfælde er den eneste løsning, der garanterer disse medlemsstaters sikkerhedsinteresser, ofte at åbne en eksisterende rammeaftale for ordregivende myndigheder i medlemsstater, som ikke oprindeligt var part i den, selv om denne mulighed ikke fandtes i den oprindelige rammeaftale. Da disse muligheder på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden ikke er fastsat i direktiv 2009/81/EF, giver denne forordning mulighed for at supplere eller fravige bestemmelsen i nævnte direktiv i tilfælde af en nødsituation som følge af en krise, forudsat at der opnås samtykke fra den virksomhed, der indgik rammeaftalen.

(78) I overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis skal ændringer af en offentlig kontrakt være strengt begrænset til, hvad der under de givne omstændigheder er absolut nødvendigt, samtidig med at principperne om ikkeforskelsbehandling, gennemsigtighed og proportionalitet i videst muligt omfang efterleves. I den forbindelse bør det være muligt at fravige direktiv 2009/81/EF ved at forøge de mængder, der er fastsat i en rammeaftale, med op til 100 % af rammeaftalens værdi, når den åbnes for deltagelse af ordregivende myndigheder i andre medlemsstater, for så vidt som en sådan forøgelse er strengt nødvendig for at åbne rammeaftalen for disse ordregivende myndigheders deltagelse. For så vidt angår disse yderligere mængder bør disse ordregivende myndigheder være omfattet af de samme betingelser som den oprindelige ordregivende myndighed, der indgik den oprindelige rammeaftale. Der bør desuden træffes passende gennemsigtighedsforanstaltninger for at sikre, at alle potentielt interesserede parter underrettes.

(79) I løbet af de seneste år har medlemsstaterne i stigende grad engageret sig i forsvarssamarbejde, navnlig med henblik på at lade deres militære kapabiliteter konvergere. EU-procedurer såsom CARD og PESCO har navnlig til formål at støtte gennemførelsen af relevante prioriteter ved at identificere og udnytte mulighederne for styrket forsvarssamarbejde med henblik på at opfylde Unionens ambitionsniveau på sikkerheds- og forsvarsområdet. Den konstante forværring af det geopolitiske miljø og den ekstreme volatilitet i det internationale miljø nødvendiggør udviklingen af et operationelt samarbejde endnu mere. For at et forsvarssamarbejde er effektivt, kan det være nødvendigt at påkræve, at de samarbejdende medlemsstaters væbnede styrker anvender nøjagtig de samme forsvarsprodukter eller som minimum produkter så tæt herpå, at de er indbyrdes udskiftelige. I sådanne tilfælde bør en medlemsstat, der deltager i oprettelsen af eller tilslutter sig et sådant samarbejdsinitiativ, som går videre end blot samarbejdsbaseret indkøb af forsvarsprodukter, have mulighed for at fravige principperne om gennemsigtighed og konkurrence og tildele en kontrakt uden forudgående udbud eller offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse direkte til den virksomhed fra EDTIB, som producerer dette produkt, forudsat at dette er nødvendigt for gennemførelsen af det pågældende forsvarssamarbejde.

(80) I betragtning af sikkerhedssituationen og de eksisterende og forudsigelige spændinger og flaskehalse på det indre marked for forsvarsprodukter og i dets forsyningskæder, der navnlig opstår som følge af misforholdet mellem begrænsede produktionskapaciteter i Unionen og stigningen i efterspørgslen siden begyndelsen af Ruslands angrebskrig mod Ukraine, er det nødvendigt at fastsætte en række foranstaltninger, som gør det muligt for Unionen at foregribe, forberede sig på og afbøde risici for alvorlige forstyrrelser i forsyningen af forsvarsprodukter, som vil medføre eller sandsynligvis medføre vedtagelse af forskelligartede nationale foranstaltninger, der vil få alvorlig negativ indvirkning på det indre markeds funktion.

(81) Unionens kapacitet til at foregribe og håndtere kriser i forsyningen af forsvarsprodukter, som påvirker det indre markeds funktion, afhænger af kendskabet til og overvågningen på EU-plan af strukturen, styrkerne og svaghederne i Unionens forsyningskæder for sådanne produkter. I lyset af forsvarsforsyningskæders kompleksitet og de eksisterende spændinger og risici for mangler i disse forsyningskæder er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om instrumenter til en fortsat koordineret tilgang til kortlægning og overvågning af Unionens forsyningskæder for kriserelevante produkter. Resultaterne af sådan kortlægning giver også relevante oplysninger med henblik på udviklingen af EU-foranstaltninger, der har til formål at styrke EDTIB's konkurrenceevne, og vurderingen af Unionens position i globale forsvarsforsyningskæder. Kortlægningen og overvågningen bør i dette perspektiv fokusere på produkter, for hvilke det gælder, at en alvorlig forstyrrelse heraf eller en overhængende risiko for en sådan forstyrrelse vil medføre eller sandsynligvis medføre forskelligartede nationale foranstaltninger, der vil få alvorlig negativ indvirkning på det indre markeds funktion, navnlig hindringer for grænseoverskridende handel.

(82) Med henblik på kortlægningen bør Kommissionen opstille og regelmæssigt ajourføre en liste over kriserelevante produkter med fokus på potentielle forstyrrelser eller flaskehalse, der påvirker forsyningssikkerheden for sådanne produkter. Kommissionens udpegelse af disse produkter bør baseres på data fra medlemsstaterne med afsæt i udpegelsen af relevante produktionskapaciteter og forsyningskæder. For at sikre en udtømmende indsamling af data bør Kommissionen krydstjekke disse data ved til dette formål at anvende tilgængelige data og om nødvendigt data indhentet gennem anmodninger til virksomheder om frivillige oplysninger.

(83) Kommissionen bør fastlægge en ramme og metode til udpegelse af kriserelevante produkter. For at sikre kortlægningens effektivitet bør denne ramme og metode fastlægges på en sådan måde, at der undgås en unødig administrativ byrde for medlemsstaterne. De bør derfor bygge på eksisterende nationale rammer og metoder, som medlemsstaterne eventuelt deler med Kommissionen. Denne ramme og metode bør først og fremmest fokusere på eksisterende flaskehalse i forsvarsforsyningskæderne og føre til udpegelse af produktionskapaciteter og forsyningskæder heri.

(84) Som led i kortlægningen bør Kommissionen også udpege og udarbejde en liste over forvarselsindikatorer, som har til formål at klarlægge, hvilke faktorer der kan forstyrre, kompromittere eller have negativ indvirkning på forsyningen af sådanne produkter. Sådanne indikatorer kan omfatte atypiske stigninger i gennemløbstiden, tilgængeligheden af de råstoffer, mellemprodukter og menneskelige ressourcer, der er nødvendige for at fremstille kriserelevante produkter, eller relevant fremstillingsudstyr, den forventede efterspørgsel, prisstigninger, der overstiger normale prisudsving, ulykker, angreb, naturkatastrofer eller andre alvorlige hændelser, virkningen af handelspolitikker, toldsatser, eksportrestriktioner, handelshindringer og andre handelsrelaterede foranstaltninger samt virkningen af virksomhedslukninger, udflytninger eller opkøb af de vigtigste leverandører af kriserelevante produkter. Kommissionens overvågningsaktiviteter bør fokusere på disse forvarselsindikatorer, hvilket om nødvendigt kan indebære anmodninger om frivillige oplysninger til relevante aktører.

(85) For at minimere byrden for virksomheder, der deltager i overvågningen, og for at sikre, at de indhentede oplysninger kan sammenstilles på en meningsgivende måde, bør Kommissionen sørge for standardiserede og sikre metoder til indsamling af enhver form for oplysninger. Disse metoder bør garantere, at alle indsamlede oplysninger behandles fortroligt, således at forretningshemmeligheden og cybersikkerheden beskyttes. For at begrænse den administrative byrde for de nationale forvaltninger bør medlemsstaterne ligeledes have mulighed for at anmode Kommissionen om at udføre de opgaver, som de har fået overdraget, med henblik på kortlægningen af forsyningskæder for forsvarsprodukter.

(86) På grundlag af listen over kriserelevante produkter, som Kommissionen har opstillet, bør medlemsstaterne på deres territorium udpege de vigtigste leverandører af sådanne produkter. Listen over sådanne leverandører bør fremsendes til Kommissionen for at sikre en effektiv koordineret tilgang på EU-plan. For at kunne identificere og aflægge rapport om alle hændelser, der kan have negative og varige konsekvenser for den rettidige tilgængelighed og forsyning af disse produkter, bør medlemsstaterne overvåge, hvorvidt sådanne leverandører er i stand til at udføre deres aktiviteter, på baggrund af de forvarselsindikatorer, som Kommissionen har udpeget. De vigtigste leverandører af kriserelevante produkter bør af samme grund også underrette den medlemsstat, på hvis territorium de er hjemmehørende, hvis de opdager forsyningsforstyrrelser, som kan påvirke deres aktiviteter i forbindelse med produktionen af kriserelevante produkter betydeligt.

(87) Som led i kriseberedskabsrammen bør Kommissionen foretage og koordinere stresstest og simuleringer, navnlig på grundlag af rådgivning fra Udvalget for Forsyningssikkerhed på Forsvarsområdet (»udvalget«) om emner, som er af kritisk betydning for forsvarsforsyningskæder. I den forbindelse kan Kommissionen opstille scenarier og parametre, som indkredser de særlige risici, der er forbundet med en krise i forbindelse med forsyningen af kriserelevante produkter. For at sikre kriseberedskabet hos alle relevante aktører er det nødvendigt, at alle medlemsstater og, hvor det er relevant, den højtstående repræsentant, EDA samt andre relevante aktører indbydes til frivilligt at deltage i disse stresstest. I den forbindelse kan Kommissionen lette og tilskynde til udvikling af strategier for kriseberedskab, herunder strategier for krisekommunikation og udveksling af oplysninger om restriktioner, der finder anvendelse under vanskelige omstændigheder. I betragtning af følsomheden af oplysninger vedrørende flaskehalse i forsyningskæderne med henblik på Unionens og dens medlemsstaters forsvars- og sikkerhedsinteresser bør resultaterne af disse stresstest udgøre klassificerede informationer.

(88) Den manglende gennemsigtighed med hensyn til at kunne identificere certificeringsmyndighederne og certificeringsprocedurerne for forsvarsprodukter i Unionen resulterer i en begrænset krydscertificering af forsvarsprodukter og fører dermed til yderligere fragmentering af det indre marked for forsvarsprodukter, navnlig under forsyningskriser, hvilket blev tydeliggjort af ammunitionskrisen i 2023. Som led i beredskabsrammen er det derfor nødvendigt at øge gennemsigtigheden i de nationale certificeringsprocesser og muliggøre udvekslingen af oplysninger mellem certificeringsmyndighederne med henblik på at lette krydscertificeringen af forsvarsprodukter og fremme sådanne produkters bevægelighed på det indre marked. Med henblik herpå bør Kommissionen udarbejde og ajourføre en liste over de nationale certificeringsmyndigheder.

(89) For at mindske risikoen for mangler i forsyningen af kriserelevante produkter er det nødvendigt at fremskynde opskaleringen af produktionsanlæg i forbindelse med produktion af disse produkter, navnlig ved at sikre en effektiv og rettidig administrativ behandling af enhver ansøgning, der vedrører planlægning, opførelse og idriftsættelse af sådanne anlæg. Af denne grund bør medlemsstaternes myndigheder sikre, at sådanne ansøgninger behandles så hurtigt, som det er juridisk muligt.

(90) For at gøre det muligt for Unionen at afbøde risikoen for, at der udbryder en forsyningskrise, bør medlemsstaternes kompetente myndigheder varsle udvalget, hvis de får kendskab til en risiko for en alvorlig forstyrrelse i forsyningen af kriserelevante produkter eller har konkrete og pålidelige oplysninger om eventuelle andre relevante risikofaktorer eller indtrufne hændelser. For at sikre en koordineret tilgang med henblik på at afbøde en sådan risiko bør Kommissionen, når den får kendskab til en sådan risiko, iværksætte forebyggende tiltag såsom at indkalde til et ekstraordinært møde i udvalget for at drøfte, hvor alvorlige de mulige forstyrrelser er, samt mulige reaktioner og, hvor det er relevant, høre relevante tredjelande og internationale organisationer med henblik på at finde samarbejdsløsninger for at undgå eller afhjælpe forstyrrelser i forsyningskæderne under overholdelse af internationale forpligtelser.

(91) Denne forordning bør også fastsætte bestemmelser om instrumenter til på en effektiv og koordineret måde at håndtere en forsyningskrise, der er nært forestående, eller som allerede er opstået. Da der er behov for at fastsætte målrettede foranstaltninger, afhængigt af om en alvorlig negativ indvirkning på det indre markeds funktion eller en overhængende risiko herfor vedrører kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter, eller kriserelevante forsvarsprodukter, bør denne forordning derfor fastsætte bestemmelser om to forskellige forsyningskrisetilstande.

(92) Forsyningskrisetilstanden bør aktiveres på grundlag af konkret og pålidelig dokumentation i tilfælde af, at der opstår alvorlige forstyrrelser eller er en overhængende risiko for sådanne forstyrrelser i leveringen af kriserelevante produkter, og hvis sådanne alvorlige forstyrrelser eller den overhængende risiko herfor medfører eller sandsynligvis vil medføre vedtagelse af forskelligartede nationale foranstaltninger vedrørende kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter, hvilket vil få alvorlig negativ indvirkning på det indre markeds funktion, navnlig hindringer for grænseoverskridende handel med sådanne kriserelevante produkter.

(93) Den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand bør aktiveres i tilfælde af, at der opstår alvorlige forstyrrelser eller er en overhængende risiko for sådanne forstyrrelser i leveringen af forsvarsprodukter, og hvis sådanne alvorlige forstyrrelser eller den overhængende risiko herfor medfører eller sandsynligvis vil medføre vedtagelse af forskelligartede nationale foranstaltninger vedrørende kriserelevante forsvarsprodukter, hvilket vil få alvorlig negativ indvirkning på det indre markeds funktion, navnlig hindringer for grænseoverskridende handel med sådanne kriserelevante forsvarsprodukter. Når Kommissionen vurderer, om betingelserne for at aktivere denne sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand er til stede, bør den tage hensyn til, om der på FUSP-området er konstateret en krise, som påvirker Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser, f.eks. om en medlemsstat har aktiveret bestemmelsen om gensidig bistand i henhold til artikel 42, stk. 7, i TEU. I denne forbindelse kan Kommissionen tage hensyn til, om der også inden for rammerne af NATO er konstateret en sådan krise.

(94) På grund af den følsomme karakter af beslutningen om at aktivere forsyningskrisetilstanden eller den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand, som navnlig følger af de potentielle konsekvenser af de foranstaltninger, der eventuelt træffes som reaktion herpå, herunder den betydelige indvirkning, som sådanne foranstaltninger kan have på private virksomheder i Unionen, bør beføjelsen til at vedtage en gennemførelsesretsakt om aktivering, forlængelse og ophævelse af forsyningskrisetilstande tillægges Rådet. For at sikre, at reaktionen på EU-plan tilpasses forsyningskrisens art, bør Rådet også afgøre, hvilke af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger der bør aktiveres med henblik på at håndtere den igangværende forsyningskrise, og bør kunne fastlægge, for hvilke kriserelevante produkter disse foranstaltninger bør aktiveres.

(95) For at gøre det muligt at foretage præcise vurderinger i næsten realtid af forsyningskrisens art og alvor og af, om det er nødvendigt at indføre prioriterede foranstaltninger, bør Kommissionen, hvis Rådets gennemførelsesretsakt aktiverer en sådan foranstaltning under forsyningskrisetilstanden eller den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand, kunne rette anmodninger om oplysninger til økonomiske aktører, der bidrager til produktionen af de pågældende kriserelevante produkter. Sådanne anmodninger om oplysninger bør kun fremsættes, hvis de tilgængelige oplysninger ikke er tilstrækkelige, og de bør begrænses til oplysninger om produktionskapabiliteter, produktionskapaciteter eller eventuelle alvorlige forstyrrelser. I betragtning af den følsomme karakter af de oplysninger, der eventuelt anmodes om, bør Kommissionen modtage forudgående samtykke fra den medlemsstat, hvor den relevante økonomiske aktørs produktionsanlæg er beliggende, og de udbedte oplysninger bør formidles gennem denne medlemsstat. Hvis den pågældende medlemsstat giver sit samtykke til, at der fremsættes en sådan anmodning om oplysninger, bør den kunne beslutte at rette denne anmodning direkte til den relevante økonomiske aktør og underrette Kommissionen herom. Det er også vigtigt, at Kommissionen får kendskab til anmodninger om oplysninger fra tredjelande vedrørende aktiviteter, som økonomiske aktører, der er hjemmehørende i Unionen, har gennemført med hensyn til forsyning af kriserelevante produkter, da sådanne anmodninger om oplysninger kan føre til prioriterede foranstaltninger fra disse tredjelande, som kan have betydelig indvirkning på forsyningen af sådanne produkter i Unionen og på det indre markeds funktion. Den pågældende økonomiske aktør bør derfor i god tid underrette den medlemsstat, på hvis territorium dennes produktionsanlæg er beliggende, hvorefter denne medlemsstat underretter Kommissionen, så den pågældende medlemsstat og Kommissionen har mulighed for at anmode den pågældende økonomiske aktør om at fremlægge oplysninger svarende til dem, tredjelandet har anmodet om.

(96) I tilfælde af alvorlige og vedvarende mangler på eller en usædvanlig stor efterspørgsel efter kriserelevante produkter, som indebærer en overhængende risiko for eller medfører en alvorlig negativ indvirkning på det indre markeds funktion, kan prioriterede foranstaltninger på EU-plan, der har til formål at sikre tilgængeligheden af kriserelevante produkter, vise sig at være nødvendige for at sikre et velfungerende indre marked for forsvarsprodukter og velfungerende forsyningskæder. Kommissionen bør i denne henseende efter anmodning fra en medlemsstat kunne anvende prioriterede anmodninger med henblik på at lette forsyningen af både kriserelevante forsvarsprodukter og kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter, og prioriterede ordrer til at sikre forsyningen af kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter. Disse prioriterede foranstaltninger bør aktiveres af Rådet.

(97) Prioriterede anmodninger bør bestå af anmodninger fra Kommissionen på initiativ af en medlemsstat til relevante økonomiske aktører hjemmehørende i Unionen om at acceptere eller prioritere ordrer på kriserelevante produkter. Disse prioriterede anmodninger bør som en sidste udvej til at sikre, at forsvarsforsyningskæderne fortsat kan fungere under forsyningskriser, og kun når det er nødvendigt og forholdsmæssigt med henblik herpå, have til formål at støtte en medlemsstat, der står over for alvorlige vanskeligheder enten med at afgive en ordre eller med at gennemføre en kontrakt om forsyning af kriserelevante produkter. Økonomiske aktører bør have mulighed for at afslå at blive omfattet af en prioriteret anmodning. Når Kommissionen fremsætter en prioriteret anmodning, bør den tage hensyn til den mulige negative indvirkning på konkurrencen på det indre marked og risikoen for at forværre markedsforvridninger. Desuden bør valget af modtagere af anmodninger og dem, der nyder godt af de prioriterede anmodninger, ikke være diskriminerende.

(98) I lyset af den yderligere forværring af Unionens sikkerhedssituation i tilknytning til den vedvarende og intensiverede trussel fra Rusland i forbindelse med landets angrebskrig mod Ukraine er det afgørende at afhjælpe de vanskeligheder, som medlemsstaterne kan stå over med at afgive en ordre eller gennemføre en kontrakt om forsyning af forsvarsprodukter, navnlig hvis sådanne vanskeligheder skyldes forstyrrelser i leveringen af kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter. Hvis kriserelevante produkter er produkter med dobbelt anvendelse eller civile produkter, kan forsvarsforsyningskæder ovenikøbet opleve konkurrence fra ikkeforsvars-relaterede forsyningskæder, som har en betydeligt stærkere købekraft, når de forsøger at få adgang til disse kriserelevante produkter. Det er derfor nødvendigt at fastsætte et yderligere instrument som en sidste udvej i tilfælde, hvor produktionen eller forsyningen af sådanne kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter, ikke kan opnås ved hjælp af nogen anden foranstaltning, herunder en prioriteret anmodning. Prioriterede ordrer bør derfor gøre det muligt for Kommissionen at pålægge økonomiske aktører, der er hjemmehørende i Unionen, at producere eller levere visse kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter, efter at have modtaget forudgående samtykke fra den medlemsstat, på hvis territorium den pågældende økonomiske aktørs produktionsanlæg er beliggende, og fra den medlemsstat, på hvis territorium den økonomiske aktørs ledelsesstruktur er beliggende. Kommissionen bør ikke afgive prioriterede ordrer, hvis den økonomiske aktør ikke er i stand til at opfylde ordren, selv om den er prioriteret, på grund af utilstrækkelig produktionskapabilitet eller produktionskapacitet eller af tekniske grunde, eller fordi dette vil medføre en urimelig økonomisk byrde og særlige vanskeligheder for den økonomiske aktør, herunder væsentlige risici vedrørende forretningskontinuitet. Hvis sådanne grunde opstår, efter at Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesretsakt, som medfører, at en økonomisk aktør bliver omfattet af en prioriteret ordre eller en prioriteret anmodning, bør den pågældende økonomiske aktør kunne anmode Kommissionen om at ændre den pågældende gennemførelsesretsakt.

(99) En prioriteret ordre eller en prioriteret anmodning bør baseres på objektive, faktuelle, målbare og underbyggede data. Den bør tage hensyn til virksomhedernes legitime interesser og til de omkostninger og den indsats, der kræves ved en eventuel ændring af produktionsrækkefølgen. Når en prioriteret anmodning eller en prioriteret ordre accepteres eller pålægges, bør forpligtelsen til at opfylde den have forrang frem for leveringsforpligtelser i henhold til privatret eller offentlig ret. Hvis genstanden for en prioriteret anmodning vedrører et forsvarsprodukt, bør anmodningen præcisere omfanget af de kontraktlige forpligtelser, som den bør have forrang for. Hver prioriteret anmodning eller prioriteret ordre bør afgives til en retfærdig og rimelig pris. Det bør være muligt at gennemføre beregningen af en sådan pris på grundlag af de gældende priser i de seneste år, forudsat at en eventuel stigning eller et eventuelt fald begrundes, f.eks. under henvisning til inflation eller fremstillingsomkostninger. I lyset af betydningen af at sikre forsyningen af kriserelevante produkter, som er nødvendige for et velfungerende indre marked og velfungerende forsyningskæder, bør overholdelse af forpligtelsen til at udføre en prioriteret anmodning eller en prioriteret ordre ikke medføre ansvar over for tredjeparter for skader, der kan opstå som følge af manglende opfyldelse af kontraktlige forpligtelser, der er underlagt en medlemsstats ret, i det omfang misligholdelsen af kontraktlige forpligtelser var nødvendig for at overholde den krævede prioritering. Økonomiske aktører, der potentielt er omfattet af en prioriteret anmodning, bør have mulighed for på betingelserne i deres kommercielle kontrakter at fastsætte de mulige konsekvenser af en prioriteret anmodning.

(100) Hvis den økonomiske aktør udtrykkeligt har accepteret en prioriteret anmodning, og Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesretsakt efter en sådan accept, eller hvis den økonomiske aktør ved en gennemførelsesretsakt vedtaget af Kommissionen er blevet pålagt en prioriteret ordre, bør den økonomiske aktør opfylde alle betingelserne i denne gennemførelsesretsakt. Den økonomiske aktørs manglende overholdelse af de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesretsakten, bør medføre, at fordelen ved et afkald på ansvar i kontraktforhold fortabes. Hvis den manglende overholdelse er forsætlig eller skyldes grov uagtsomhed, bør Kommissionen kunne pålægge den økonomiske aktør en bøde eller en tvangsbøde under overholdelse af proportionalitetsprincippet. Kommissionen bør tage hensyn til enhver behørig begrundelse, som den økonomiske aktør fremlægger, når den afgør, om bøder eller tvangsbøder skønnes nødvendige og forholdsmæssige.

(101) I det ekstraordinære tilfælde, hvor en økonomisk aktør, der er hjemmehørende i Unionen, er omfattet af en foranstaltning, som omfatter en prioriteret ordre på eller en prioriteret anmodning om et kriserelevant produkt fra et tredjeland, bør den underrette Kommissionen, så det kan vurderes, om en sådan foranstaltning kan have betydelig indvirkning på forsyningssikkerheden for kriserelevante produkter og det indre markeds funktion, og om der skal tages eventuelle passende skridt som reaktion på denne foranstaltning.

(102) Anmodningen om eller forpligtelsen til at prioritere produktionen eller forsyningen af visse produkter påvirker ikke i uforholdsmæssig grad friheden til at oprette og drive egen virksomhed og aftalefriheden, som beskyttes af artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«) eller ejendomsretten som fastsat i artikel 17 heri. I overensstemmelse med chartrets artikel 52, stk. 1, skal enhver begrænsning i udøvelsen af disse rettigheder være fastlagt i lovgivningen og respektere disse rettigheders og friheders væsentligste indhold under iagttagelse af proportionalitetsprincippet.

(103) Hvis den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand aktiveres, bør de foranstaltninger, der er tilgængelige under forsyningskrisetilstanden, også være tilgængelige, hvis Rådet finder det hensigtsmæssigt, og de fremgår af gennemførelsesretsakten om aktivering af den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand.

(104) Overførsler af forsvarsprodukter inden for EU er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF ([30]), som har til formål at forenkle disse overførsler for at sikre, at det indre marked for forsvarsprodukter fungerer korrekt. Som det er blevet påvist ved tidligere evalueringer af nævnte direktiv, er forhåndsudstedelse af globale og individuelle overførselslicenser i vid udstrækning fortsat normen for forsvarsprodukters bevægelighed inden for det indre marked, og den gennemsnitlige behandlingstid for ansøgninger kan undertiden variere betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden. Under en sikkerhedsrelateret forsyningskrise, og hvis Rådet finder det nødvendigt, bør Rådet kunne vedtage en gennemførelsesretsakt, som aktiverer den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand, kunne fastsættes en frist, som højst bør være to uger, og inden for hvilken de berørte nationale myndigheder bør behandle ansøgningerne, når de er modtaget i deres helhed, for at lette disse produkters bevægelighed på det indre marked yderligere. Nærværende forordning har desuden til formål at lette overførsler af kriserelevante produkter inden for EU i forbindelse med en forsyningskrise. Det bør derfor præciseres, at en medlemsstat, som indfører eksportbegrænsninger for komponenter, som er kriserelevante produkter, og som den vurderer som kritiske, jf. direktiv 2009/43/EF, ikke bør kræve yderligere tilladelser til overførsel af de pågældende komponenter inden for EU, når modtageren fremlægger et anvendelsescertifikat, hvori det erklæres, at de komponenter, der er genstand for overførselslicensen, er integreret eller skal integreres i et forsvarsprodukt og ikke kan genoverføres eller eksporteres som sådanne. En sådan foranstaltning bør ikke berøre de eksisterende EU-regler og nationale regler for overførsel og eksport af forsvarsprodukter.

(105) Da certificering af forsvarsprodukter er afgørende for at sikre et velfungerende indre marked for forsvarsprodukter, navnlig under en sikkerhedsrelateret forsyningskrise, bør denne forordning ud over fremskyndelse af eksisterende nationale processer give mulighed for obligatorisk gensidig anerkendelse af et kriserelevant forsvarsprodukt, der er lovligt certificeret i en medlemsstat.

([30]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj).

(106) Som supplement til de øvrige foranstaltninger, som er fastsat ved denne forordning med henblik på at håndtere en sikkerhedsrelateret forsyningskrisetilstand, bør medlemsstaterne, hvis Rådet aktiverer disse foranstaltninger, overveje fra sag til sag, om der skal gøres brug af forsvarsrelaterede undtagelser eller fravigelser i henhold til national ret og gældende EU-ret med henblik på udstedelse af tilladelser i forbindelse med planlægning, opførelse og idriftsættelse af anlæg til produktion af kriserelevante forsvarsprodukter eller med henblik på at sikre kontinuiteten i produktionen af sådanne produkter, hvis de vurderer, at anvendelsen af sådanne undtagelser eller fravigelser ville lette forsyningssikkerheden for kriserelevante forsvarsprodukter. Dette kunne navnlig blive aktuelt i forhold til EU-retten på miljø-, sundheds- og sikkerhedsområdet, som hænger uløseligt sammen med øget beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet samt opnåelse af bæredygtig og sikker udvikling. Eftersom en sikkerhedsrelateret forsyningskrise er karakteriseret ved hindringer for kriserelevante forsvarsprodukters bevægelighed på det indre marked, bør det i sådanne tilfælde tillades, at der i henhold til programmet stilles finansiel støtte til rådighed for innovationstiltag, hvilket således giver mulighed for, at forsvarsprodukter gøres særlig hurtigt tilgængelige på markedet. Støtte til sådanne tiltag vil helt sikkert bidrage til at håndtere de pågældende hindringer, navnlig ved at muliggøre en betydelig reduktion af gennemløbstiden for levering af forsvarsprodukter eller masseproduktion af sådanne produkter. Det bør derfor være muligt for Rådet at gøre sådanne innovationstiltag støtteberettigede i henhold til programmet, når det aktiverer den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand.

(107) Opfyldelse af denne forordnings forpligtelser bør kunne håndhæves ved hjælp af bøder og tvangsbøder. Med henblik herpå bør der fastsættes passende niveauer for bøder for manglende opfyldelse af anmodninger om oplysninger, forpligtelser, der følger af en prioriteret anmodning, og meddelelsesforpligtelser, der gælder, hvis en økonomisk aktør, som er hjemmehørende i Unionen, er omfattet af en prioriteret foranstaltning fra et tredjeland, under hensyntagen til, hvor alvorlig den manglende opfyldelse er for så vidt angår de to forpligtelser, idet der bør gælde andre lofter for SMV'er. Desuden bør der fastsættes tvangsbøder for manglende opfyldelse af forpligtelsen til at acceptere og udføre prioriterede ordrer, og disse bør være forholdsmæssige, og der bør gælde andre lofter for SMV'er. Der bør gælde forældelsesfrister for pålæggelse af bøder og tvangsbøder i tillæg til forældelsesfrister for tvangsfuldbyrdelse. Desuden bør Kommissionen give de berørte økonomiske aktører ret til at blive hørt.

(108) En af de udfordringer, der blev konstateret under covid-19-krisen, var manglen på et netværk til at sikre beredskab samt utilstrækkelig informationsudveksling og koordinering af beredskabsforanstaltninger mellem medlemsstaterne på den ene side og mellem medlemsstaterne og Kommissionen på den anden side. Derfor bør opfyldelsen af forordningens mål om at forberede sig og reagere på fremtidige forsyningskrisers indvirkning på det indre marked for forsvarsprodukter understøttes af en forvaltningsmekanisme. Ved denne forordning bør der oprettes et udvalg, som muliggør samarbejdet, udvekslingen af oplysninger og en gnidningsløs, effektiv og harmoniseret gennemførelse af de foranstaltninger, der fastsættes i denne forordning, og som har til formål at sikre forsyningssikkerheden for forsvarsprodukter. Udvalget bør sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen. Da sikringen af et velfungerende indre marked for forsvarsprodukter under forsyningskriser eller forberedelserne til sådanne forsyningskriser kræver, at der tages hensyn til medlemsstaternes kapacitet til at udvikle, erhverve og forvalte deres forsvarskapabiliteter og styrke deres forsvarsberedskab, bør Kommissionen og den medlemsstat, der varetager det roterende formandskab for Rådet, lede udvalget i fællesskab. I betragtning af forsyningssikkerhedsordningens bidrag til Unionens evne til at forsvare sine sikkerheds- og forsvarsinteresser bør den højtstående repræsentant og EDA derudover ligeledes være medlemmer af udvalget. Navnlig kan EDA's løbende arbejde med forsyningssikkerhed for forsvarsprodukter være nyttigt for gennemførelsen af denne forordning. EDA letter udvekslingen af bedste praksis og styrker samarbejdet mellem medlemsstaterne om forsvarsrelateret forsyningssikkerhed. Det skaber også indsigt i flaskehalse, som påvirker forsyningskæderne for forsvarsprodukter. EDA bør derfor kunne dele sine synspunkter og sin ekspertise i bl.a. udvalget, hvilket vil bidrage til at forberede sig og reagere på forsyningskrisers indvirkning på det indre marked for forsvarsprodukter. Associerede lande bør have ret til at blive medlemmer af udvalget uden stemmeret i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Repræsentanter for Europa-Parlamentet bør indbydes som observatører til udvalgets møder. Udvalget bør lette samordningen mellem medlemsstaterne og fremsætte henstillinger til og bistå Kommissionen med gennemførelsen af de mekanismer, der oprettes ved denne forordning, og som har til formål at sikre forsyningssikkerheden, navnlig ved at foregribe, forberede sig på, forebygge og håndtere kriser i forsyningen af kriserelevante produkter.

(109) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår vedtagelsen af arbejdsprogrammer for at fastsætte finansieringsprioriteter og gældende finansieringsbetingelser, tildeling af finansiering til specifikke tiltag, oprettelse af SEAP'er, udpegelse og ajourføring af kriserelevante produkter, udarbejdelse og ajourføring af en liste over nationale certificeringsmyndigheder, prioriterede foranstaltninger og pålæggelse af sanktioner. Der bør tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i forsvarssektoren, navnlig medlemsstaternes, de associerede landes eller Ukraines ansvar for planlægnings- og erhvervelsesprocessen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([31]).

(110) Det bør være muligt at indbyde repræsentanter for Ukraine til udvalgets møder, hvis deres input er nødvendigt i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger, som vedrører Ukraine, såsom gennemførelsesretsakter vedrørende støtteinstrumentet for Ukraine. Dette ville give sådanne repræsentanter mulighed for at dele deres synspunkter og besvare spørgsmål fra medlemsstaterne. De bør dog hverken have mulighed for at være til stede under forhandlingerne eller deltage i udvalgets afstemninger.

(111) Denne forordning bør finde anvendelse, uden at det berører Unionens konkurrenceregler, navnlig artikel 101-109 i TEUF, og de retsakter, der gennemfører disse artikler.

(112) EU-finansiering i henhold til denne forordning bør kun dække de omkostninger, der er nødvendige for at forfølge målene for programmet og støtteinstrumentet for Ukraine og kan ikke dække de omkostninger, der følger af FUSP'en. EU-finansiering i henhold til programmet og støtteinstrumentet for Ukraine bør derfor ikke dække omkostningerne til indkøb og vedligeholdelse af forsvarsprodukter til militære eller forsvarsmæssige formål, herunder i forbindelse med oprettelse, forvaltning og vedligeholdelse af en pulje for forsvarsindustrielt beredskab. Der bør dog være mulighed for, at EU-finansiering i henhold til programmet og støtteinstrumentet for Ukraine kan dække omkostninger i forbindelse med indkøb eller vedligeholdelse af sådanne produkter, hvis disse omkostninger er nødvendige for at styrke EDTIB's konkurrenceevne eller for at genoprette, genopbygge og modernisere Ukraines DTIB, navnlig engangsomkostninger.

(113) I overensstemmelse med artikel 241 i TEUF kan Rådet anmode Kommissionen om at foretage sådanne undersøgelser, som det anser for hensigtsmæssige for at virkeliggøre de fælles mål, og om at forelægge det dertil egnede forslag. Kommissionen vil på en hurtig og detaljeret måde tage hensyn til enhver sådan anmodning om forslag.

(114) Denne forordning bør finde anvendelse, uden at det berører den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik.

(115) Denne forordning berører ikke eksisterende EU-regler og nationale regler for eksport af forsvarsprodukter og de forpligtelser, der er fastsat i direktiv 2009/43/EF.

(116) Målene for denne forordning, nemlig at styrke EDTIB's teknologiske lederskab, innovation, parathed, langsigtede konkurrenceevne, modstandsdygtighed, integration og beredskab, sikre rettidig tilgængelighed og forsyning af forsvarsprodukter og bidrage til genopretning, genopbygning og modernisering af Ukraines DTIB, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af tiltagets omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(117) For at gennemførelsen af denne forordning kan påbegyndes snarest muligt med henblik på at nå målene heri, bør den træde i kraft hurtigst muligt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

([31]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Generelle mål og genstand

1. Denne forordning har til formål at styrke det teknologiske lederskab, innovation, parathed, konkurrenceevnen på lang sigt, modstandsdygtighed, integration og beredskab i den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base (EDTIB) med henblik på at sikre rettidig tilgængelighed og forsyning af forsvarsprodukter og bidrage til at genoprette, genopbygge og modernisere Ukraines forsvarsteknologiske og -industrielle base (»Ukraines DTIB«).

2. Ved denne forordning fastsættes et budget for perioden 2025-2027 og bestemmelser om følgende:

1) programmet for den europæiske forsvarsindustri (»programmet«), som omfatter foranstaltninger til styrkelse af EDTIB's konkurrenceevne, reaktionsevne og kapacitet, jf. kapitel II

2) et støtteinstrument for Ukraine, et samarbejdsprogram med Ukraine med henblik på at genoprette, genopbygge og modernisere Ukraines DTIB under hensyntagen til dens mulige fremtidige integration i af Ukraines DTIB i EDTIB, jf. kapitel III

3) en retlig ramme for europæiske forsvarsprojekter af fælles interesse (EDPCI'er), jf. kapitel IV

4) en europæisk mekanisme for militærsalg, jf. kapitel V

5) en retlig ramme for det europæiske forsvarsmaterielprogram (SEAP'er), jf. kapitel VI

6) en retlig ramme med henblik på at forberede sig og reagere på forsyningskrisers indvirkning på det indre marked, jf. kapitel VII, med det formål at sikre:

   a) forsyningssikkerheden for kriserelevante produkter, og

   b) et velfungerende indre marked for forsvarsprodukter, herunder ved at forebygge hindringer for det.

3. Denne forordning berører ikke det forhold, at den enkelte medlemsstat har eneansvar for sin nationale sikkerhed som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), og den enkelte medlemsstats ret til at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med artikel 346 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »forhåndsindkøbsaftale«: en offentlig kontrakt med en eller flere økonomiske aktører, som har til formål at støtte en hurtig udvikling eller produktion af et produkt, og i henhold til hvilken retten til at indkøbe et bestemt antal produkter inden for en given tidsramme og til en given pris er betinget af forfinansiering af en del af de startomkostninger, som de pågældende økonomiske aktører skal afholde. Selv om en forhåndsindkøbsaftale er juridisk bindende for de deltagende ordregivende myndigheder og for kontrahenten, skal den gennemføres yderligere ved indgåelse af kontrakter med de berørte kontrahenter

2) »enhed i et andet tredjeland«: en retlig enhed, som er hjemmehørende i et andet ikkeassocieret tredjeland end Ukraine, eller en retlig enhed, der er hjemmehørende i Unionen, i Ukraine eller i et associeret land, men som har sine ledelsesstrukturer i et andet ikkeassocieret tredjeland end Ukraine

3) »associerede lande«: medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning, der er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som anvender denne forordning i overensstemmelse med aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

4) »flaskehals«: en overbelastning et givent sted i et produktionssystem, som standser eller i alvorlig grad bremser produktionen

5) »blandingsoperation«: et tiltag, som støttes over EU-budgettet, herunder inden for en blandingsfacilitet eller platform som defineret i finansforordningens artikel 2, nr. 6), og som kombinerer støtte, der ikke skal tilbagebetales, eller finansielle instrumenter fra EU-budgettet med støtte i former, der skal tilbagebetales, fra udviklingsinstitutioner eller andre offentlige finansieringsinstitutioner eller fra kommercielle finansieringsinstitutioner og investorer

6) »klassificerede informationer«: oplysninger eller materiale i en hvilken som helst form, hvis uautoriserede videregivelse i forskellig grad kunne forvolde skade på Unionens eller én eller flere medlemsstaters interesser, og som er forsynet med en EU-klassifikationsmærkning eller en tilsvarende klassifikationsmærkning som fastsat i aftalen mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, om beskyttelse af klassificerede informationer, der udveksles i Den Europæiske Unions interesse ([32])

7) »ordregivende myndigheder«: ordregivende myndigheder som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ([33]) og i artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU ([34])

8) »kontrol«: muligheden for direkte eller indirekte gennem én eller flere mellemliggende retlige enheder at udøve afgørende indflydelse på en retlig enhed

9) »kriserelevante produkter«: forsvarsprodukter eller komponenter eller råstoffer hertil eller ethvert produkt eller enhver tjeneste, som er kritisk for produktionen heraf, og hvis tilgængelighed er nødvendig for at sikre et velfungerende indre marked og velfungerende forsyningskæder, og som skal garanteres for at reagere på en forsyningskrise

10) »innovationstiltag på forsvarsområdet«: et tiltag, der primært består af aktiviteter, som direkte tilsigter at udarbejde planer, projekter eller konstruktioner for nye, ændrede eller forbedrede produkter, processer eller tjenester på forsvarsområdet, herunder eventuelt prototypefremstilling, afprøvning, demonstration, pilotprojekter, produktvalidering i stor målestok og markedsintroduktion

11) »forsvarsprodukter«: alle former for forsvarsrelaterede produkter som omhandlet i bilaget til direktiv 2009/43/EF samt udførelse af bygge- og anlægsarbejder, levering af varer og tjenesteydelser direkte knyttet til disse produkter for alle elementer i deres livscyklus, jf. artikel 2, litra c), i direktiv 2009/81/EF

12) »dynamisk forvaltning af tilgængelighed«: levering af forsvarsprodukter i rette tid, på det aftalte sted og til de aftalte tilgængelighedsniveauer samt forvaltning af tilgængelighedsrisici, der kan opstå i form af mangel på det pågældende forsvarsprodukt. I denne forbindelse betyder »tilgængelighed« forsvarsproduktets kapacitet til at fungere fejlfrit under fastlagte betingelser og være klar til brug, når det er nødvendigt

13) »ledelsesstruktur«: et organ i en retlig enhed, der er udpeget i overensstemmelse med national ret, og som, hvis det er relevant, rapporterer til den øverste ledelse, og som har beføjelse til at fastlægge den retlige enheds strategi, mål og generelle kurs og fører tilsyn med og overvåger den retlige enheds ledelses beslutningstagning

14) »forgrundsviden«: data, knowhow eller oplysninger, der er fremkommet i forbindelse med et givent tiltag i henhold til denne forordning, uanset form eller art

15) »gennemløbstid«: tidsrummet fra, at en indkøbsordre afgives, til producenten afslutter ordren

([32]) EUT C 202 af 8.7.2011, s. 13.
([33]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).
([34]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj).

16) »retlig enhed«: en efter EU-retten, national ret eller folkeretten oprettet og anerkendt juridisk person, der har status som juridisk person og evne til at handle i eget navn, udøve rettigheder og være pålagt forpligtelser, eller en enhed, der ikke er en juridisk person, jf. finansforordningens artikel 200, stk. 2, litra c)

17) »livscyklus«: alle tænkelige successive produktfaser, fra forskning og udvikling til udrangering og bortskaffelse

18) »vedligeholdelse«: alle tiltag, der iværksættes for at sikre et forsvarsprodukts beredskab og operationelle kapabilitet, navnlig for at beholde materiel i eller tilbageføre det til en bestemt stand, indtil det er taget ud af brug, herunder missionsberedskab, levetid og opgraderinger, tilpasning og specialisering, inspektion, eftersyn, afprøvning, servicering, ændringer, klassificering med hensyn til funktionsevne, reparation, genoprettelse, genopbygning, reklamation, bjærgning og kannibalisering

19) »selskab med mellemstor markedsværdi« eller »midcap«: en virksomhed, der ikke er en SMV, og som beskæftiger højst 3 000 personer, idet antallet af beskæftigede beregnes i overensstemmelse med artikel 3-6 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF ([35])

20) »enhed i et ikkeassocieret tredjeland«: en retlig enhed, som er hjemmehørende i et ikkeassocieret tredjeland, eller en retlig enhed, der er hjemmehørende i Unionen eller i et associeret land, men som har sine ledelsesstrukturer i et ikkeassocieret tredjeland

21) »engangsomkostninger«: omkostninger, der opstår én gang eller med uregelmæssige intervaller, navnlig konstruktions-, udviklings- og investeringsomkostninger, der er nødvendige for produktion eller vedligeholdelse af forsvarsprodukter eller for reservation af produktionskapaciteter

22) »aftagningsaftale«: enhver kontraktlig aftale mellem på den ene side mindst tre medlemsstater og, hvor det er relevant, associerede lande eller Ukraine og på den anden side mindst én producent af forsvarsprodukter, som enten indeholder en forpligtelse for medlemsstaterne og, hvor det er relevant, associerede lande eller Ukraine til at indkøbe en bestemt mængde forsvarsprodukter over en vis periode eller en forpligtelse for producenten af forsvarsprodukter til at give medlemsstaterne og, hvor det er relevant, associerede lande eller Ukraine mulighed for at foretage sådanne indkøb

23) »udsteder«: en EU-institution eller et EU-agentur eller -organ, en medlemsstat eller en enhed oprettet i henhold til denne forordning, under hvis myndighed klassificerede informationer er blevet udarbejdet

24) »offentlig indkøber«: en ordregivende myndighed, som er hjemmehørende i en medlemsstat eller i et associeret land, en struktur for det europæiske forsvarsmaterielprogram (SEAP), Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) eller en international organisation, som af medlemsstaterne, de associerede lande, Ukraine eller en SEAP er udpeget til at forestå fælles indkøb på deres vegne

25) »råstoffer«: råstoffer som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 ([36])

26) »resultater«: enhver materiel eller immateriel virkning af et givent tiltag såsom data, knowhow eller oplysninger, uanset form eller art, og uanset om den kan beskyttes eller ej, samt alle rettigheder knyttet hertil, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder

27) »Seal of Excellence«: et kvalitetsmærke, som viser, at et forslag, der er indgivet som følge af en indkaldelse af forslag i henhold til programmet eller støtteinstrumentet for Ukraine, har nået alle de evalueringstærskler, der er fastsat i arbejdsprogrammet, men ikke har kunnet finansieres på grund af et utilstrækkeligt budget til den pågældende indkaldelse af forslag under arbejdsprogrammet, og som eventuelt kan modtage støtte fra andre EU-finansieringskilder eller nationale finansieringskilder

([35]) Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

([36]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj).

28) »følsomme oplysninger«: uklassificerede informationer og data, som skal beskyttes mod uautoriseret adgang eller videregivelse som følge af forpligtelser, der er fastsat i EU-retten eller national ret, hvor det er relevant, eller for at beskytte en fysisk eller juridisk persons ret til privatlivets fred eller sikkerhed

29) »små og mellemstore virksomheder« (SMV'er): små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 2 i bilaget til henstilling 2003/361/EF

30) »lille selskab med mellemstor markedsværdi« eller »lille midcap«: har den betydning, der er tillagt det i bilaget til Kommissionens henstilling (EU) 2025/1099 ([37])

31) »underleverandør«: en økonomisk aktør, der af en ansøger eller tilbudsgiver eller kontrahent foreslås til at udføre specifikke opgaver eller tjenesteydelser under hovedkontrahentens tilsyn, og som bidrager til konstruktion eller fremstilling af et forsvarsprodukt i tillæg til det bidrag, som leverandører yder for at gennemføre kontrakten, for hvilken denne tildeles mindst 15 % af kontraktens værdi, og for hvilken adgangen til klassificerede informationer er nødvendig for at opfylde den pågældende kontrakt. Med henblik på denne definition forstås ved »leverandør« en økonomisk aktør, der leverer komponenter, som denne selv har konstrueret eller produceret, til kontrahenten.

Artikel 3

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden fra den 30. december 2025 indtil den 31. december 2027 består af:

a) 1 200 000 000 EUR i løbende priser samt

b) supplerende bidrag i overensstemmelse med artikel 5.

2. Finansieringsrammen for gennemførelsen af støtteinstrumentet for Ukraine for perioden fra den 30. december 2025 indtil den 31. december 2027 består af:

a) 300 000 000 EUR i løbende priser, og

b) supplerende bidrag i overensstemmelse med artikel 23, i det omfang disse er øremærket.

3. EU-finansiering i henhold til denne forordning må kun dække de omkostninger, der er nødvendige for at forfølge målene for programmet og støtteinstrumentet for Ukraine. EU-finansiering i henhold til programmet og støtteinstrumentet for Ukraine må derfor ikke dække omkostningerne til indkøb og vedligeholdelse af forsvarsprodukter til militære eller forsvarsmæssige formål, herunder i forbindelse med oprettelse, forvaltning og vedligeholdelse af puljer for forsvarsindustrielt beredskab, som omhandlet i artikel 38 (»puljer for forsvarsindustrielt beredskab«). EU-finansiering i henhold til denne forordning kan dække omkostninger i forbindelse med indkøb eller vedligeholdelse af sådanne produkter, hvor disse omkostninger er nødvendige for at styrke EDTIB's konkurrenceevne eller for at genoprette, genopbygge og modernisere Ukraines DTIB, navnlig engangsomkostninger.

4. Mindst 15 % af den finansieringsramme, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), tildeles de fælles indkøb, der er omhandlet i artikel 11, og mindst 30 % af denne finansieringsramme tildeles de tiltag, der er omhandlet i artikel 12. Op til 25 % af denne finansieringsramme kan tildeles de tiltag, der er omhandlet i artikel 35.

5. For at sætte ind over for uforudsete situationer eller nye udviklinger og behov kan Kommissionen overføre de i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede beløb mellem programmet og støtteinstrumentet for Ukraine i overensstemmelse med finansforordningen.

6. Op til 3,5 % af det i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede beløb kan anvendes til teknisk og administrativ bistand til gennemførelsen af programmet og støtteinstrumentet for Ukraine såsom forberedelses-, overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, herunder prisundersøgelser og interne IT-systemer og -platforme, og al øvrig teknisk og administrativ bistand eller personalerelaterede udgifter, som Kommissionen afholder i forbindelse med forvaltningen af programmet og støtteinstrumentet for Ukraine.

([37]) Kommissionens henstilling (EU) 2025/1099 af 21. maj 2025 om definitionen af små midcapvirksomheder (EUT L, 2025/1099, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1099/oj).

7. Budgetforpligtelser for aktiviteter, der løber over mere end ét regnskabsår, kan opdeles på flere år i årlige trancher.

8. Hvis det er nødvendigt for at muliggøre forvaltningen af tiltag, som ikke er afsluttet senest den 31. december 2027, kan der opføres bevillinger på EU-budgettet indtil 2033 til dækning af de udgifter, som er nødvendige for at opfylde de mål, der er opstillet i artikel 4 for programmet eller, hvis det er relevant, i artikel 22 for støtteinstrumentet for Ukraine, for at muliggøre forvaltningen af tiltag, som ikke er afsluttet senest ved afslutningen af programmet eller støtteinstrumentet for Ukraine, og til dækning af de udgifter, der er forbundet med kritiske operationelle aktiviteter og tjenester.

KAPITEL II

PROGRAMMET

AFSNIT 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER, SOM GÆLDER FOR PROGRAMMET

Artikel 4

Mål

1. Programmet har til formål at øge EDTIB's konkurrenceevne, modstandsdygtighed og beredskab ved at iværksætte og fremskynde industriens tilpasning til strukturforandringer som følge af udviklingen i sikkerhedsmiljøet. Programmet har navnlig til formål at:

a) styrke samarbejdet om indkøb af forsvarsmateriel ved at tilskynde medlemsstaterne til at samle efterspørgslen efter forsvarsprodukter, harmonisere forsvarskapabilitetskrav og styrke solidariteten mellem dem, hvilket i sidste ende fører til større interoperabilitet og udskiftelighed, og ved at forbedre forudsigeligheden i efterspørgslen efter EDTIB i overensstemmelse med medlemsstaternes behov for forsvarsprodukter

b) forbedre og optrappe kapaciteten til at tilpasse forsvarsindustrielle forsyningskæder, åbne forsyningskæder for grænseoverskridende samarbejde, navnlig for SMV'er og midcaps, øge produktionskapaciteter, reducere produktionsgennemløbstiden for forsvarsprodukter og støtte industrialiseringen og kommercialiseringen af forsvarsprodukter med støtte fra tiltag, der finansieres af Unionen, eller af andre EU-samarbejdsaktiviteter, der gennemføres med støtte fra medlemsstaterne, med henblik på at sikre tilgængeligheden og forsyningen af forsvarsprodukter i hele Unionen, idet der også tages hensyn til medlemsstaternes specifikke behov, i tilfælde af at konventionelle militære trusler bliver til virkelighed

c) forbedre EDTIB's forsyningssikkerhed og modstandsdygtighed ved at støtte udviklingen og tilstedeværelsen af EDTIB i hele Unionen.

2. Programmet gennemføres under hensyntagen til målene i det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar og skal være i overensstemmelse med de forsvarskapabilitetsprioriteter, som medlemsstaterne har aftalt i fællesskab inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), navnlig i forbindelse med kapacitetsudviklingsplanen (CDP), og med de samarbejdsmuligheder, der identificeres i den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD).

3. Programmet skal være i overensstemmelse med medlemsstaternes samarbejde inden for rammerne af det permanente strukturerede samarbejde (PESCO), EDA's initiativer og projekter og Unionens civile og militære bistand til Ukraine. Programmet skal tage behørigt hensyn til relevante aktiviteter, som udføres af Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO) og andre partnere, når sådanne aktiviteter tjener Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser.

Artikel 5

Supplerende finansielle midler

1. Medlemsstaterne, EU-institutioner, -organer og -agenturer, tredjelande, internationale organisationer, internationale finansielle institutioner eller andre tredjeparter kan yde supplerende finansielle bidrag til programmet, herunder til den i nærværende forordnings artikel 14 omhandlede Fond til Fremskyndelse af Omstillingen af Forsvarsforsyningskæder (FAST), i overensstemmelse med finansforordningens artikel 211, stk. 2. Sådanne finansielle bidrag udgør eksterne formålsbestemte indtægter som defineret i finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra a), d) eller e), eller artikel 21, stk. 5.

2. Forudsat at de bidrager til at nå et eller flere af de mål, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EU) 2021/241, anvendes medlemsstaternes bidrag med støtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til fordel for den berørte medlemsstat, og de kan uanset nærværende forordnings artikel 20, stk. 6, og finansforordningens artikel 193, stk. 1, anvendes med henblik på at bidrage til finansieringen af støtteberettigede tiltag i henhold til nærværende forordnings artikel 12 med op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger.

Uanset artikel 5, stk. 2, artikel 18, stk. 4, litra d), og artikel 19, stk. 3, litra d), samt bilag V, kriterium 2.4, i forordning (EU) 2021/241 finder princippet om »ikke at gøre væsentlig skade« ikke anvendelse på medlemsstaternes bidrag med støtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, forudsat at den pågældende medlemsstat i den relevante bidragsaftale med Kommissionen begrunder, hvorfor det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at sikre, at den type aktiviteter, der påtænkes at modtage støtte i henhold til nærværende forordning, opfylder princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«.

3. Eventuelle supplerende beløb, der er modtaget i henhold til bilaterale eller multilaterale aftaler indgået i medfør af artikel 17 i Rådets forordning (EU) 2025/1106 ([38]), udgør eksterne formålsbestemte indtægter som omhandlet i finansforordningens artikel 21, stk. 5, og skal anvendes til programmet i overensstemmelse med nærværende forordning.

4. Midler, som er tildelt medlemsstaterne under delt forvaltning, kan på anmodning af de pågældende medlemsstater overføres til programmet på de betingelser, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1060. Kommissionen forvalter disse midler direkte i overensstemmelse med finansforordningens artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a), eller indirekte i overensstemmelse med nævnte afsnits litra c). Disse midler anvendes til fordel for den pågældende medlemsstat.

5. For så vidt angår de beløb, der er ydet som bidrag, jf. denne artikels stk. 1, kan de berørte medlemsstater træffe afgørelse om, hvilken andel af disse beløb der skal stilles til rådighed for alle de enheder, der i henhold til denne forordning er berettigede til finansiering, som kun skal stilles til rådighed til gavn for de berørte medlemsstater, eller som skal stilles til rådighed til yderligere gavn for andre medlemsstater. Hvis beløbene stilles til rådighed til gavn for de berørte medlemsstater eller til yderligere gavn for andre medlemsstater, kan sådanne beløb uanset denne forordnings artikel 20, stk. 6, og finansforordningens artikel 193, stk. 1, anvendes med henblik på at bidrage til finansieringen af støtteberettigede tiltag i henhold til nærværende forordnings artikel 12 med op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger.

6. Hvis Kommissionen ikke senest den 31. december 2028 har indgået en retlig forpligtelse inden for rammerne af den direkte eller indirekte forvaltning af de midler, der er overført i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, kan de tilsvarende ikketildelte midler på den pågældende medlemsstats anmodning tilbageføres til et eller flere af de respektive kildeprogrammer i overensstemmelse med betingelserne i forordning (EU) 2021/1060.

Artikel 6

Alternativ, kombineret og kumulativ finansiering

1. Programmet gennemføres i synergi med andre EU-programmer. Et tiltag, som har modtaget et bidrag under et andet EU-program, kan også modtage et bidrag i henhold til programmet, forudsat at disse bidrag ikke dækker de samme omkostninger. Reglerne for det relevante EU-program finder anvendelse på det tilsvarende bidrag, eller alternativt kan ét enkelt sæt regler for ethvert af de bidragende EU-programmer anvendes på alle bidrag, og der kan indgås én enkelt retlig forpligtelse. Den kumulative støtte fra EU-budgettet må ikke overstige tiltagets samlede støtteberettigede omkostninger og kan beregnes pro rata i overensstemmelse med de dokumenter, hvori støttevilkårene er fastsat.

2. Tiltag skal for at blive tildelt et Seal of Excellence i henhold til programmet opfylde samtlige følgende betingelser:

a) De er blevet vurderet som led i en indkaldelse af forslag i henhold til programmet.

b) De opfylder minimumskravene til kvalitet i den pågældende indkaldelse af forslag.

([38]) Rådets forordning (EU) 2025/1106 af 27. maj 2025 om oprettelse af instrumentet for sikkerhedstiltag for Europa (SAFE) gennem styrkelse af den europæiske forsvarsindustri (EUT L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

c) De finansieres ikke inden for rammerne af den pågældende indkaldelse af forslag på grund af budgetmæssige begrænsninger.

3. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2021/1060 kan Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) eller Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) støtte forslag, der er indgivet i forlængelse af en indkaldelse af forslag i henhold til programmet, og som er blevet tildelt et Seal of Excellence.

Artikel 7

EU-finansieringens gennemførelse og former

1. Programmet skal gennemføres ved direkte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen eller ved indirekte forvaltning med de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c).

2. Der kan med forbehold af nærværende forordnings artikel 20, stk. 3, ydes EU-finansiering i alle de former, der er fastsat i finansforordningen, navnlig i form af tilskud, priser, udbud og finansielle instrumenter inden for blandingsoperationer under InvestEU-programmet i overensstemmelse med afsnit X i finansforordningen.

3. Kommissionen har med hensyn til de i nærværende forordnings artikel 12, stk. 1, omhandlede tiltag, hvortil der ydes EU-finansiering i form af tilskud, og hvorved der opnås fortjeneste, ret til at inddrive den procentdel af fortjenesten, der svarer til Unionens bidrag til de støtteberettigede omkostninger, som støttemodtageren faktisk har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af tiltaget, helt op til det endelige beløb for EU-bidraget. Uanset finansforordningens artikel 195, stk. 2, beregnes fortjenesten som et indtægtsoverskud i forhold til tiltagets støtteberettigede omkostninger, hvor indtægterne begrænser sig til kun at omfatte EU-finansiering, medlemsstaternes finansiering, herunder indkøb, andre indtægter, som er genereret under tiltaget, og eventuelle indtægter som følge af tiltaget. Arbejdsprogrammerne omhandlet i nærværende forordnings artikel 21 kan indeholde nærmere oplysninger.

4. Uanset finansforordningens artikel 196, stk. 2, kan finansielle bidrag, såfremt det er relevant og nødvendigt for gennemførelsen af et tiltag, dække tiltag, der er påbegyndt forud for datoen for indgivelsen af forslaget til disse tiltag, og omkostninger, der er afholdt forud for denne dato, forudsat at de pågældende tiltag ikke er påbegyndt før den 5. marts 2024 og ikke er afsluttet inden undertegnelsen af tilskudsaftalen.

Artikel 8

Tredjelande, som er associeret til programmet

Programmet er åbent for deltagelse af associerede lande, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Artikel 9

Støtteberettigede retlige enheder

1. Kun retlige enheder, som er hjemmehørende i Unionen eller i et associeret land, og som har deres ledelsesstruktur i Unionen eller i et associeret land, er berettigede til at være modtagere af EU-finansiering efter denne forordning.

2. Kriterierne for støtteberettigelse i denne artikels stk. 3-9 finder anvendelse i tillæg til de kriterier, der er opstillet i henhold til finansforordningen.

3. Infrastruktur, anlæg, aktiver og ressourcer, som tilhører modtagere af EU-finansiering, der deltager i et tiltag, og som anvendes med henblik på det pågældende tiltag, skal være beliggende på en medlemsstats eller et associeret lands territorium under hele tiltagets varighed.

4. Uanset denne artikel stk. 3 kan modtagere af EU-finansiering, som deltager i et tiltag, hvis de ikke har umiddelbart tilgængelige alternativer eller relevant infrastruktur eller relevante anlæg, aktiver og ressourcer i Unionen eller i et associeret land, anvende deres infrastruktur, anlæg, aktiver eller ressourcer, der befinder sig på eller opbevares uden for medlemsstaternes eller de associerede landes territorium, forudsat at en sådan anvendelse ikke er i modstrid med Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser, herunder respekt for princippet om gode naboskabsforbindelser, og er i overensstemmelse med målene i artikel 4. Omkostninger i forbindelse med aktiviteter, der anvender sådanne infrastrukturer, anlæg, aktiver eller ressourcer, er ikke berettigede til støtte fra programmet.

5. Modtagere af EU-finansiering i henhold til programmet må ikke være underlagt kontrol af et ikkeassocieret tredjeland eller af en enhed i et ikkeassocieret tredjeland.

6. Uanset denne artikels stk. 5 er en retlig enhed, som er hjemmehørende i Unionen eller i et associeret land, og som kontrolleres af et ikkeassocieret tredjeland eller af en enhed i et ikkeassocieret tredjeland, berettiget til at være modtager af EU-finansiering, hvis Kommissionen gives garantier, som er godkendt i overensstemmelse med de nationale procedurer i en medlemsstat eller et associeret land, hvor enheden er hjemmehørende, såsom passende foranstaltninger i henhold til screeninger som defineret i artikel 2, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 ([39]).

De i dette stykkes første afsnit omhandlede garantier skal give sikkerhed for, at en retlig enheds deltagelse i et tiltag, jf. nævnte afsnit, hverken vil være i modstrid med Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser som fastsat inden for rammerne af FUSP i henhold til afsnit V i TEU, herunder respekt for princippet om gode naboskabsforbindelser, eller med målene i nærværende forordnings artikel 4. Disse garantier skal navnlig dokumentere, at der med henblik på et tiltag er indført foranstaltninger til at sikre:

a) at kontrollen over den retlige enhed ikke udøves på en måde, som begrænser eller indskrænker dens evne til at gennemføre tiltaget og levere resultater, som pålægger begrænsninger vedrørende dens infrastruktur, anlæg, aktiver, ressourcer, intellektuelle ejendomsret eller knowhow, der er nødvendige med henblik på tiltaget, eller som undergraver dens kapabiliteter og standarder, der er nødvendige for at gennemføre tiltaget

b) at et ikkeassocieret tredjeland eller en enhed i et ikkeassocieret tredjeland forhindres adgang til klassificerede informationer eller følsomme oplysninger vedrørende tiltaget, og at ansatte eller andre personer, der deltager i tiltaget, har en national sikkerhedsgodkendelse, der er udstedt af en medlemsstat eller et associeret land, hvor dette er relevant, i overensstemmelse med nationale love og forskrifter

c) at ejendomsretten til intellektuel ejendom, der opstår som følge af de i artikel 12, stk. 1, litra d), omhandlede tiltag, hverken er pålagt begrænsninger af et ikkeassocieret tredjeland eller en enhed i et ikkeassocieret tredjeland eller overføres til enheder, som er hjemmehørende uden for medlemsstaternes eller associerede landes territorium, uden godkendelse fra den medlemsstat eller det associerede land, hvor den retlige enhed er hjemmehørende. En sådan godkendelse må ikke være i modstrid med målene i artikel 4.

Hvis det anses for hensigtsmæssigt af den medlemsstat eller af det associerede land, hvor den retlige enhed er hjemmehørende, kan der gives yderligere garantier.

Kommissionen underretter det i artikel 77 omhandlede udvalg om enhver retlig enhed, der anses for at være berettiget til at være modtager af EU-finansiering i henhold til dette stykke.

7. De garantier, som er omhandlet i denne artikels stk. 6, kan være baseret på en standardiseret model, som Kommissionen med bistand fra det i artikel 77 omhandlede udvalg stiller til rådighed, med henblik på at sikre en harmoniseret tilgang i hele Unionen.

8. Ved gennemførelsen af et støtteberettiget tiltag kan støttemodtagerne også samarbejde med retlige enheder, som er hjemmehørende uden for medlemsstaternes eller associerede landes territorium eller kontrolleres af et ikkeassocieret tredjeland eller af en enhed i et ikkeassocieret tredjeland, herunder ved at anvende sådanne retlige enheders aktiver, infrastruktur, anlæg og ressourcer, forudsat at sådan anvendelse ikke er i modstrid med Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser, herunder respekt for princippet om gode naboskabsforbindelser, eller med målene i artikel 4.

Et ikkeassocieret tredjeland eller en anden enhed i et ikkeassocieret tredjeland må ikke have uautoriseret adgang til klassificerede informationer vedrørende gennemførelsen af tiltaget, og der skal undgås potentielle negative indvirkninger på forsyningssikkerheden for input, som har kritisk betydning for tiltaget.

Omkostninger i forbindelse med samarbejde med retlige enheder, som er hjemmehørende uden for medlemsstaternes eller associerede landes territorium eller kontrolleres af et ikkeassocieret tredjeland eller af en enhed i et ikkeassocieret tredjeland, er ikke berettigede til støtte fra programmet.

([39]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (EUT L 79 I af 21.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

9. Stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse på:

a) medlemsstaternes og de associerede landes ordregivende myndigheder

b) internationale organisationer

c) SEAP'er

d) EDA.

AFSNIT 2

STØTTEBERETTIGEDE TILTAG

Artikel 10

Støtteberettigede tiltag

1. Tiltag, der er berettigede til finansiering i henhold til programmet, skal gennemføre de mål, der er fastsat i artikel 4, og kan antage en af følgende former eller en kombination heraf:

a) fælles indkøb, jf. artikel 11, herunder med henblik på oprettelse, forvaltning eller vedligeholdelse af puljer for forsvarsindustrielt beredskab

b) tiltag til styrkelse af industrien, jf. artikel 12

c) støttetiltag, jf. artikel 13

d) udbredelse af EDPCI'er, jf. artikel 35.

2. Følgende tiltag er ikke berettigede til finansiering i henhold til programmet:

a) tiltag vedrørende forsvarsprodukter, som i henhold til gældende folkeret er forbudte

b) tiltag vedrørende dødbringende automatvåbensystemer, der opererer uden for en ansvarlig menneskelig kommando- og kontrolkæde, eller som ikke kan anvendes i overensstemmelse med den internationale humanitære ret

c) tiltag vedrørende klyngeammunition

d) tiltag eller dele heraf, der allerede finansieres fuldt ud af andre offentlige eller private kilder.

3. For så vidt angår indkøb, der gennemføres i henhold til artikel 11, 13 og 35, og som støttes med EU-finansiering, må omkostningerne til komponenter med oprindelse uden for Unionen og associerede lande ikke udgøre mere end 35 % af de anslåede omkostninger til komponenterne i slutproduktet. Ingen komponenter må komme fra tredjelande, der handler imod Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser.

4. For så vidt angår tiltag, der gennemføres i henhold til artikel 12, og aktiviteter, der gennemføres i henhold til artikel 35, bortset fra indkøbsaktiviteter, må omkostningerne til komponenter med oprindelse uden for Unionen og associerede lande ikke udgøre mere end 35 % af de anslåede omkostninger til komponenterne i produktet, for hvilket forøgelsen af produktionskapacitet støttes med EU-finansiering. Ingen komponenter i produktet, for hvilket forøgelsen af produktionskapacitet støttes med EU-finansiering, må komme fra tredjelande, der handler imod Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser.

5. Modtagere af EU-finansiering eller, hvor det er relevant, kontrahenter skal uden at blive pålagt begrænsninger af ikkeassocierede tredjelande eller enheder i ikkeassocierede tredjelande have mulighed for at træffe afgørelse om definition, tilpasning og udvikling af de pågældende forsvarsprodukters konstruktion, herunder den retlige beføjelse til at erstatte eller fjerne de komponenter, der er underlagt begrænsninger af ikkeassocierede tredjelande eller enheder i ikkeassocierede tredjelande.

6. Medlemsstaterne kan med forbehold af artikel 5 i direktiv 2009/43/EF offentliggøre generelle overførselslicenser med henblik på overførsel til andre medlemsstater af produkter, der vedrører tiltag, der støttes af programmet.

Artikel 11

Fælles indkøb

1. Fælles indkøb består af aktiviteter, som vedrører retlige enheders samarbejde om indkøb af forsvarsprodukter på et hvilket som helst tidspunkt i sådanne forsvarsprodukters livscyklus, herunder med henblik på at oprette, forvalte og vedligeholde puljer for forsvarsindustrielt beredskab.

2. Kun de følgende retlige enheder er berettigede til fælles indkøb:

a) medlemsstaternes eller de associerede landes ordregivende myndigheder

b) internationale organisationer

c) SEAP'er

d) EDA.

3. Fælles indkøb foretages af:

a) et konsortium bestående af retlige enheder som omhandlet i stk. 2, herunder mindst tre enheder som omhandlet i stk. 2, litra a), fra mindst tre medlemsstater eller associerede lande, hvoraf mindst to skal være ordregivende myndigheder i to medlemsstater, eller

b) en SEAP.

4. Medlemsstaterne og de associerede lande, der foretager et fælles indkøb, udpeger ved enstemmighed en offentlig indkøber til at handle på deres vegne med henblik på dette fælles indkøb. Den offentlige indkøber forestår udbudsprocedurerne og indgår de deraf følgende kontrakter med kontrahenterne på deltagerlandenes vegne. Den offentlige indkøber kan deltage i tiltaget som støttemodtager og fungere som koordinator for konsortiet af retlige enheder og vil derfor kunne forvalte og kombinere midler fra programmet og midler fra de deltagende medlemsstater og associerede lande.

5. De i stk. 4 omhandlede udbudsprocedurer baseres på en aftale, der undertegnes af de deltagende medlemsstater og associerede lande og den offentlige indkøber på de betingelser, der er fastsat i arbejdsprogrammet. Aftalen fastlægger navnlig de praktiske ordninger for det fælles indkøb og beslutningsprocessen med hensyn til valg af procedure, vurdering af tilbuddene og tildeling af kontrakten.

6. Den offentlige indkøber anvender kriterier svarende til dem, der er fastsat i artikel 9, i sine udbudsprocedurer og kontrakter med kontrahenter og kræver, at disse kriterier gælder for underleverandører.

7. Uanset stk. 6 og for at tage hensyn til det industrielle samarbejde med ikkeassocierede tredjelande er fælles indkøb, der involverer en underleverandør, som tildeles mellem 15 % og 35 % af kontraktens værdi, og som ikke er hjemmehørende eller ikke har sine ledelsesstrukturer i Unionen eller i et associeret land, berettigede til støtte i henhold til programmet, forudsat at der er etableret et direkte kontraktforhold mellem kontrahenten og den pågældende underleverandør i forbindelse med forsvarsproduktet forud for datoen for denne forordnings ikrafttræden.

8. De offentlige indkøbere meddeler Kommissionen de i artikel 9, stk. 6, omhandlede garantier. Yderligere oplysninger om disse garantier stilles til rådighed for Kommissionen efter anmodning. Kommissionen underretter det i artikel 77 omhandlede udvalg om enhver meddelelse i overensstemmelse med nærværende stykke.

9. Inden iværksættelsen af en indkøbsprocedure med henblik på et fælles indkøb i henhold til denne forordning underretter den offentlige indkøber de medlemsstater, der ikke deltager i den planlagte procedure, og giver dem mulighed for inden for en rimelig frist at indgive en begrundet anmodning til den offentlige indkøber om at indkøbe yderligere mængder forsvarsprodukter til dem. Hvis der indgives en sådan anmodning, forbeholdes de deltagende ordregivende myndigheder i den fælles indkøbskontrakt retten til at indkøbe yderligere mængder forsvarsprodukter til sådanne medlemsstater, uden at dette berører gældende EU-regler og gældende nationale regler vedrørende eksport af forsvarsprodukter.

10. Inden iværksættelsen af en indkøbsprocedure med henblik på et fælles indkøb i henhold til denne forordning, underretter den offentlige indkøber, hvis/når det er muligt, også associerede lande og Ukraine om den planlagte procedure og giver dem mulighed for at indgive en begrundet anmodning til den offentlige indkøber om at indkøbe yderligere mængder forsvarsprodukter til dem. Hvis der indgives en sådan anmodning, forbeholdes de deltagende ordregivende myndigheder i den fælles indkøbskontrakt retten til at indkøbe yderligere mængder forsvarsprodukter til associerede lande og Ukraine.

Artikel 12

Tiltag til styrkelse af industrien

1. Tiltag til styrkelse af industrien skal bestå af aktiviteter til fremskyndelse af tilpasningen til strukturforandringerne med hensyn til kapaciteten til at producere forsvarsprodukter, herunder komponenter hertil og tilsvarende råstoffer, for så vidt som disse udelukkende er bestemt til eller anvendes til produktion af forsvarsprodukter, navnlig:

a) optimering, udvidelse, modernisering, herunder automatisering, opgradering eller konvertering af anvendelsen af eksisterende eller etablering af ny produktionskapacitet for forsvarsprodukter, komponenter hertil og tilsvarende råstoffer, herunder gennem indkøb eller erhvervelse af det nødvendige maskinel og ethvert andet nødvendigt input

b) etablering af grænseoverskridende industrielle partnerskaber, herunder gennem offentlig-private partnerskaber eller andre former for industrielt samarbejde, herunder SMV'er og små midcaps, i en fælles industriel indsats, herunder aktiviteter, der har til formål at koordinere fremskaffelse eller reservation og lageropbygning af forsvarsprodukter, komponenter og tilsvarende råstoffer, samt til at koordinere produktionskapaciteter og produktionsplaner

c) opbygning og tilrådighedsstillelse af reserveret spidsbelastningskapacitet til produktion af forsvarsprodukter, komponenter hertil og tilsvarende råstoffer i overensstemmelse med bestilte eller planlagte produktionsmængder

d) fremme af industrialisering og kommercialisering af forsvarsprodukter, som er udviklet inden for rammerne af tiltag, der finansieres af Unionen, eller af andre samarbejdsaktiviteter, der gennemføres med støtte fra mindst to medlemsstater, herunder ved at etablere grænseoverskridende industrielle partnerskaber, offentlig-private partnerskaber eller andre former for industrielt samarbejde og ved at opskalere den indledende produktion samt udstede licenser til produktion, hvor det er relevant

e) prøvning, herunder af den nødvendige infrastruktur, og, hvor det er relevant, rekonditioneringscertificering af forsvarsprodukter med henblik på at imødegå deres forældelse og gøre dem anvendelige for slutbrugerne.

2. For så vidt angår de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, litra d), gennemføres tiltaget af retlige enheder, der samarbejder inden for et konsortium bestående af mindst tre støtteberettigede retlige enheder, hvoraf mindst to er hjemmehørende i forskellige medlemsstater. Kontrollen af mindst tre af disse støtteberettigede retlige enheder, som er hjemmehørende i mindst to forskellige medlemsstater, må ikke direkte eller indirekte under hele den periode, hvor tiltaget gennemføres, varetages af den samme retlige enhed, og de må ikke kontrollere hinanden.

3. Uanset stk. 2 kan de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, gennemføres af en SEAP.

4. For så vidt angår produktion af ammunition og missiler skal modtagere af EU-finansiering eller relevante statslige myndigheder i de berørte medlemsstater uden at blive pålagt begrænsninger af ikkeassocierede tredjelande eller enheder i ikkeassocierede tredjelande have mulighed for at træffe afgørelse om definition, tilpasning og udvikling af det pågældende forsvarsprodukts konstruktion, herunder den retlige beføjelse til at erstatte eller fjerne de komponenter, der er underlagt begrænsninger af ikkeassocierede tredjelande eller enheder i ikkeassocierede tredjelande, eller alternativt og uanset artikel 10, stk. 5, have modtaget et juridisk bindende tilsagn fra det pågældende ikkeassocierede tredjeland eller den pågældende enhed i et ikkeassocieret tredjeland om, at de vil få en sådan mulighed for at træffe afgørelse inden for en rimelig frist i overensstemmelse med det pågældende tiltags kompleksitet og under alle omstændigheder senest den 31. december 2033.

Artikel 13

Støttetiltag

1. Støttetiltag består af:

a) aktiviteter til forøgelse af interoperabiliteten og udskifteligheden, herunder krydscertificering af forsvarsprodukter og -aktiviteter, der fører til gensidig anerkendelse af certificering eller letter gennemførelsen af militære standarder, navnlig NATO's standarder og andre relevante standarder, og derved mindsker en eventuel umådeholdende differentiering mellem forsvarsprodukter i hele Unionen

b) aktiviteter, der letter adgangen til forsvarsmarkedet for SMV'er, midcaps og nystartede virksomheder og støtter opnåelsen af de nødvendige kvalitets- og produktionscertificeringer

c) kapacitetsopbygning, uddannelse, omskoling eller opkvalificering af personale i forbindelse med de i artikel 10, stk. 1, omhandlede aktiviteter

d) indkøb af fysiske beskyttelsessystemer og cyberbeskyttelsessystemer i forbindelse med de i artikel 12 omhandlede aktiviteter

e) koordinering og tekniske støttetiltag, navnlig til afhjælpning af konstaterede flaskehalse i produktionskapaciteter og forsyningskæder, med henblik på at sikre og fremskynde produktionen af kriserelevante produkter for at sikre en effektiv forsyning og rettidig tilgængelighed heraf

f) oprettelse af en europæisk fortegnelse over militærsalg, jf. kapitel V

g) støtte til oprettelse og funktion af SEAP'er, herunder med henblik på oprettelse, forvaltning og vedligeholdelse af puljer for forsvarsindustrielt beredskab

h) aktiviteter, der har til formål hurtigt at tilpasse og modificere civile produkter til forsvarsmæssige anvendelser

i) innovationstiltag på forsvarsområdet, herunder kriserelaterede innovationstiltag på forsvarsområdet, hvor den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 68, aktiveres.

2. For så vidt angår de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), gennemføres tiltaget af retlige enheder, der samarbejder inden for et konsortium bestående af mindst tre støtteberettigede retlige enheder, hvoraf mindst to er hjemmehørende i mindst to forskellige medlemsstater. Kontrollen af mindst tre af disse støtteberettigede retlige enheder må ikke direkte eller indirekte under hele den periode, hvor tiltaget gennemføres, varetages af den samme retlige enhed, og de må ikke kontrollere hinanden.

3. Uanset stk. 2 kan de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, gennemføres af en SEAP.

AFSNIT 3

FONDEN TIL FREMSKYNDELSE AF OMSTILLINGEN AF FORSVARSFORSYNINGSKÆDER (FAST)

Artikel 14

Fonden til Fremskyndelse af Omstillingen af Forsvarsforsyningskæder (FAST)

1. For at mobilisere, risikobegrænse og fremskynde de investeringer, der er nødvendige for at øge produktionskapaciteterne på forsvarsområdet for de SMV'er og små midcaps, som opfylder kriterier svarende til dem, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, og, hvis det er relevant, artikel 9, stk. 3 og 4, kan der iværksættes en blandingsoperation, som tilbyder lånefinansiering, egenkapitalfinansiering eller begge dele, med titlen »Fonden til Fremskyndelse af Omstillingen af Forsvarsforsyningskæder« (FAST). Den gennemføres i overensstemmelse med afsnit X i finansforordningen og med forordning (EU) 2021/523.

2. De specifikke mål for FAST er følgende:

a) at opnå en tilfredsstillende multiplikatoreffekt, der svarer til størrelsesforholdet mellem lånefinansiering og egenkapitalfinansiering, og som bidrager til at tiltrække finansiering fra både den offentlige og den private sektor

b) at yde støtte til SMV'er (herunder nystartede virksomheder og vækstvirksomheder) og små midcaps i hele Unionen, som har vanskeligt ved at få adgang til finansiering, og som:

i) indgår i fasen for industrialisering eller fremstilling af forsvarsprodukter eller har umiddelbare planer herom, eller

ii) indgår i Unionens forsvarsforsyningskæde eller har umiddelbare planer herom

c) at fremskynde investeringer inden for fremstilling af forsvarsprodukter og udvikling af forsvarsteknologier og derigennem styrke forsyningssikkerheden i Unionens forsvarsindustris værdikæder.

AFSNIT 4

INDKØB

Artikel 15

Indkøb med støtte fra Kommissionen

1. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 168 kan medlemsstaterne anmode Kommissionen om:

a) at deltage i et fælles indkøb med dem som omhandlet i finansforordningens artikel 168, stk. 2, hvorved medlemsstater fuldt ud kan erhverve, leje eller lease forsvarsprodukter, der er indkøbt i fællesskab

b) på de interesserede medlemsstaters vegne eller i deres navn at fungere som indkøbscentral for indkøb af forsvarsprodukter, jf. finansforordningens artikel 168, stk. 3.

2. Når Kommissionen anmodes om at handle i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, skønnes medlemsstaternes ordregivende myndigheder at have opfyldt kravene i direktiv 2009/81/EF.

3. Uanset finansforordningens artikel 168, stk. 2, andet afsnit, kan et associeret land anmode Kommissionen om at deltage i fælles indkøb som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a). De øvrige betingelser i finansforordningens artikel 168, stk. 2, finder anvendelse på sådanne fælles indkøb.

4. Uanset finansforordningens artikel 168, stk. 3, kan et associeret land sammen med mindst én medlemsstat også anmode Kommissionen om at fungere som indkøbscentral, som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra b). Betingelser svarende til dem i finansforordningens artikel 168, stk. 3, finder anvendelse, når Kommissionen fungerer som indkøbscentral.

5. Ud over de betingelser, der er fastsat i finansforordningen, skal den i nærværende artikels stk. 1, 3 og 4 omhandlede udbudsprocedure også opfylde følgende betingelser:

a) Udbudsproceduren er åben for deltagelse for alle medlemsstater og kan uanset finansforordningens artikel 168, stk. 2 og 3, være åben for deltagelse for associerede lande.

b) Kommissionen indbyder mindst én ekspert fra hvert deltagerland, som har erfaring, der er relevant for forhandlingerne, med henblik på at sammensætte et fælles forhandlingsteam.

c) Deltagerlandene angiver udtrykkeligt, hvorvidt de ønsker at føre parallelle forhandlingsforløb for det pågældende produkt, og denne beslutning skal godkendes enstemmigt af deltagerlandene.

6. Når Kommissionen fungerer som indkøbscentral i henhold til stk. 1, litra b), og stk. 4, kan den på medlemsstaternes eller associerede landes vegne eller i deres navn indkøbe komponenter og råstoffer, der er nødvendige for forsyningen af forsvarsprodukter med henblik på deltagerlandenes opbygning af strategiske reserver, herunder lageropbygning.

7. Hvis en påtrængende situation berettiger det, kan Kommissionen uanset finansforordningens artikel 175, stk. 1, anmode om levering af forsvarsprodukter fra datoen for afsendelse af udkastet til de kontrakter, der indgås som følge af indkøb, som gennemføres med henblik på nærværende forordning.

8. Med henblik på at indgå indkøbsaftaler med økonomiske aktører kan repræsentanter for Kommissionen eller eksperter udpeget af Kommissionen i samarbejde med de relevante nationale myndigheder aflægge kontrolbesøg på produktionsanlæg for relevante forsvarsprodukter.

9. Denne artikel berører ikke de eksisterende EU-regler og nationale regler for ejerskab, eksport og overførsel af forsvarsprodukter.

10. Kommissionen sikrer, at deltagerlandene behandles ens i forbindelse med gennemførelsen af udbudsprocedurerne og de deraf følgende aftaler.

11. Ud over de betingelser, der er fastsat i finansforordningen, finder kriterier svarende til dem, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 9, stk. 1, 3, og 4, også anvendelse på tilbudsgivere, kontrahenter og underleverandører i kontrakter, der indgås som følge af indkøb, der gennemføres i henhold til nærværende artikel.

12. For indkøb, der gennemføres i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra a), og stk. 3, finder reglerne i artikel 10, stk. 3 og 5, anvendelse.

Artikel 16

Forhåndsindkøb af forsvarsprodukter

1. Det i artikel 15, stk. 1, litra a), omhandlede fælles indkøb kan tage form af forhåndsindkøbsaftaler for forsvarsprodukter, som forhandles og indgås i deltagerlandenes navn eller på deres vegne. Sådanne aftaler kan omfatte en forudbetalingsmekanisme for produktion af sådanne produkter til gengæld for retten til produktionsoutputtet, som ikke må overstige de dele af kontrakten, der vedrører engangsomkostninger, herunder reservation af produktionskapaciteter.

2. Hvis de aftaler, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, omfatter en forudbetalingsmekanisme, kan forudbetalingen til kontrahenten være dækket af den finansieringsramme, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1. Deltagerlandenes bidrag, som omhandlet i artikel 5, tages i betragtning på lige fod for hver enkelt vare, som deltagerlandene har bestilt.

3. I tilfælde, hvor de forhandlede mængder overstiger efterspørgslen, indfører Kommissionen efter anmodning fra de berørte deltagerlande en mekanisme til omfordeling til nationale lagre eller til opbygning af puljer for forsvarsindustrielt beredskab.

Artikel 17

Facilitering af aftagningsaftaler

1. Kommissionen opretter et system for at lette indgåelsen af aftagningsaftaler vedrørende industriel opskalering af EDTIB's produktionskapaciteter mellem medlemsstaterne og, hvor det er relevant, associerede lande på den ene side og økonomiske aktører fra EDTIB på den anden side i overensstemmelse med Unionens konkurrence- og udbudsregler. Kommissionen sikrer, at et ikkeassocieret tredjeland eller en enhed i et ikkeassocieret tredjeland forhindres adgang til klassificerede eller følsomme informationer vedrørende tiltaget, og at ansatte eller andre personer, der deltager i tiltaget, har en national sikkerhedsgodkendelse, der er udstedt af en medlemsstat eller et associeret land.

2. Det i stk. 1 omhandlede system skal give interesserede medlemsstater og associerede lande mulighed for at afgive bud på forsvarsprodukter med angivelse af:

a) mængden og kvaliteten

b) påtænkt pris eller prisleje

c) aftagningsaftalens planlagte varighed.

3. Det i denne artikels stk. 1 omhandlede system skal give producenter af forsvarsprodukter, som opfylder kriterier svarende til dem, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, 3 og 4, mulighed for at afgive tilbud med angivelse af:

a) mængden og kvaliteten af de forsvarsprodukter, for hvilke de ønsker at indgå aftagningsaftaler

b) påtænkt pris eller prisleje, som de ønsker at sælge til

c) anslået gennemløbstid for levering af forsvarsprodukter inden for rammerne af aftagningsaftalen

d) aftagningsaftalens planlagte varighed.

4. På grundlag af de afgivne bud og modtagne tilbud, jf. stk. 2 og 3, formidler Kommissionen kontakt mellem relevante producenter af forsvarsprodukter og interesserede medlemsstater og associerede lande.

5. Ud over den i denne artikels stk. 4 omhandlede kontakt kan interesserede lande anmode Kommissionen om at deltage i en fælles indkøbsprocedure eller i en indkøbsprocedure i deres navn eller på deres vegne, jf. artikel 15.

6. Den i artikel 3, stk. 1, omhandlede finansieringsramme kan dække de dele af kontrakten, der vedrører engangsomkostninger, herunder reservation af produktionskapaciteter.

AFSNIT 5

TILDELINGSKRITERIER OG ARBEJDSPROGRAMMER

Artikel 18

Tildelingskriterier

1. Forslag til tiltag evalueres i lyset af de mål, der er fastsat for det relevante tiltag, de forventede resultater af det relevante tiltage og kvaliteten og effektiviteten af dets gennemførelse. Evalueringen skal navnlig omfatte et eller flere af følgende kriterier:

a) bidrag til konkurrenceevne

b) bidrag til produktionskapaciteters modstandsdygtighed og geografiske fordeling

c) forøgelse af produktionskapaciteter

d) øget interoperabilitet

e) øget udskiftelighed, og

f) bidrag til at mindske den strategiske afhængighed.

2. Forslag til fælles indkøb som omhandlet i artikel 11 evalueres i tillæg til de i nærværende artikels stk. 1 opstillede kriterier på grundlag af følgende kriterier:

a) antallet af deltagende medlemsstater eller associerede lande

b) tiltagets bidrag til tilpasning, modernisering og udvikling af EDTIB i hele Unionen, og

c) SMV'ers og midcaps' deltagelse.

3. Forslag til tiltag til styrkelse af industrien som omhandlet i artikel 12 evalueres i tillæg til de i nærværende artikels stk. 1 opstillede kriterier på grundlag af følgende kriterier:

a) reduktion af produktionsgennemløbstiden og stigningen i produktionskapacitet i Unionen, i reserveret kapacitet og i kvalificeret arbejdskraft

b) bidrag til at sikre tilgængelighed og forsyningssikkerhed i hele Unionen som reaktion på identificerede risici, herunder navnlig høj eksponering for risikoen for, at konventionelle militære trusler bliver til virkelighed, og

c) bidrag til grænseoverskridende forsvarsindustrielt samarbejde i hele Unionen, øget inddragelse af SMV'er og midcaps eller forbindelse mellem ordrer, der hidrører fra mindst tre medlemsstaters eller associerede landes fælles indkøb af forsvarsprodukter.

4. De i artikel 21 omhandlede arbejdsprogrammer skal indeholde nærmere oplysninger om anvendelsen af kriterierne i nærværende artikels stk. 1, herunder hvilken vægtning der eventuelt skal anvendes. Der må ikke fastsættes individuelle tærskler i arbejdsprogrammerne.

5. Evalueringsudvalget kan bistås af uafhængige eksperter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 153, stk. 3. I arbejdsprogrammerne kan der stilles krav om, at disse eksperter er i besiddelse af en gyldig personlig sikkerhedsgodkendelse.

Artikel 19

Udvælgelses- og tildelingsprocedure

Med undtagelse af de tiltag som er omhandlet i artikel 11, artikel 13, stk. 1, litra g), og artikel 10, stk. 1, litra d), tildeler Kommissionen finansiering i henhold til dette kapitel ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 77, stk. 4.

Artikel 20

Unionens finansielle bidrag

1. For så vidt angår de tiltag, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 13 og 35, og uanset finansforordningens artikel 193, stk. 1, kan programmet, når Unionens finansielle bidrag har form af tilskud, finansiere op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger.

2. Hvis EU-tilskuddet i henhold til artikel 183, stk. 3, i finansforordningen har form af finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, kan størrelsen på det EU-bidrag, der tildeles hvert af tiltagene, baseres på faktorer såsom:

a) graden af kompleksitet af det fælles indkøb, for hvilken en del af den fælles indkøbskontrakts anslåede værdi og indhøstede erfaringer fra lignende tiltag kan tjene som en foreløbig indikator

b) tiltagets bidrag til forbedring af interoperabiliteten

c) de karakteristika ved tiltaget, som sandsynligvis vil sende flere signaler til industrien om langsigtede investeringer, navnlig hvis det fælles indkøb omfatter aktiviteter, der vil være berettigede til finansiering fra EU-budgettet, såsom forskning og udvikling, prøvning og certificering, indledende produktion eller serviceringsaktiviteter efter ibrugtagning

d) antallet af deltagende medlemsstater og associerede lande eller inddragelse af yderligere medlemsstater eller associerede lande i eksisterende samarbejder

e) tiltagets bidrag til opskaleringen af de nødvendige produktionskapaciteter

f) tiltagets bidrag til at mindske afhængigheden af ikkeassocierede lande

g) tiltagets bidrag til at styrke samarbejdet mellem medlemsstater eller associerede lande med henblik på at oprette, forvalte eller vedligeholde puljer for forsvarsindustrielt beredskab

h) tiltagets bidrag til at styrke et samarbejde mellem medlemsstater eller associerede lande, der resulterer i fælles indkøb af yderligere mængder forsvarsprodukter til Ukraine eller Moldova

i) kompleksiteten af de teknologiske løsninger, der er nødvendige for at integrere det indkøbte forsvarsprodukt i en deltagende medlemsstats væbnede styrker.

3. De tiltag, som er omhandlet i denne forordnings artikel 11 finansieres ved hjælp af tilskud i form af finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, jf. finansforordningens artikel 183, stk. 3.

4. Unionens finansielle bidrag til hvert af de tiltag, der er omhandlet i artikel 11, må ikke overstige 15 % af den pågældende fælles indkøbskontrakts anslåede værdi.

5. Uanset denne artikels stk. 4 kan Unionens finansielle bidrag til hvert af de tiltag, der er omhandlet i artikel 11, udgøre op til 25 % af den pågældende fælles indkøbskontrakts anslåede værdi, forudsat at mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

a) Tiltaget gennemføres af SEAP.

b) Tiltaget støtter fælles indkøb af slutprodukter, der ikke er pålagt begrænsninger.

c) Tiltaget resulterer i fælles indkøb af yderligere mængder forsvarsprodukter til Ukraine eller Moldova.

d) Tiltaget sikrer en bred fordeling af leverandører på tværs af medlemsstaterne, hvorved mere end 20 % af slutproduktets samlede værdi genereres af leverandører, der er hjemmehørende i mindst én anden medlemsstat end den medlemsstat, hvori hovedkontrahenten er hjemmehørende.

e) Udgifterne til forsvarsinvesteringer oversteg for et flertal af de medlemsstater, der deltog i det pågældende tiltag, 30 % af deres respektive forsvarsudgifter i det regnskabsår, der gik forud for ansøgningen.

6. For så vidt angår de tiltag, der er omhandlet i artikel 12, må Unionens finansielle bidrag ikke overstige 35 % af de støtteberettigede omkostninger.

7. Uanset nærværende artikels stk. 6 kan Unionens finansielle bidrag til hvert af de tiltag, der er omhandlet i artikel 12, udgøre op til 50 % af de støtteberettigede omkostninger, hvis størstedelen af støttemodtagerne er SMV'er eller midcaps, der er hjemmehørende i medlemsstaterne eller associerede lande, eller hvis tiltaget gennemføres af en SEAP, og hvis mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

a) Støttemodtageren godtgør et bidrag til oprettelsen af et nyt grænseoverskridende samarbejde mellem enheder, der er hjemmehørende i medlemsstater eller associerede lande.

b) Tiltaget omfatter opførelse af nye infrastrukturer, anlæg eller produktionslinjer helt fra grunden eller på steder, der ikke tidligere har været anvendt til sådanne aktiviteter, og bidrager til udviklingen af forsyningskæder og teknologioverførsel i hele Unionen.

c) Tiltaget bidrager til etablering af nye eller opskalering af eksisterende produktionskapaciteter for kriserelevante produkter.

8. Arbejdsprogrammerne omhandlet i artikel 21 skal indeholde nærmere oplysninger.

Artikel 21

Arbejdsprogrammer

1. Programmet gennemføres ved hjælp af de arbejdsprogrammer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 110. Arbejdsprogrammerne kan være flerårige, når det er relevant. Arbejdsprogrammerne skal fastsætte de tiltag og det tilhørende budget, som kræves for at opfylde programmets mål, og, hvor det er relevant, det samlede beløb, der er afsat til blandingsoperationer.

2. Kommissionen vedtager arbejdsprogrammer ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 4.

3. Arbejdsprogrammerne skal navnlig omfatte:

a) Unionens samlede bidrag til hver type tiltag, jf. artikel 10, stk. 1, og en nærmere beskrivelse af hver type tiltag

b) for så vidt angår de tiltag, der er omhandlet i artikel 11 og 12, tiltagenes finansielle mindstestørrelse

c) for så vidt angår de tiltag, der er omhandlet i artikel 12, det højeste antal retlige enheder, som konsortiet består af, og som ikke må overstige 15 retlige enheder

d) proceduren for evaluering og udvælgelse af forslag, herunder, hvor det er relevant, en beskrivelse af de delmål, som er udformet på en sådan måde, at de markerer væsentlige fremskridt med gennemførelsen af tiltag, de resultater, der skal opnås, og de tilhørende beløb, som skal udbetales, samt ordningerne for kontrol af delmålene, opfyldelsen af betingelser og opnåelsen af resultater

e) Unionens samlede bidrag til fælles indkøb med støtte fra Kommissionen, jf. artikel 15, stk. 1, litra a), artikel 15, stk. 3, artikel 16 og artikel 17, og

f) metoderne til fastsættelse og, hvis det er relevant, justering af finansieringen.

4. Kommissionen tager ved vedtagelsen af arbejdsprogrammerne hensyn til behovet for sammenhæng med andre relevante EU-programmer og -instrumenter.

5. Den i artikel 3, stk. 1, omhandlede finansieringsramme kan dække fælles indkøb som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra a), som ikke må overstige de dele af kontrakten, der vedrører engangsomkostninger, herunder reservation af produktionskapaciteter.

KAPITEL III

STØTTEINSTRUMENTET FOR UKRAINE

AFSNIT 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER, SOM GÆLDER FOR STØTTEINSTRUMENTET FOR UKRAINE

Artikel 22

Mål

1. Støtteinstrumentet for Ukraine skal bidrage til genopretning, genopbygning og modernisering af Ukraines DTIB med henblik på at øge dens forsvarsindustrielle beredskab under hensyntagen til dens mulige fremtidige integration i EDTIB gennem samarbejde mellem Unionen og Ukraine og derved øge den gensidige stabilitet, sikkerhed, fred, velstand, modstandsdygtighed og bæredygtighed.

2. Målet i stk. 1 skal søges opnået ved at fokusere på at styrke det grænseoverskridende samarbejde mellem EDTIB og Ukraines DTIB under hensyntagen til Ukraines behov for styrkelse af forsvarsindustrien og for forsvarsindkøb ved at skabe eller opskalere produktionskapaciteter i overensstemmelse med NATO's standarder og andre relevante standarder, beskytte aktiver, yde teknisk bistand og udveksle personale, et udvidet samarbejde om fælles indkøb af forsvarsprodukter med deltagelse af Ukraine og Ukraines DTIB, herunder vedligeholdelse heraf, og udstede licenser til produktionssamarbejde gennem offentlig-private partnerskaber eller andre former for samarbejde såsom joint ventures. Der lægges særlig vægt på målet om at støtte Ukraine i gradvis at tilpasse sig Unionens regler, standarder, politikker og praksis med henblik på et fremtidigt EU-medlemskab.

Artikel 23

Supplerende finansielle midler

1. Medlemsstaterne, EU-institutioner, -organer og -agenturer, tredjelande, internationale organisationer, internationale finansielle institutioner eller andre tredjeparter kan yde supplerende finansielle bidrag til støtteinstrumentet for Ukraine i overensstemmelse med finansforordningens artikel 208, stk. 2. Sådanne finansielle bidrag udgør eksterne formålsbestemte indtægter som defineret i finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra a), d) eller e), eller artikel 21, stk. 5.

2. Eventuelle supplerende beløb, der er modtaget i henhold til bilaterale eller multilaterale aftaler indgået i medfør af artikel 17 i forordning (EU) 2025/1106, udgør eksterne formålsbestemte indtægter som omhandlet i finansforordningens artikel 21, stk. 5, og skal anvendes til støtteinstrumentet for Ukraine i overensstemmelse med nærværende forordning.

3. Eventuelle supplerende beløb, som er modtaget i henhold til Unionens relevante restriktive foranstaltninger, udgør eksterne formålsbestemte indtægter som defineret i finansforordningens artikel 21, stk. 5, og skal anvendes til tiltag til styrkelse af Ukraines DTIB.

4. Midler, som er tildelt medlemsstaterne under delt forvaltning, kan på anmodning af den pågældende medlemsstat overføres til støtteinstrumentet for Ukraine på de betingelser, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1060. Kommissionen forvalter disse midler direkte i overensstemmelse med finansforordningens artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a), eller indirekte i overensstemmelse med nævnte afsnits litra c). Disse midler anvendes til fordel for den pågældende medlemsstat.

5. For så vidt angår de beløb, der er ydet som bidrag, jf. denne artikels stk. 1, kan de berørte medlemsstater træffe afgørelse om, hvilken andel af disse beløb der skal stilles til rådighed for alle de enheder, der i henhold til denne forordning er berettigede til finansiering, som kun skal stilles til rådighed til gavn for de berørte medlemsstater, eller som skal stilles til rådighed til yderligere gavn for andre medlemsstater eller Ukraine.

6. Hvis Kommissionen ikke senest den 31. december 2028 har indgået en retlig forpligtelse inden for rammerne af den direkte eller indirekte forvaltning af de midler, der er overført i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, kan de tilsvarende ikketildelte midler på den pågældende medlemsstats anmodning tilbageføres til et eller flere af de respektive kildeprogrammer i overensstemmelse med betingelserne i forordning (EU) 2021/1060.

Artikel 24

Alternativ, kombineret og kumulativ finansiering

1. Støtteinstrumentet for Ukraine gennemføres i synergi med andre EU-programmer. Et tiltag, som har modtaget et bidrag under et andet EU-program, kan også modtage et bidrag under støtteinstrumentet for Ukraine, forudsat at disse bidrag ikke dækker de samme omkostninger. Reglerne for det relevante EU-program finder anvendelse på det tilsvarende bidrag, eller alternativt kan ét enkelt sæt regler for ethvert af de bidragende EU-programmer anvendes på alle bidrag, og der kan indgås én enkelt retlig forpligtelse. Den kumulative støtte fra EU-budgettet må ikke overstige tiltagets samlede støtteberettigede omkostninger og kan beregnes pro rata i overensstemmelse med de dokumenter, hvori støttevilkårene er fastsat.

2. Tiltag skal for at blive tildelt et Seal of Excellence i henhold til støtteinstrumentet for Ukraine opfylde samtlige følgende betingelser:

a) De er blevet vurderet som led i en indkaldelse af forslag inden for rammerne af støtteinstrumentet for Ukraine.

b) De opfylder minimumskravene til kvalitet i den pågældende indkaldelse af forslag.

c) De finansieres ikke inden for rammerne af den pågældende indkaldelse af forslag på grund af budgetmæssige begrænsninger.

3. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2021/1060 kan EFRU eller ESF+ støtte forslag, der er indgivet i forlængelse af en indkaldelse af forslag i henhold til støtteinstrumentet for Ukraine, og som er blevet tildelt et Seal of Excellence.

Artikel 25

EU-finansieringens gennemførelse og former

1. Støtteinstrumentet for Ukraine gennemføres ved direkte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen eller ved indirekte forvaltning med de enheder, der er omhandlet i finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c).

2. Der kan med forbehold af nærværende forordnings artikel 33, stk. 3, ydes EU-finansiering i alle de former, der er fastsat i finansforordningen, jf. afsnit X heri, undtagen blandingsoperationer under InvestEU-programmet.

3. Kommissionen er med hensyn til de i nærværende forordnings artikel 12, stk. 1, litra d), omhandlede aktiviteter, hvortil der ydes EU-finansiering i form af tilskud i henhold til støtteinstrumentet for Ukraine, og hvorved der opnås fortjeneste, berettiget til at inddrive den procentdel af fortjenesten, der svarer til Unionens bidrag til de støtteberettigede omkostninger, som støttemodtageren faktisk har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af tiltaget, helt op til det endelige beløb for EU-bidraget. Uanset finansforordningens artikel 195, stk. 2, beregnes fortjenesten som et indtægtsoverskud i forhold til tiltagets støtteberettigede omkostninger, hvor indtægterne begrænser sig til kun at omfatte EU-finansiering, medlemsstaternes finansiering, herunder indkøb, andre indtægter, som er genereret under tiltaget, og eventuelle indtægter som følge af tiltaget. Arbejdsprogrammerne som omhandlet i nærværende forordnings artikel 34 kan indeholde nærmere oplysninger.

4. Uanset finansforordningens artikel 196, stk. 2, kan finansielle bidrag kan, såfremt det er relevant og nødvendigt for gennemførelsen af et tiltag, dække tiltag, der er påbegyndt forud for datoen for indgivelsen af forslaget til disse tiltag, og omkostninger, der er afholdt forud for denne dato, forudsat at de pågældende tiltag ikke er påbegyndt før den 5. marts 2024 og ikke er afsluttet inden undertegnelsen af tilskudsaftalen.

Artikel 26

Støtteberettigede retlige enheder

1. Kun retlige enheder, som er hjemmehørende i Unionen eller i Ukraine, og som har deres ledelsesstruktur i Unionen eller i Ukraine, er berettigede til at være modtagere af EU-finansiering efter denne forordning.

Retlige enheder, som er hjemmehørende i de ikkeregeringskontrollerede områder i Ukraine, er ikke berettigede til finansiering i henhold til denne forordning.

2. Kriterierne for støtteberettigelse i denne artikels stk. 3-9 finder anvendelse i tillæg til de kriterier, der er opstillet i henhold til finansforordningen.

3. Infrastruktur, anlæg, aktiver og ressourcer, som tilhører modtagere af EU-finansiering, der deltager i et tiltag, og som anvendes med henblik på det pågældende tiltag, skal være beliggende på en medlemsstats eller Ukraines territorium under hele tiltagets varighed.

4. Uanset denne artikels stk. 3 kan modtagere af EU-finansiering, som deltager i et tiltag, hvis de ikke har umiddelbart tilgængelige alternativer eller relevant infrastruktur eller relevante anlæg, aktiver og ressourcer i Unionen eller Ukraine, anvende deres infrastruktur, anlæg, aktiver eller ressourcer, der befinder sig på eller opbevares uden for medlemsstaternes territorium eller i et andet tredjeland end Ukraine, forudsat at en sådan anvendelse ikke er i modstrid med Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser, herunder respekt for princippet om gode naboskabsforbindelser, og er i overensstemmelse med målene i artikel 22. Omkostninger i forbindelse med aktiviteter, der anvender sådanne infrastrukturer, anlæg, aktiver eller ressourcer, er ikke berettigede til støtte fra støtteinstrumentet for Ukraine.

5. Med henblik på et tiltag, der støttes af støtteinstrumentet for Ukraine, må modtagere af EU-finansiering ikke være underlagt kontrol af et andet ikkeassocieret tredjeland end Ukraine eller af en enhed i et andet tredjeland.

6. Uanset denne artikels stk. 5 er en retlig enhed, som er hjemmehørende i Unionen, og som kontrolleres af et andet ikkeassocieret tredjeland end Ukraine eller af en enhed i et andet tredjeland, berettiget til at være modtager af EU-finansiering, hvis Kommissionen gives garantier, som er godkendt i overensstemmelse med de nationale procedurer i en medlemsstat, hvor enheden er hjemmehørende, såsom passende foranstaltninger i henhold til screeninger, som defineret i artikel 2, nr. 3), i forordning (EU) 2019/452.

De i dette stykkes første afsnit omhandlede garantier skal give sikkerhed for, at en retlig enheds deltagelse i et tiltag, jf. nævnte afsnit, hverken vil være i modstrid med Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser som fastsat inden for rammerne af FUSP i henhold til afsnit V i TEU, herunder respekt for princippet om gode naboskabsforbindelser, eller med målene i nærværende forordnings artikel 22. Disse garantier skal navnlig dokumentere, at der med henblik på et tiltag er indført foranstaltninger til at sikre:

a) at kontrollen over den retlige enhed ikke udøves på en måde, som begrænser eller indskrænker dens evne til at gennemføre tiltaget og levere resultater, som pålægger begrænsninger vedrørende dens infrastruktur, anlæg, aktiver, ressourcer, intellektuelle ejendomsret eller knowhow, der er nødvendige med henblik på tiltaget, eller som undergraver dens kapabiliteter og standarder, der er nødvendige for at gennemføre tiltaget

b) at et andet ikkeassocieret tredjeland end Ukraine eller en enhed i et andet tredjeland forhindres adgang til klassificerede eller følsomme informationer vedrørende tiltaget, og at ansatte eller andre personer, der deltager i tiltaget, har en national sikkerhedsgodkendelse, der er udstedt af en medlemsstat, et associeret land eller Ukraine, hvor dette er relevant, i overensstemmelse med nationale love og forskrifter

c) at ejendomsretten til intellektuel ejendom, der opstår som følge af de i artikel 27, stk. 1, litra b), omhandlede tiltag, og som vedrører tiltag til styrkelse af industrien, der fremmer industrialisering og kommercialisering af forsvarsprodukter, som er udviklet inden for rammerne af tiltag, der finansieres af Unionen, eller andre samarbejdsaktiviteter, der gennemføres med støtte fra medlemsstaterne, hverken er pålagt begrænsninger af et andet ikkeassocieret tredjeland end Ukraine eller en enhed i et andet tredjeland eller overføres til enheder, som er hjemmehørende uden for medlemsstaternes eller associerede landes eller Ukraines territorium, uden godkendelse fra den medlemsstat eller det associerede land, hvor den retlige enhed er hjemmehørende, eller, hvor den retlige enhed er hjemmehørende i Ukraine, uden godkendelse fra Ukraine. En sådan godkendelse må ikke være i modstrid med målene i artikel 22.

Hvis det anses for hensigtsmæssigt af den medlemsstat, hvor den retlige enhed er hjemmehørende, kan der gives yderligere garantier.

Kommissionen underretter det i artikel 77 omhandlede udvalg om enhver retlig enhed, der anses for at være berettiget til at være modtager af EU-finansiering i henhold til dette stykke.

7. De garantier, som er omhandlet i denne artikels stk. 6, kan være baseret på en standardiseret model, som Kommissionen med bistand fra det i artikel 77 omhandlede udvalg stiller til rådighed, med henblik på at sikre en harmoniseret tilgang i hele Unionen.

8. Ved gennemførelsen af et støtteberettiget tiltag kan støttemodtagerne også samarbejde med retlige enheder, som er hjemmehørende uden for medlemsstaternes eller Ukraines territorium eller kontrolleres af et andet ikkeassocieret tredjeland end Ukraine eller af en enhed i et andet tredjeland, herunder ved at anvende sådanne retlige enheders aktiver, infrastruktur, anlæg og ressourcer, forudsat at sådan anvendelse ikke er i modstrid med Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser, herunder respekt for princippet om gode naboskabsforbindelser, eller med målene i artikel 22.

Et andet ikkeassocieret tredjeland end Ukraine eller en enhed i et andet tredjeland må ikke have uautoriseret adgang til klassificerede informationer vedrørende gennemførelsen af tiltaget, og der skal undgås potentielle negative indvirkninger på forsyningssikkerheden for input, som har kritisk betydning for tiltaget.

Omkostninger, der afholdes i forbindelse med samarbejde med retlige enheder, som er hjemmehørende uden for medlemsstaternes eller Ukraines territorium, eller kontrolleres af et andet ikkeassocieret tredjeland end Ukraine eller af en enhed i et andet tredjeland, er ikke berettigede til støtte fra støtteinstrumentet for Ukraine.

9. Stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse på:

a) medlemsstaternes og Ukraines ordregivende myndigheder

b) internationale organisationer

c) SEAP'er

d) EDA.

AFSNIT 2

STØTTEBERETTIGEDE TILTAG

Artikel 27

Støtteberettigede tiltag

1. Tiltag, der er berettigede til finansiering i henhold til støtteinstrumentet for Ukraine, skal gennemføre de mål, der er fastsat i artikel 22, og kan antage en af følgende former eller en kombination heraf:

a) fælles indkøb, jf. artikel 11, herunder til oprettelse, forvaltning og vedligeholdelse af puljer for forsvarsindustrielt beredskab

b) tiltag til styrkelse af industrien, jf. artikel 12

c) støttetiltag, jf. artikel 13.

2. Følgende tiltag er ikke berettigede til finansiering i henhold til støtteinstrumentet for Ukraine:

a) tiltag vedrørende forsvarsprodukter, som i henhold til gældende folkeret er forbudte

b) tiltag vedrørende dødbringende automatvåbensystemer, der opererer uden for en ansvarlig menneskelig kommando- og kontrolkæde, eller som ikke kan anvendes i overensstemmelse med den internationale humanitære ret

c) tiltag vedrørende klyngeammunition

d) tiltag eller dele heraf, der allerede finansieres fuldt ud af andre offentlige eller private kilder.

3. For så vidt angår indkøb, der gennemføres i henhold til stk. 1, litra a) og c), og som støttes med EU-finansiering, må omkostningerne til komponenter med oprindelse uden for Unionen og Ukraine ikke udgøre mere end 35 % af de anslåede omkostninger til komponenterne i slutproduktet. Ingen komponenter må komme fra tredjelande, der handler imod Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser.

4. For så vidt angår tiltag, der gennemføres i henhold til stk. 1, litra b), må omkostningerne til komponenter med oprindelse uden for Unionen og Ukraine ikke udgøre mere end 35 % af de anslåede omkostninger til komponenterne i produktet, for hvilket forøgelsen af produktionskapacitet støttes med EU-finansiering. Ingen komponenter i produktet, for hvilket forøgelsen af produktionskapacitet støttes med EU-finansiering, må komme fra tredjelande, der handler imod Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser.

5. Modtagere af EU-finansiering eller, hvor det er relevant, kontrahenter skal uden at blive pålagt begrænsninger af andre ikkeassocierede tredjelande end Ukraine eller enheder i andre tredjelande have mulighed for at træffe afgørelse om definition, tilpasning og udvikling af de pågældende forsvarsprodukters konstruktion, herunder den retlige beføjelse til at erstatte eller fjerne de komponenter, der er underlagt begrænsninger af andre ikkeassocierede tredjelande end Ukraine eller enheder i andre tredjelande.

6. Medlemsstaterne kan med forbehold af artikel 5 i direktiv 2009/43/EF offentliggøre generelle overførselslicenser med henblik på overførsel til andre medlemsstater af produkter, der vedrører tiltag, der støttes af støtteinstrumentet for Ukraine.

7. Tiltag, der er berettigede til finansiering i henhold til støtteinstrumentet for Ukraine, gennemføres af eller som minimum med deltagelse af Ukraine eller en retlig enhed, der er hjemmehørende og har sin ledelsesstruktur i Ukraine.

8. I dette kapital skal henvisningerne til medlemsstaterne i artikel 11, 12, 13 og 38 forstås således, at de også omfatter Ukraine. Henvisningerne til associerede lande i artikel 11, 12, 13 og 38 finder ikke anvendelse på dette kapitel. I dette kapitel forstås de henvisninger til artikel 9, som findes i artikel 11, som henvisninger til artikel 26, og de henvisninger til artikel 10, stk. 5, som findes i artikel 12, forstås som henvisninger til nærværende artikels stk. 5.

AFSNIT 3

INDKØB

Artikel 28

Indkøb med støtte fra Kommissionen

1. Uanset finansforordningens artikel 168, stk. 2, andet afsnit, kan Ukraine sammen med mindst én medlemsstat anmode Kommissionen om at deltage i fælles indkøb som omhandlet i finansforordningens artikel 168, stk. 2, hvorved medlemsstaterne og Ukraine fuldt ud kan erhverve, leje eller lease de forsvarsprodukter, der er indkøbt i fællesskab. De øvrige betingelser i finansforordningens artikel 168, stk. 2, finder anvendelse på sådanne fælles indkøb.

2. Uanset finansforordningens artikel 168, stk. 3, kan Ukraine sammen med mindst én medlemsstat også anmode Kommissionen om at fungere som indkøbscentral som omhandlet i finansforordningens artikel 168, stk. 3, med henblik på at indkøbe forsvarsprodukter på deres vegne eller i deres navn. Betingelser svarende til dem, der er fastsat i finansforordningens artikel 168, stk. 3, finder anvendelse, når Kommissionen fungerer som indkøbscentral.

3. Når Kommissionen anmodes om at handle i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, skønnes medlemsstaternes ordregivende myndigheder at have opfyldt kravene i direktiv 2009/81/EF.

4. Ud over de betingelser, der er fastsat i finansforordningen, skal den i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede udbudsprocedure også opfylde følgende betingelser:

a) Udbudsproceduren er åben for deltagelse for alle medlemsstater.

b) Kommissionen indbyder mindst én ekspert fra hvert deltagerland, som har erfaring, der er relevant for forhandlingerne, med henblik på at sammensætte et fælles forhandlingsteam.

c) Deltagerlandene angiver udtrykkeligt, hvorvidt de ønsker at føre parallelle forhandlingsforløb for det pågældende produkt, idet denne beslutning skal godkendes enstemmigt af deltagerlandene.

5. Når Kommissionen fungerer som indkøbscentral i henhold til stk. 2, kan den som led i indkøbet indkøbe komponenter og råstoffer, der er nødvendige for forsyningen af forsvarsprodukter med henblik på deltagerlandenes opbygning af strategiske reserver, herunder lageropbygning.

6. Hvis en påtrængende situation berettiger det, kan Kommissionen uanset finansforordningens artikel 175, stk. 1, anmode om levering af produkter fra datoen for afsendelse af udkastet til de kontrakter, der indgås som følge af indkøb, som gennemføres med henblik på nærværende forordning.

7. Med henblik på at indgå indkøbsaftaler med økonomiske aktører kan repræsentanter for Kommissionen eller eksperter udpeget af Kommissionen i samarbejde med de relevante nationale myndigheder aflægge kontrolbesøg på produktionsanlæg for relevante forsvarsprodukter.

8. Denne artikel berører ikke de eksisterende EU-regler og nationale regler for ejerskab, eksport og overførsel af forsvarsprodukter.

9. Kommissionen sikrer, at deltagerlandene behandles ens i forbindelse med gennemførelsen af udbudsprocedurerne og de deraf følgende aftaler.

10. Ud over de betingelser, der er fastsat i finansforordningen, finder kriterier svarende til dem, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 26, stk. 1, 3, og 4, også anvendelse på tilbudsgivere, kontrahenter og underleverandører i kontrakter, der indgås som følge af indkøb, der gennemføres i henhold til nærværende artikel.

11. For indkøb, der gennemføres i henhold til denne artikels stk. 1, finder reglerne i artikel 27, stk. 3 og 5, anvendelse.

Artikel 29

Forhåndsindkøb af forsvarsprodukter

1. De i artikel 28 omhandlede fælles indkøb kan tage form af forhåndsindkøbsaftaler for forsvarsprodukter, som forhandles og indgås i deltagerlandenes navn eller på deres vegne. Sådanne aftaler kan omfatte en forudbetalingsmekanisme for produktion af sådanne produkter til gengæld for retten til produktionsoutputtet, som ikke må overstige de dele af kontrakten, der vedrører engangsomkostninger, herunder reservation af produktionskapaciteter.

2. Hvis de aftaler, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, omfatter en forudbetalingsmekanisme, kan forudbetalingen til kontrahenten være dækket af den finansieringsramme, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2. Deltagerlandenes bidrag, jf. artikel 23, tages i betragtning på lige fod for hver enkelt vare, som deltagerlandene har bestilt.

3. I tilfælde, hvor de forhandlede mængder overstiger efterspørgslen, indfører Kommissionen efter anmodning fra de berørte deltagerlande en mekanisme til omfordeling til nationale lagre eller til opbygning af puljer for forsvarsindustrielt beredskab.

Artikel 30

Facilitering af aftagningsaftaler

1. Kommissionen opretter et system for at lette indgåelsen af aftagningsaftaler vedrørende industriel opskalering af Ukraines DTIB's produktionskapaciteter mellem medlemsstater og Ukraine på den ene side og økonomiske aktører fra Ukraines DTIB på den anden side i overensstemmelse med Unionens konkurrence- og udbudsregler. Kommissionen sikrer, at et andet ikkeassocieret tredjeland end Ukraine eller en enhed i et andet tredjeland forhindres adgang til klassificerede eller følsomme informationer vedrørende tiltaget, og at ansatte eller andre personer, der deltager i tiltaget, har en national sikkerhedsgodkendelse, der er udstedt af en medlemsstat, et associeret land eller Ukraine.

2. Det i stk. 1 omhandlede system skal give interesserede medlemsstater og Ukraine mulighed for at afgive bud på forsvarsprodukter med angivelse af:

a) mængden og kvaliteten

b) påtænkt pris eller prisleje

c) aftagningsaftalens planlagte varighed.

3. Det i denne artikels stk. 1 omhandlede system skal give producenter af forsvarsprodukter, som opfylder kriterier svarende til dem, der er fastsat i artikel 26, stk. 1, 3 og 4, mulighed for at afgive tilbud med angivelse af:

a) mængden og kvaliteten af de forsvarsprodukter, for hvilke de ønsker at indgå aftagningsaftaler

b) påtænkt pris eller prisleje, som de ønsker at sælge til

c) anslået gennemløbstid for levering af forsvarsprodukter inden for rammerne af aftagningsaftalen

d) aftagningsaftalens planlagte varighed.

4. På grundlag af de afgivne bud og modtagne tilbud, jf. stk. 2 og 3, formidler Kommissionen kontakt mellem relevante producenter af forsvarsprodukter og interesserede medlemsstater og Ukraine.

5. Ud over den i denne artikels stk. 4 omhandlede kontakt kan Ukraine og interesserede medlemsstater anmode Kommissionen om at deltage i en fælles indkøbsprocedure eller i en indkøbsprocedure i deres navn eller på deres vegne, jf. artikel 28.

6. Den i artikel 3, stk. 2, omhandlede finansieringsramme kan dække de dele af kontrakten, der vedrører engangsomkostninger, herunder reservation af produktionskapaciteter.

AFSNIT 4

TILDELINGSKRITERIER OG ARBEJDSPROGRAMMER

Artikel 31

Tildelingskriterier

1. Forslag til tiltag evalueres i lyset af de mål, der er fastsat for de relevante tiltag, jf. artikel 22, det relevante tiltags forventede resultater og kvaliteten og effektiviteten af dets gennemførelse.

2. Forslag til fælles indkøb som omhandlet i artikel 11 kan i tillæg til de i nærværende artikels stk. 1 opstillede kriterier evalueres på grundlag af et eller flere af følgende kriterier:

a) den anslåede værdi af det fælles indkøb

b) tiltagets bidrag til genopretning, genopbygning og modernisering af Ukraines DTIB

c) tiltagets bidrag til fremskyndelse af indkøb af forsvarsprodukter og reduktion af gennemløbstiden for produktion og levering heraf.

3. Forslag til tiltag til styrkelse af industrien som omhandlet i artikel 12 kan i tillæg til de i nærværende artikels stk. 1 opstillede kriterier evalueres på grundlag af et eller flere af følgende kriterier:

a) reduktionen af produktionsgennemløbstiden og forøgelsen af produktionskapaciteten i Ukraine

b) bidraget til at sikre rettidig tilgængelighed og forsyning af forsvarsprodukter i hele Ukraine

c) bidraget til et grænseoverskridende forsvarsindustrielt samarbejde mellem Ukraine og Unionen.

4. De i artikel 34 omhandlede arbejdsprogrammer skal indeholde nærmere oplysninger om anvendelsen af tildelingskriterierne, herunder hvilken vægtning der eventuelt skal anvendes. Der må ikke fastsættes individuelle tærskler i arbejdsprogrammerne.

5. Evalueringsudvalget kan bistås af uafhængige eksperter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 153, stk. 3. I arbejdsprogrammerne kan der stilles krav om, at disse eksperter er i besiddelse af en gyldig personlig sikkerhedsgodkendelse.

Artikel 32

Udvælgelses- og tildelingsprocedure

Med undtagelse af de tiltag som omhandlet i artikel 11 og artikel 13, stk. 1, litra g), tildeler Kommissionen finansiering i henhold til dette kapitel ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 4.

Artikel 33

Unionens finansielle bidrag

1. Hvis Unionens bidrag har form af tilskud, jf. finansforordningens artikel 193, stk. 3, kan støtteinstrumentet for Ukraine finansiere op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger til de tiltag, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 27, stk. 1, litra b) og c).

2. Hvis EU-tilskuddet har form af finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, kan størrelsen på EU-bidraget til hvert af tiltagene baseres på faktorer såsom:

a) graden af kompleksitet af det fælles indkøb, for hvilken en del af tiltagets anslåede værdi og indhøstede erfaringer fra lignende tiltag kan tjene som en foreløbig indikator

b) tiltagets bidrag til forbedring af interoperabiliteten

c) de karakteristika ved tiltaget, som sandsynligvis vil sende flere signaler til industrien om langsigtede investeringer

d) tiltagets bidrag til opskaleringen af de nødvendige produktionskapaciteter i Ukraine

e) graden af kompleksitet for Ukraine med hensyn til at gøre fremskridt med processen hen imod tiltrædelse af Unionen, herunder strukturreformer og foranstaltninger til fremme af konvergens med Unionens regler, standarder, politikker og praksis

f) graden af kompleksitet for Ukraine med hensyn til at tilpasse sine forsvarsindkøbsprocedurer og forholdene i den ukrainske forsvarsindustri, herunder at opfylde NATO's standarder og andre relevante standarder

g) de vanskeligheder og risici, der er forbundet med Ruslands angrebskrig mod Ukraine, under hensyntagen til behovet for at genopbygge og modernisere infrastruktur, der er blevet beskadiget under denne krig, på en modstandsdygtig måde og behovet for at undgå, forebygge, reducere og om muligt neutralisere sådanne beskadigelser.

3. De tiltag, der er omhandlet i denne forordnings artikel 27, stk. 1, litra a), finansieres ved hjælp af tilskud i form af finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, jf. finansforordningens artikel 183, stk. 3.

4. For så vidt angår de tiltag, som er omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra a), må støtten fra støtteinstrumentet for Ukraine ikke overstige 25 % af den pågældende fælles indkøbskontrakts anslåede værdi.

5. De i artikel 34 omhandlede arbejdsprogrammer skal indeholde nærmere oplysninger.

Artikel 34

Arbejdsprogrammer

1. Støtteinstrumentet for Ukraine gennemføres ved hjælp af de arbejdsprogrammer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 110. Arbejdsprogrammerne kan være flerårige, når det er relevant. Arbejdsprogrammerne skal fastsætte de tiltag og det tilhørende budget, som kræves for at opfylde målene for støtteinstrumentet for Ukraine.

2. Kommissionen vedtager arbejdsprogrammer ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 4.

3. Arbejdsprogrammerne skal navnlig omfatte:

a) Unionens samlede bidrag til hver type tiltag, jf. artikel 27, stk. 1, og en nærmere beskrivelse af hver type tiltag

b) for så vidt angår de tiltag, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra a) og b), tiltagenes finansielle mindstestørrelse

c) for så vidt angår de tiltag, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra b), det højeste antal retlige enheder, som konsortiet består af, og som ikke må overstige 15 retlige enheder

d) proceduren for evaluering og udvælgelse af forslag, herunder, hvor det er relevant, en beskrivelse af de delmål, som er udformet på en sådan måde, at den markerer væsentlige fremskridt med gennemførelsen af tiltag, de resultater, der skal opnås, og de tilhørende beløb, som skal udbetales, samt ordningerne for kontrol af delmålene, opfyldelsen af betingelser og opnåelsen af resultater

e) Unionens samlede bidrag til fælles indkøb med støtte fra Kommissionen, jf. artikel 28, stk. 1, artikel 29 og artikel 30, og

f) metoderne til fastsættelse og, hvis det er relevant, justering af finansieringen.

4. Ved vedtagelsen af arbejdsprogrammer, tager Kommissionen hensyn til behovet for sammenhæng med andre relevante EU-programmer og instrumenter.

KAPITEL IV

EUROPÆISKE FORSVARSPROJEKTER AF FÆLLES INTERESSE

Artikel 35

Europæiske forsvarsprojekter af fælles interesse

1. Europæiske forsvarsprojekter af fælles interesse (EDPCI'er) skal bestå af samarbejdsbaserede industrielle projekter, der har til formål at styrke EDTIB's konkurrenceevne i hele Unionen og samtidig bidrage til udviklingen af medlemsstaternes militære kapabiliteter, der er afgørende for Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser, herunder de kapabiliteter, der sikrer adgang til alle operationelle områder, nemlig land, hav, luft, rummet og cyberspace.

2. EDPCI'er skal opfylde alle følgende kriterier:

a) De styrker i væsentlig grad EDTIB's konkurrenceevne, effektivitet og innovationskapacitet, navnlig ved:

   i) at bidrage til oprettelsen af nyt eller udvidelsen af eksisterende grænseoverskridende samarbejde, herunder med SMV'er og midcaps

   ii) at skabe positive afsmittende virkninger på det indre marked

   iii) i væsentlig grad at bidrage til markedsintegration og mindskelse af markedsfragmentering

   iv) at forbedre forsvarsprodukters interoperabilitet og udskiftelighed, og

   v) at sigte mod at mindske den strategiske afhængighed, herunder ved hjælp af forsyningsdiversificering, og opskalere kapaciteter.

b) De bidrager til udviklingen af medlemsstaternes militære kapabiliteter, der er afgørende for Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser, og er i overensstemmelse med målene i det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar, med de forsvarskapabilitetsprioriteter, som medlemsstaterne har aftalt i fællesskab inden for rammerne af FUSP, navnlig i forbindelse med CDP'en, og med de samarbejdsmuligheder, der identificeres i forbindelse med CARD.

c) De tager hensyn til medlemsstaternes samarbejde inden for rammerne af PESCO og EDA's initiativer og projekter.

d) De tager hensyn til relevante aktiviteter, som udføres af NATO, såsom NATO's forsvarsplanlægningsproces, når sådanne aktiviteter tjener Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser.

e) De har deltagelse af mindst fire medlemsstater, og alle medlemsstater og associerede lande samt Ukraine har en reel mulighed for at deltage i EDPCI.

f) Fordelene herved kommer en større del af Unionen til gode.

g) De er usædvanligt store eller omfattende eller har til formål at mindske en betydelig teknologisk eller finansiel risiko eller begge dele.

h) Deres potentielle samlede fordele opvejer deres omkostninger, også på længere sigt.

3. Rådet kan på forslag af Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der udpeger EDPCI'er.

4. Medlemsstaterne koordinerer udarbejdelsen af projektforslag til mulige EDPCI'er på en inklusiv måde med støtte fra EDA, når det er nødvendigt.

5. Inden Kommissionen foreslår gennemførelsesretsakter som omhandlet i stk. 3, kontrollerer den, at de projektforslag, der er omhandlet i stk. 4, opfylder alle kriterierne i stk. 2, og den:

a) hører medlemsstaterne på en inklusiv måde og tager hensyn til deres synspunkter og projektforslag til mulige EDPCI'er

b) opfordrer Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (den »højtstående repræsentant«) og EDA til at stille deres ekspertise til rådighed med henblik på at sikre overensstemmelse med de prioriteter og mål, der er omhandlet i stk. 2, litra b), c) og d), især de forsvarskapabilitetsprioriteter, som medlemsstaterne har aftalt i fællesskab inden for rammerne af FUSP, navnlig som udtrykt i fællesskab i forbindelse med CDP'en, for at supplere medlemsstaternes oplysninger om projektforslag, og

c) kontrollerer, at alle medlemsstater og associerede lande og, hvor det er relevant, Ukraine er blevet underrettet om, at et projekt er blevet etableret, og har fået mulighed for at deltage.

6. I de i stk. 3 omhandlede gennemførelsesretsakter skal Rådet:

a) fastsætte mål og karakteristika for EDPCI'et i forhold til de kriterier, der er fastsat i stk. 2

b) udarbejde en liste over de lande, der på datoen for vedtagelsen af gennemførelsesretsakten deltager i EDPCI'et, og

c) anslå EDPCI'ets samlede finansielle størrelse.

7. Rådet vedtager de gennemførelsesretsakter, som er omhandlet i stk. 3, med kvalificeret flertal. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre de projektforslag, som er omhandlet i stk. 4.

8. Udbredelsen af et EDPCI, som er berettiget til EU-finansiering som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra d), må kun omfatte en eller flere aktiviteter, som vedrører:

a) fælles indkøb af forsvarsprodukter

b) fremskyndelse af tilpasningen til strukturforandringerne med hensyn til kapaciteten til at producere forsvarsprodukter samt relaterede støtteaktiviteter

c) industriel udvikling af nye forsvarsprodukter eller opgradering af eksisterende produkter

d) udvikling og indkøb af nødvendig infrastruktur.

9. De deltagende medlemsstater sikrer, at der anvendes kriterier svarende til dem, der er fastsat i artikel 9, i kontrakterne vedrørende de EDPCI-aktiviteter, der støttes gennem EU-finansiering. I forbindelse med fælles indkøb af forsvarsprodukter, der støttes gennem EU-finansiering under EDPCI'er, finder artikel 11, stk. 6, også anvendelse.

10. De medlemsstater, der deltager i et EDPCI, sikrer, at EDPCI'ets aktiviteterne, herunder dem, der ikke støttes gennem EU-finansiering, opfylder målene i artikel 4 og i nærværende artikels stk. 1 og ikke påvirker EDPCI'ets opfyldelse af kriterierne i nærværende artikels stk. 2.

11. Et EDPCI kan vedrøre udvikling af kapabiliteter med dobbelt anvendelse for Unionen.

12. Et EDPCI samt dets specifikke aktiviteter kan oprettes inden for rammerne af en SEAP.

13. Kun medlemsstater og associerede lande og SEAP'er bestående af medlemsstater eller af medlemsstater og associerede lande er berettigede til finansiering under et EDPCI's aktiviteter.

14. Kommissionen skal, hvor det er relevant, kunne deltage i projektet. De deltagende medlemsstater kan beslutte at lade den højtstående repræsentant og EDA deltage som observatører i et EDPCI.

15. Medlemsstaterne kan, uden at det berører artikel 107 og 108 i TEUF, gøre brug af støtteordninger og yde administrativ støtte til EDPCI'er.

16. Planlægning, opførelse og drift af produktionsanlæg i forbindelse med et EDPCI kan anses for at være bydende nødvendigt af hensyn til væsentlige samfundsinteresser som omhandlet i artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 92/43/EØF ([40]) og i artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ([41]), af forsvarshensyn som omhandlet i artikel 2, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ([42]) og af hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed som omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ([43]), forudsat at de øvrige betingelser i nævnte bestemmelser er opfyldt.

17. Medlemsstater, der deltager i et EDPCI, forelægger hvert år Kommissionen en fælles rapport om gennemførelsen af EDPCI's aktiviteter, herunder om overholdelsen af de krav, der er fastsat i nærværende artikels stk. 10.

18. På forslag fra Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal ændre de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til stk. 3, herunder ved at fjerne et projekt som et EDPCI eller ved at afspejle ændringer af de elementer, der er fastsat i stk. 6.

19. Alle medlemsstater og associerede lande samt Ukraine skal have mulighed for at tilslutte sig et EDPCI efter dets oprettelse med forbehold af godkendelse fra alle de medlemsstater, der deltager i EDPCI'et.

KAPITEL V

EUROPÆISK MEKANISME FOR MILITÆRSALG

Artikel 36

Europæisk mekanisme for militærsalg

1. For at styrke EDTIB's og, hvor det er relevant, Ukraines DTIB's konkurrenceevne, navnlig ved at øge EDTIB's kapacitet til at sikre forsvarsprodukternes rettidige tilgængelighed og i fornødne mængder, oprettes der hermed en Europæisk mekanisme for militærsalg.

2. Den Europæiske mekanisme for militærsalg består af følgende:

a) oprettelse af en europæisk fortegnelse over militærsalg

b) muligheden for oprettelse, forvaltning og vedligeholdelse af puljer for forsvarsindustrielt beredskab, og

c) foranstaltninger, der bidrager til at lette procedurerne for fælles indkøb af forsvarsprodukter.

Artikel 37

Europæisk fortegnelse over militærsalg

1. Kommissionen opretter og ajourfører efter samråd med EDA en fælles, centraliseret fortegnelse over forsvarsprodukter, der er udviklet af EDTIB og Ukraines DTIB (»fortegnelsen«). Kommissionen hører EDA og tager hensyn til dets synspunkter ved udarbejdelsen af de tekniske specifikationer for fortegnelsen og tilvejebringer, hvor det er relevant, den interne IT-platform, der er nødvendig for at oprette den. Medlemsstaterne, Ukraine og de økonomiske aktører opfordres til at udfylde fortegnelsen på frivillig basis.

([40]) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj).

([41]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

([42]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj).

([43]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj).

2. Forsvarsprodukterne i fortegnelsen fremstilles af økonomiske aktører, der opfylder støtteberettigelseskriterierne i artikel 9, stk. 1, 3 og 4, eller artikel 26, stk. 1, 3 og 4. Fortegnelsen skal desuden angive, om den økonomiske aktør uden at blive pålagt begrænsninger af ikkeassocierede tredjelande eller enheder i ikkeassocierede tredjelande har mulighed for at træffe afgørelse om definition, tilpasning og udvikling af forsvarsproduktets konstruktion, herunder den retlige beføjelse til at erstatte eller fjerne de komponenter, der er underlagt begrænsninger af ikkeassocierede tredjelande eller enheder i ikkeassocierede tredjelande. Den støtte, der modtages i henhold til programmet, støtteinstrumentet for Ukraine eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1092 ([44]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/697 ([45]), eller forordning (EU) 2023/1525 eller (EU) 2023/2418, kan også angives i fortegnelsen.

Artikel 38

Puljer for forsvarsindustrielt beredskab

1. Et konsortium bestående medlemsstater, associerede lande eller Ukraine eller en SEAP kan oprette, forvalte og vedligeholde puljer for forsvarsindustrielt beredskab og kan med henblik herpå opfordre EDA til at stille sin ekspertise til rådighed.

Med henblik på første afsnit skal et konsortium af medlemsstater, associerede lande eller Ukraine bestå af mindst tre af disse lande, hvoraf mindst to skal være medlemsstater.

2. Medlemsstater, der opretter en pulje for forsvarsindustrielt beredskab, sikrer, at oprettelsen, forvaltningen og vedligeholdelsen af denne pulje opfylder målene i artikel 36, stk. 1, samt målene i artikel 4 og, hvor det er relevant, i artikel 22.

3. Medlemsstater, associerede lande, Ukraine og SEAP'er, som opretter en pulje for forsvarsindustrielt beredskab, giver alle medlemsstater, associerede lande og Ukraine øjeblikkelig og præferentiel adgang til at indkøbe eller bruge eller lease forsvarsprodukter, der er en del af denne pulje for forsvarsindustrielt beredskab.

4. Hvis der oprettes en pulje for forsvarsindustrielt beredskab inden for rammerne af en SEAP, kan programmet eller støtteinstrumentet for Ukraine yde finansiel støtte til følgende:

a) fælles indkøb af yderligere mængder forsvarsprodukter gennem fælles indkøb, der foretages af SEAP'en i overensstemmelse med artikel 11

b) SEAP'ens oprettelse og funktion med henblik på forvaltning og vedligeholdelse af puljen for forsvarsindustrielt beredskab i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, litra g).

5. Når medlemsstater eller, hvor det er relevant, associerede lande foretager indkøb fra den pulje for forsvarsindustrielt beredskab, der oprettes, forvaltes og vedligeholdes af en SEAP, betragtes indkøbet som en kontrakt, der tildeles af en regering til en anden regering, jf. artikel 13, litra f), i direktiv 2009/81/EF.

Artikel 39

Lettelse af procedurerne for fælles indkøb af forsvarsprodukter

Hvis medlemsstater indgår en aftale om fælles indkøb af forsvarsprodukter, kan de anvende reglerne og procedurerne i artikel 11, stk. 9 og 10, artikel 52 og artikel 53 på de deri fastsatte betingelser.

([44]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1092 af 18. juli 2018 om oprettelse af programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri med henblik på at støtte konkurrenceevnen og innovationskapaciteten i Unionens forsvarsindustri (EUT L 200 af 7.8.2018, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1092/oj).

([45]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/697 af 29. april 2021 om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1092 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj).

KAPITEL VI

STRUKTUR FOR DET EUROPÆISKE FORSVARSMATERIELPROGRAM

Artikel 40

Specifikke mål og aktiviteter for en struktur for det europæiske forsvarsmaterielprogram

1. En struktur for det europæiske forsvarsmaterielprogram (SEAP) skal fremme konkurrenceevnen i EDTIB og, hvor det er relevant, Ukraines DTIB. Dette skal opnås ved at samle efterspørgslen efter og sikre rettidig tilgængelighed og forsyning af forsvarsprodukter i hele deres livscyklus samt ved at stimulere grænseoverskridende industrielt samarbejde.

2. For at nå målet i stk. 1 skal hovedopgaverne for en SEAP være mindst en af følgende:

a) fælles udvikling af forsvarsprodukter og -teknologier, herunder forsvarsrelateret forskning og udvikling, prøvning og certificering, industriel kapacitetsopbygning, herunder gennem industrialisering og kommercialisering, og støtte til engangsinvesteringer i forbindelse med indledende produktion eller servicering efter ibrugtagning, navnlig hvis forsvarsprodukterne er ved at blive eller er udviklet inden for rammerne af tiltag, som finansieres af Unionen under det tilsvarende EU-program

b) fælles indkøb af forsvarsprodukter og -teknologier, herunder med henblik på at oprette, forvalte og vedligeholde puljer for forsvarsindustrielt beredskab

c) fælles forvaltning af forsvarsprodukters livscyklus, herunder indkøb af reservedele, logistiske tjenester eller vedligeholdelsestjenester og, hvor det er relevant, etablering af offentlig-private partnerskaber for at sikre effektivitet og tilgængelighed af forsvarsprodukter, eller

d) dynamisk forvaltning af tilgængelighed af yderligere mængder, der sikrer medlemsstater, associerede lande eller Ukraine øjeblikkelig og præferentiel adgang til at indkøbe, bruge eller lease inden for rammerne af puljerne for forsvarsindustrielt beredskab.

3. En SEAP kan gennem en delegationsaftale overdrage en eller flere af de støtteberettigede enheder, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, udførelsen af en eller flere af de opgaver, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2. SEAP'en er ansvarlig for at sikre, at dens forpligtelser i henhold til EU-retten, og navnlig i henhold til denne forordning, opfyldes.

Artikel 41

Krav vedrørende oprettelse af en SEAP

1. Med henblik på at styrke EDTIB's eller Ukraines DTIB's konkurrenceevne skal en SEAP opfylde alle følgende krav:

a) støtte samarbejdet indtil afslutningen af et forsvarsprodukts livscyklus eller indtil afviklingen af SEAP'en

b) støtte fælles udvikling, indkøb eller servicering efter ibrugtagning af forsvarsprodukter i overensstemmelse med de forsvarskapabilitetsprioriteter, som medlemsstaterne har aftalt i fællesskab inden for rammerne af FUSP, navnlig i forbindelse med CDP'en

c) tage hensyn til relevante aktiviteter, som udføres af NATO, såsom NATO's forsvarsplanlægningsproces, når sådanne aktiviteter tjener Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser, og

d) have mindst tre medlemmer, hvoraf mindst to er medlemsstater.

2. En SEAP skal anvende standardiserede procedurer for iværksættelse og forvaltning af samarbejdsbaserede forsvarsmaterielprogrammer. Kommissionen kan under hensyntagen til de synspunkter, som medlemsstaterne har givet udtryk for, udarbejde retningslinjer eller modeller for disse procedurer, herunder retningslinjer for projektforvaltning, indkøb, økonomisk forvaltning og rapportering.

Artikel 42

Ansøgninger om oprettelse af en SEAP

1. Ansøgninger om oprettelse af en SEAP indgives til Kommissionen. Ansøgningen skal indeholde følgende:

a) en anmodning til Kommissionen om oprettelse af SEAP'en

b) de foreslåede vedtægter for SEAP'en, jf. artikel 45, undertegnet og vedtaget på behørig vis af alle medlemmer af den foreslåede SEAP

c) en kort beskrivelse af, hvilke forsvarsprodukter der skal udvikles, indkøbes eller forvaltes af SEAP'en, navnlig med hensyn til kravene i artikel 41, stk. 1, litra a) og b)

d) en erklæring fra den medlemsstat, på hvis territorium SEAP'en forventes at have sit vedtægtsmæssige hjemsted, om, at den fra SEAP'ens oprettelse anerkender den som et internationalt organ som omhandlet i artikel 143, stk. 1, litra g), og artikel 151, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112/EF og som en international organisation som omhandlet i artikel 11, stk. 1, i direktiv (EU) 2020/262

e) en erklæring om anerkendelse af SEAP'ens mest vidtgående rets- og handleevne i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2, såfremt et associeret land eller Ukraine skal være medlem af SEAP'en.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra d), fastsættes begrænsningerne og betingelserne for undtagelserne fastsat i artikel 143, stk. 1, litra g), og artikel 151, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112/EF og artikel 11, stk. 2, i direktiv (EU) 2020/262, i en aftale mellem medlemmerne af SEAP'en.

2. Kommissionen vurderer uden ugrundet ophold efter modtagelsen af den fuldstændige ansøgning som omhandlet i stk. 1 ansøgningen ud fra kravene i denne forordning og kan med henblik herpå opfordre EDA til at stille sin ekspertise til rådighed. Resultatet af denne vurdering meddeles ansøgerne, der om nødvendigt anmodes om at komplettere eller ændre ansøgningen.

3. Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, under hensyntagen til resultaterne af den i stk. 2 omhandlede vurdering skal:

a) oprette SEAP'en, efter at Kommissionen har konkluderet, at kravene i denne forordning er opfyldt, eller

b) afslå ansøgningen, såfremt Kommissionen konkluderer, at kravene i denne forordning ikke er opfyldt, herunder hvis den i stk. 1, litra d), omhandlede erklæring mangler, efter at ansøgerne har haft lejlighed til at komplettere eller korrigere ansøgningen.

4. Afgørelsen om ansøgningen meddeles ansøgerne. I tilfælde af afslag skal afgørelsen herom begrundes klart og præcist over for ansøgerne.

5. Gennemførelsesretsakten om oprettelse af SEAP'en som omhandlet i denne artikels stk. 3, litra a), vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 4, og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 43

Status og hjemsted for en SEAP

1. En SEAP anses for at have status som juridisk person fra den dato, hvor gennemførelsesretsakten om oprettelse af den træder i kraft.

2. En SEAP skal i hver medlemsstat have den mest vidtgående rets- og handleevne, der tildeles retlige enheder i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat, navnlig evnen til at erhverve, besidde og afhænde løsøre, fast ejendom og intellektuel ejendom, indgå kontrakter og optræde som part i retssager. Alle medlemsstaternes nationale finansieringsorganer skal betragte en SEAP som støtteberettiget modtager af nationale finansielle bidrag.

3. En SEAP skal have et vedtægtsmæssigt hjemsted, som skal være beliggende på en medlemsstats territorium.

Artikel 44

Krav til medlemskab af en SEAP

1. Følgende lande kan blive medlem af en SEAP:

a) medlemsstater

b) associerede lande

c) Ukraine.

2. Associerede lande eller Ukraine kan være medlemmer af en SEAP, forudsat at de til SEAP'ens fordel anerkender den mest vidtgående rets- og handleevne, der tildeles retlige enheder i henhold til lovgivningen i det pågældende land, herunder med henblik på at indgå kontrakter og optræde som part i retssager.

3. Medlemsstater, associerede lande eller Ukraine kan når som helst efter oprettelsen af en SEAP tilslutte sig denne SEAP som medlemmer på retfærdige og rimelige vilkår, som er fastsat i de i artikel 45 omhandlede vedtægter, eller som observatører uden stemmeret på de betingelser, der er fastsat i nævnte vedtægter.

4. En SEAP kan også samarbejde med et andet ikkeassocieret tredjeland end Ukraine eller en enhed i et andet tredjeland, f.eks. ved at anvende sådanne retlige enheders aktiver, infrastruktur, anlæg og ressourcer, forudsat at et sådant samarbejde ikke er i modstrid med Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser, herunder respekt for princippet om gode naboskabsforbindelser.

Artikel 45

En SEAP's vedtægter

1. En SEAP's vedtægter skal som minimum omfatte følgende:

a) en liste over de medlemmer af SEAP'en, observatører og, hvis det er relevant, retlige enheder, der repræsenterer medlemmerne, og betingelserne og proceduren for ændring af medlemskab og repræsentation, jf. artikel 44

b) SEAP'ens specifikke mål, opgaver og aktiviteter, jf. artikel 40 og 41, herunder en kort beskrivelse af, hvilke forsvarsprodukter der skal udvikles, indkøbes eller forvaltes af SEAP'en

c) en liste over eventuelle forsvarsprodukter, som i givet fald skal ejes af SEAP'en og som er berettigede til moms- eller punktafgiftsfritagelse

d) SEAP'ens vedtægtsmæssige hjemsted, jf. artikel 43, stk. 3

e) fastlæggelse af den nationale ret i den medlemsstat, der afgør den kompetente jurisdiktion for bilæggelse af tvister mellem SEAP'ens medlemmer vedrørende SEAP'en, mellem SEAP'ens medlemmer og SEAP'en og mellem en SEAP og tredjeparter, jf. artikel 49, stk. 2

f) SEAP'ens navn

g) varigheden og proceduren for afvikling af SEAP'en, jf. artikel 50

h) en beskrivelse af de vigtigste kriterier, som SEAP'en skal anvende ved indkøb af forsvarsprodukter for at sikre opfyldelse af målet i artikel 40, stk. 1

i) ansvarsordningen, herunder muligheden for at udstede værdipapirer, hvis der træffes afgørelse herom, jf. artikel 48

j) rettigheder og forpligtelser for SEAP'ens medlemmer, herunder forpligtelsen til at yde bidrag til et afstemt budget samt stemmeret

k) SEAP'ens styreorganer, deres rolle, ansvarsområder, sammensætning og beslutningsproceduren i SEAP'en, herunder gældende afstemningsregler, navnlig for ændring af vedtægterne, jf. artikel 46

l) angivelse af arbejdssprog i SEAP'en

m) henvisninger til gennemførelsesbestemmelserne for SEAP'ens vedtægter

n) regler for beskyttelse af klassificerede informationer

o) fastlæggelse af de EU-regler og nationale regler, der finder anvendelse på håndteringen af de forsvarsprodukter, der skal udvikles, indkøbes eller forvaltes af SEAP'en, samt den administrative kapacitet, som er afsat til at sikre overholdelse af disse regler.

Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra k), skal afstemningsreglerne gældende for ændringer vedrørende tilgangen til eksport af forsvarsprodukter, hvis sådanne fremgår af vedtægterne, og vedrørende den finansielle ansvarsordning, være i overensstemmelse med henholdsvis denne artikels stk. 4 og artikel 48, stk. 5.

2. Hvis medlemmerne af en SEAP beslutter at oprette en pulje for forsvarsindustrielt beredskab, skal vedtægterne desuden indeholde regler for forvaltningen af nævnte pulje for forsvarsindustrielt beredskab.

3. Vedtægterne, der i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, litra b), er undertegnet og vedtaget af alle medlemmer af en SEAP med enstemmighed, kan indeholde en tilgang til eksport af forsvarsprodukter.

4. Enhver ændring af tilgangen til eksport af forsvarsprodukter, der er omhandlet i stk. 3, vedtages af medlemmerne af en SEAP med enstemmighed.

Artikel 46

Ændring af en SEAP's vedtægter

1. Enhver ændring af en SEAP's vedtægter vedrørende de anliggender, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, litra a)-k), vedtages i overensstemmelse med afstemningsreglerne i vedtægterne, jf. artikel 45, stk. 1, litra k), og indsendes af SEAP'en til Kommissionen til godkendelse.

2. Enhver ændring af vedtægterne vedrørende de anliggender, der er omhandlet i artikel 45, stk. 3, vedtages i overensstemmelse med afstemningsreglerne i vedtægterne, jf. artikel 45, stk. 1, litra k), og meddeles af SEAP'en til Kommissionen senest ti dage efter datoen for dens vedtagelse.

3. Enhver ændring af vedtægterne, der ikke er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2, vedtages i overensstemmelse med afstemningsreglerne i vedtægterne, jf. artikel 45, stk. 1, litra k), og indsendes af SEAP'en til Kommissionen senest ti dage efter datoen for dens vedtagelse.

4. Kommissionen kan senest 30 dage efter datoen for dens indsendelse gøre indsigelse mod en vedtægtsændring som omhandlet i stk. 3, idet den skal begrunde, hvorfor ændringen ikke opfylder kravene i denne forordning.

5. En vedtægtsændring som omhandlet i stk. 3 får først virkning, når den i stk. 4 omhandlede indsigelsesfrist er udløbet eller er ophævet af Kommissionen, eller når en indsigelse er tilbagetrukket.

6. An anmodningen om den i stk. 1, 2 og 3 omhandlede vedtægtsændring skal indeholde følgende:

a) teksten til den foreslåede ændring eller, hvor det er relevant, teksten til den vedtagne ændring, og

b) den ændrede konsoliderede udgave af vedtægterne.

Artikel 47

Særlige betingelser for indkøb

1. I overensstemmelse med artikel 40, stk. 3, kan en SEAP overdrage gennemførelsen af fælles indkøb til en støtteberettiget enhed som omhandlet i artikel 11, stk. 2. En sådan enhed handler i den pågældende SEAP's navn eller på dennes vegne.

2. Med henblik på indkøb af forsvarsprodukter betragtes SEAP'er som internationale organisationer, jf. artikel 12, litra c), i direktiv 2009/81/EF. SEAP'er fastlægger deres egne udbudsregler i overensstemmelse med principperne for offentlige indkøb, navnlig principperne om ikkeforskelsbehandling, ligebehandling, proportionalitet og gennemsigtighed.

3. Ved indkøb af forsvarsprodukter anvender en SEAP på sine udbudsprocedurer og kontrakter kriterier, der sikrer, at dens indkøbspolitik opfylder de mål, der er omhandlet i artikel 40, stk. 1. En SEAP søger aktivt at medtage flere retlige enheder fra forskellige medlemsstater i forsyningskæderne for forsvarsprodukter.

4. Hvis der indgås en delegationsaftale som omhandlet i artikel 40, stk. 3, kan parterne i denne aftale beslutte, at udbudsreglerne for den enhed, der foretager indkøbet, finder anvendelse, forudsat at disse regler er i overensstemmelse med de principper, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, navnlig principperne om ikkeforskelsbehandling, ligebehandling, proportionalitet og gennemsigtighed.

5. Hvis medlemsstaterne eller, hvor det er relevant, de associerede lande indkøber forsvarsprodukter fra en SEAP, herunder fra en pulje for forsvarsindustrielt beredskab, betragtes dette indkøb som en kontrakt, der tildeles af en regering til en anden regering, jf. artikel 13, litra f), i direktiv 2009/81/EF.

Artikel 48

Hæftelse og forsikring

1. En SEAP hæfter for sin gæld.

2. En SEAP's medlemmers finansielle hæftelse for SEAP'ens gæld er begrænset til deres respektive bidrag til SEAP'en. Medlemmerne kan i en SEAP's vedtægter fastsætte, at de ud over deres respektive bidrag hæfter for et bestemt beløb, eller at de har ubegrænset hæftelse.

3. Hvis dens medlemmers finansielle hæftelse er begrænset, tegner SEAP'en en passende forsikring til dækning af de risici, der er specifikke for oprettelsen og forvaltningen af SEAP'ens kapabilitet.

4. Hvis dens medlemmer træffer afgørelse herom med enstemmighed, kan en SEAP udstede værdipapirer i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, på hvis territorium den har sit vedtægtsmæssige hjemsted. SEAP'en hæfter for sådanne værdipapirer.

5. Enhver ændring af ansvarsordningen eller enhver foranstaltning, som påvirker en SEAP's medlemmers finansielle hæftelse, vedtages af de pågældende medlemmer med enstemmighed.

6. Unionen hæfter ikke for en SEAP's gæld.

Artikel 49

Lovvalg og jurisdiktion

1. Oprettelsen af en SEAP og dens interne funktion er underlagt:

a) EU-retten, navnlig denne forordning og den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 42, stk. 3, litra a)

b) dens vedtægter og gennemførelsesbestemmelserne hertil

c) lovgivningen i den medlemsstat, på hvis territorium SEAP'en har sit vedtægtsmæssige hjemsted for så vidt angår anliggender, der ikke eller kun delvis er reguleret af de retsakter, der er omhandlet i litra a) og b).

2. Med forbehold af tilfælde, hvor Den Europæiske Unions Domstol har kompetence i henhold til traktaterne, er det den nationale ret i den medlemsstat, på hvis territorium SEAP'en har sit vedtægtsmæssige hjemsted, der afgør den kompetente jurisdiktion for bilæggelse af tvister mellem SEAP'ens medlemmer vedrørende SEAP'en, mellem SEAP'ens medlemmer og SEAP'en og mellem en SEAP og tredjeparter.

3. I delegationsaftaler, jf. artikel 40, stk. 3, fastlægges det, hvilken medlemsstats jurisdiktion der har kompetence til at bilægge tvister vedrørende den pågældende delegationsaftale. Delegationsaftalerne kan også indeholde bestemmelser om mindelige tvistbilæggelsesmekanismer. Dette berører ikke tilfælde, hvor Den Europæiske Unions Domstol har kompetence i henhold til traktaterne.

Artikel 50

Afvikling og insolvens

1. En SEAP's vedtægter fastsætter den procedure, der skal anvendes i tilfælde af afvikling af SEAP'en efter en beslutning truffet af forsamlingen af dens medlemmer, eller hvis Kommissionen ophæver gennemførelsesretsakten om oprettelse af SEAP'en, jf. artikel 51, stk. 7. Afviklingen kan indebære overførsel af aktiviteterne og ejendomsretten til forsvarsprodukter til en anden retlig enhed.

2. Når forsamlingen af dens medlemmer har truffet beslutning om at afvikle SEAP'en, underretter SEAP'en uden ugrundet ophold og under alle omstændigheder senest ti dage efter en sådan beslutning Kommissionen herom og udpeger en repræsentant til afviklingen. Kommissionen offentliggør en bekendtgørelse om beslutningen om afvikling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Afviklingsproceduren må ikke afsluttes, før overførslen af ejendomsretten til forsvarsprodukter, der ejes af SEAP'en, er gennemført.

4. Når afviklingen er afsluttet, underretter SEAP'ens repræsentant uden ugrundet ophold og under alle omstændigheder senest ti dage efter en sådan afslutning Kommissionen herom. Kommissionen offentliggør en bekendtgørelse om afslutningen af afviklingen i *Den Europæiske Unions Tidende*. SEAP'en ophører med at bestå fra den dato, hvor nævnte bekendtgørelse offentliggøres.

5. Hvis SEAP'en er ude af stand til at indfri sin gæld, underretter den straks Kommissionen herom. Kommissionen offentliggør en bekendtgørelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 51

Rapportering og kontrol

1. En SEAP udarbejder en årlig aktivitetsrapport, som indeholder en teknisk beskrivelse af og et årsregnskab for sine aktiviteter, jf. artikel 40. Den fremsendes til Kommissionen senest seks måneder efter afslutningen af regnskabsåret. Kommissionen videreformidler rapporten til alle medlemsstater.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en samlet årsrapport om alle aktive SEAP'ers aktiviteter.

3. Kommissionen kan fremsætte henstillinger til en SEAP vedrørende de anliggender, der er omhandlet i den årlige aktivitetsrapport, jf. stk. 1.

4. En SEAP og de berørte medlemsstater underretter Kommissionen om eventuelle omstændigheder, som kan bevirke, at der opstår alvorlig fare for, at SEAP'en ikke kan varetage sine opgaver, eller som kan hindre SEAP'en i at opfylde de krav, der er fastsat i denne forordning.

5. Hvis Kommissionen får mistanke om, at en SEAP groft misligholder denne forordning, gennemførelsesretsakten om oprettelse af SEAP'en, SEAP'ens vedtægter eller anden gældende ret, anmoder Kommissionen SEAP'en eller dens medlemmer om at afgive forklaring.

6. Hvis Kommissionen, efter at den har givet SEAP'en eller dens medlemmer mindst to måneder til at fremsætte bemærkninger, konkluderer, at SEAP'en groft misligholder denne forordning, gennemførelsesretsakten om oprettelse af SEAP'en, SEAP'ens vedtægter eller anden gældende ret, kan Kommissionen foreslå SEAP'en og dens medlemmer afhjælpende foranstaltninger.

7. Hvis der ikke træffes afhjælpende foranstaltninger, jf. denne artikels stk. 6, kan Kommissionen ophæve gennemførelsesretsakten om oprettelse af SEAP'en. Retsakten om ophævelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Offentliggørelsen af ophævelsesretsakten udløser afviklingen af SEAP'en, jf. artikel 50.

KAPITEL VII

FORSYNINGSSIKKERHED

AFSNIT 1

SAMARBEJDSBASERET FORSVARSINDKØB

Artikel 52

Ændring af rammeaftaler i forbindelse med en krise i henhold til direktiv 2009/81/EF

1. Hvis mindst to medlemsstater indgår en aftale om fælles indkøb af forsvarsprodukter til dem selv eller til Ukraine, og hvis det er begrundet i en nødsituation som følge af en krise, som defineret artikel 1, nr. 10), i direktiv 2009/81/EF, kan reglerne i nærværende artikels stk. 2-6 anvendes på rammeaftaler, der ikke indeholder regler om muligheden for i væsentlig grad at ændre aftalen. Når reglerne i nærværende artikels stk. 2 og 3 anvendes, indhenter den ordregivende myndighed, som har indgået rammeaftalen, samtykke fra den virksomhed, som den indgik rammeaftalen med.

2. En ordregivende myndighed i en medlemsstat kan ændre en eksisterende rammeaftale om forsvarsprodukter, hvis denne rammeaftale er indgået med en virksomhed, der opfylder kriterier svarende til dem, der er fastsat i denne forordnings artikel 9, stk. 1, 3 og 4, med henblik på at tilføje nye ordregivende myndigheder som part i nævnte rammeaftale, således at bestemmelserne heri finder anvendelse på ordregivende myndigheder, som ikke oprindeligt var part i rammeaftalen. Artikel 29, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2009/81/EF finder ikke anvendelse på ordregivende myndigheder, der ikke oprindeligt var part i rammeaftalen.

3. Uanset artikel 29, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv 2009/81/EF kan en ordregivende myndighed i en medlemsstat ved tildeling af kontrakter, som bygger på en rammeaftale, der har en anslået værdi, som ligger over tærsklen i artikel 8 i nævnte direktiv, foretage væsentlige ændringer af de mængder, der er fastsat i den pågældende rammeaftale, på op til 100 % af rammeaftalens værdi, hvis denne rammeaftale er indgået med en virksomhed, der opfylder kriterier svarende til dem, der er fastsat i denne forordnings artikel 9, stk. 1, 3 og 4, og for så vidt ændringen er strengt nødvendig med henblik på anvendelsen af nærværende artikels stk. 2.

4. Med henblik på beregningen af den værdi, som er anført i stk. 3, hvor kontrakten omfatter en indeksklausul, skal den ajourførte værdi være referencepunktet.

5. I de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde finder princippet om lige rettigheder og forpligtelser anvendelse på forholdet mellem de ordregivende myndigheder, der er part i rammeaftalen, navnlig med hensyn til omkostningerne ved indkøb af yderligere mængder.

6. En ordregivende myndighed, som har ændret en rammeaftale i de i denne artikels stk. 2 eller 3 omhandlede tilfælde, offentliggør en bekendtgørelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*. En sådan bekendtgørelse offentliggøres i overensstemmelse med artikel 32 i direktiv 2009/81/EF.

Artikel 53

Tilfælde, der begrunder anvendelsen af udbud med forhandling uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i forbindelse med et samarbejdsinitiativ på forsvarsområdet

En ordregivende myndighed i en medlemsstat kan, hvis den etablerer et nyt eller tilslutter sig et eksisterende reelt samarbejdsinitiativ på forsvarsområdet, der er oprettet ved en international aftale eller ordning mellem medlemsstater og, hvor det er relevant, et eller flere associerede lande eller Ukraine med henblik på konvergens med hensyn til militære kapabiliteter, tildele en kontrakt til eller indgå en rammeaftale om et forsvarsprodukt med en virksomhed i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, litra e), i direktiv 2009/81/EF, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Den pågældende virksomhed opfylder kriterier svarende til dem, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, 3 og 4.

b) Det samarbejdsinitiativ på forsvarsområdet, der er omhandlet i nærværende artikels indledning, blev indledt, inden udbudsproceduren blev iværksat af den ordregivende myndighed i den berørte medlemsstat.

c) En af de andre medlemsstater, der deltager i samarbejdsinitiativet på forsvarsområdet, der er omhandlet i nærværende artikels indledning, har allerede tildelt en kontrakt til eller indgået en rammeaftale om et forsvarsprodukt med denne virksomhed.

d) Det forsvarsprodukt, der skal indkøbes, er identisk med det, der er omhandlet i nærværende artikels litra c), eller har kun gennemgået mindre ændringer.

e) Tildelingen af kontrakten eller indgåelsen af rammeaftalen er nødvendig for gennemførelsen af det samarbejdsinitiativ på forsvarsområdet, der er omhandlet i nærværende artikels litra b).

AFSNIT 2

BEREDSKAB

Artikel 54

Fremskyndelse af proceduren for udstedelse af tilladelser med henblik på rettidig tilgængelighed og forsyning af kriserelevante produkter

1. Medlemsstaterne sikrer, at administrative ansøgninger vedrørende planlægning, opførelse og drift af produktionsanlæg, overførsel af input inden for Unionen samt kvalificering og certificering af slutprodukter behandles effektivt og rettidigt. Med henblik herpå sikrer alle berørte nationale myndigheder, at sådanne ansøgninger behandles så hurtigt, som det er juridisk muligt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at opførelse og drift af anlæg og installationer til produktion af kriserelevante produkter prioriteres i planlægningsproceduren og i proceduren for udstedelse af tilladelser, når der i hvert enkelt tilfælde foretages en afvejning af retlige interesser.

Artikel 55

Lettelse af krydscertificeringsprocessen

1. Medlemsstaterne vedtager en liste over nationale certificeringsmyndigheder til forsvarsformål og meddeler den til Kommissionen, som stiller den til rådighed for medlemsstaterne.

2. Kommissionen udarbejder og ajourfører ved hjælp af gennemførelsesretsakter og under hensyntagen til EDA's synspunkter en officiel liste over de nationale certificeringsmyndigheder til forsvarsformål, som medlemsstaterne har udpeget. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 4.

3. En certificeringsmyndighed i en medlemsstat kan anmode certificeringsmyndigheden i en anden medlemsstat om oplysninger om omfanget af certificeringen af et bestemt forsvarsprodukt.

4. De nationale certificeringsmyndigheder, der er omhandlet i stk. 1, samarbejder med hinanden om udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning og yder myndighederne i andre medlemsstater al den nødvendige støtte med henblik herpå. Kommissionen, der, hvor det er relevant, opfordrer EDA til at stille sin ekspertise til rådighed, støtter et sådant samarbejde for at lette en effektiv bevægelighed for forsvarsprodukter i det indre marked.

Artikel 56

Kortlægning af forsvarsforsyningskæder

1. Kortlægningen af Unionens forsvarsforsyningskæder har til formål at analysere sådanne forsyningskæders styrker og svagheder med særlig fokus på flaskehalse. Den skal, hvor det er relevant, danne grundlag for udviklingen af arbejdsprogrammerne for programmet og for støtteinstrumentet for Ukraine som omhandlet i artikel 21 og 34.

2. Kortlægningen af Unionens forsvarsforsyningskæder består i følgende aktiviteter, som gennemføres regelmæssigt:

a) udpegelse af relevante produktionskapaciteter og forsyningskæder for forsvarsprodukter, jf. stk. 5

b) udpegelse af kriserelevante produkter og deres tilhørende produktionskapaciteter, jf. stk. 9

c) aggregering, krydstjek og vurdering af data indsamlet i henhold til stk. 6, 7 og 8

d) udpegelse af forvarselsindikatorer, jf. stk. 11, og

e) udpegelse af de vigtigste leverandører af kriserelevante produkter og deres produktionskapaciteter, jf. stk. 12 og 13.

3. Kommissionen udfører i samarbejde med Udvalget for Forsyningssikkerhed på Forsvarsområdet (»udvalget«) aktiviteterne omhandlet i stk. 2, litra b), c) og d). Medlemsstaterne udfører aktiviteterne omhandlet i stk. 2, litra a) og e). Hver medlemsstat kan anmode Kommissionen om på medlemsstatens vegne at udføre aktiviteterne omhandlet i stk. 2, litra a) og e).

4. Kommissionen udvikler efter samråd med udvalget en ramme og en metode til at udpege kriserelevante produkter med særlig fokus på eksisterende flaskehalse samt de hermed forbundne kapaciteter til at producere de pågældende produkter i Unionen samt til at kortlægge forsyningskæderne for dem. Nævnte metode skal bygge på eventuelle rammer eller metoder, der findes i medlemsstaterne. Med henblik herpå kan udvalget fremsætte henstillinger om, hvilken type oplysninger der er hensigtsmæssige til kortlægning af forsyningskæder for kriserelevante produkter, om de tekniske specifikationer og formater for meddelelse af disse oplysninger samt om hyppigheden af en sådan meddelelse.

5. På grundlag af den ramme og metode, der er udviklet i henhold til stk. 4, udpeger medlemsstaterne på deres territorium de relevante produktionskapaciteter og forsyningskæder for forsvarsprodukter og forelægger resultatet af denne udpegelse for Kommissionen.

6. Kommissionen samler de data, som medlemsstaterne har fremlagt i henhold til stk. 5, og foretager et krydstjek med henblik på at opstille en liste over kriserelevante produkter og deres tilhørende produktionskapaciteter samt vurdere styrkerne og svaghederne i Unionens forsyningskæder for sådanne produkter.

7. Med henblik på at supplere de data, som medlemsstaterne har fremlagt, benytter Kommissionen sig af offentligt og kommercielt tilgængelige data og relevante ikkefortrolige oplysninger fra økonomiske aktører samt resultaterne af lignende gennemførte analyser, herunder i forbindelse med EU-lovgivningen om råstoffer, halvledere og vedvarende energi, resultaterne af EDA's relevante aktiviteter, resultaterne af de stresstest, som er gennemført i henhold til artikel 58, og resultaterne af den evaluering, der er foretaget i henhold til artikel 85, stk. 2.

8. Hvis de data, der er omhandlet i stk. 6 og 7 ikke er tilstrækkelige til, at Kommissionen kan udføre sine opgaver i henhold til stk. 6, kan den anmode de relevante aktører, der indgår i de berørte værdikæder og er hjemmehørende i Unionen, om på frivillig basis at give oplysninger til den medlemsstat, på hvis territorium produktionsanlægget for den økonomiske aktør, som anmodningen er rettet til, er beliggende. Det skal udtrykkeligt fremgå af Kommissionens anmodning, at den økonomiske aktør er frit stillet til at afslå en sådan anmodning. Anmodningen om oplysninger skal indeholde kontaktoplysninger på de nationale kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis territorium produktionsanlægget for den økonomiske aktør, som anmodningen er rettet til, er beliggende, og som svaret skal sendes til. Hvis den økonomiske aktør beslutter at give de ønskede oplysninger til den berørte medlemsstat, stiller den berørte medlemsstat disse oplysninger til rådighed for Kommissionen.

9. Kommissionen udarbejder og ajourfører regelmæssigt listen over kriserelevante produkter ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 4.

10. Kommissionen underretter udvalget om de samlede resultater af kortlægningen hvert år eller efter anmodning fra et af medlemmerne af udvalget som omhandlet i artikel 76, stk. 5. Disse resultater udgør klassificerede informationer.

11. Kommissionen udarbejder på grundlag af resultatet af de aktiviteter, der er gennemført i henhold til stk. 4, 6 og 7, og efter samråd med udvalget en liste over forvarselsindikatorer, som har til formål at klarlægge, hvilke faktorer der kan forstyrre, kompromittere eller have negativ indvirkning på forsyningen af kriserelevante produkter. Kommissionen reviderer efter samråd med udvalget regelmæssigt og mindst hvert andet år listen over forvarselsindikatorer.

12. Medlemsstaterne udpeger i samarbejde med Kommissionen og EDA, hvor det er relevant, de vigtigste leverandører af kriserelevante produkter, som er hjemmehørende på deres territorium, uden unødigt ophold efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som er omhandlet i denne artikels stk. 9. Hver medlemsstat underretter de vigtigste leverandører af kriserelevante produkter, som er hjemmehørende på dens territorium, om, at de er blevet udpeget i henhold til dette stykke, og underretter dem om forpligtelsen til at aflægge rapport om forstyrrelser i forsyningen af kriserelevante produkter, jf. artikel 57, stk. 1, litra c). Denne underretning skal også indeholde de relevante kontaktoplysninger på de nationale kompetente myndigheder, som nævnte rapport skal sendes til.

13. Ved udpegelsen af de vigtigste leverandører, jf. stk. 12, kan der tages hensyn til følgende elementer:

a) leverandørens markedsandel på markedet for det pågældende kriserelevante produkt

b) leverandørens betydning for opretholdelsen af et tilstrækkeligt udbud af et kriserelevant produkt i Unionen under hensyntagen til tilgængeligheden af alternative metoder til levering af det pågældende produkt i Unionen, eller

c) den indvirkning, som en forstyrrelse i forsyningen af det kriserelevante produkt, som leverandøren leverer, kan have på det indre markeds funktion.

14. Med forbehold af denne artikels stk. 10 behandles alle oplysninger, der indhentes i henhold til denne artikel, i overensstemmelse med fortrolighedsforpligtelserne i artikel 80.

15. Denne artikel berører ikke den enkelte medlemsstats ret til at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med artikel 346, stk. 1, litra a), i TEUF.

Artikel 57

Overvågning

1. Medlemsstaterne og Kommissionen foretager i samarbejde med udvalget regelmæssig overvågning af Unionens produktionskapaciteter, der er nødvendige for forsyningen af de kriserelevante produkter, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 56, stk. 9, med henblik på at identificere mulige risici for forsyningen af disse produkter. Ved udførelsen af denne overvågning:

a) overvåger Kommissionen i samarbejde med udvalget forvarselsindikatorer, som er identificeret i henhold til artikel 56, stk. 11, herunder ved at samle eventuelle input fra medlemsstaterne på grundlag af oplysninger indsamlet på nationalt plan

b) overvåger medlemsstaterne på baggrund af forvarselsindikatorerne, hvorvidt de vigtigste leverandører af de i artikel 56, stk. 12, omhandlede kriserelevante produkter er i stand til at udføre deres aktiviteter, og medlemsstaterne aflægger rapport til udvalget om alle hændelser, der kan have negative og varige konsekvenser for den rettidige tilgængelighed og forsyning af disse produkter

c) aflægger de vigtigste leverandører af kriserelevante produkter, hvis de opdager forsyningsforstyrrelser, som kan påvirke deres aktiviteter i forbindelse med produktionen af disse produkter betydeligt, rapport om sådanne forstyrrelser til den medlemsstat, på hvis territorium de er hjemmehørende, og den pågældende medlemsstat meddeler uden ugrundet ophold Kommissionen disse oplysninger

d) identificerer Kommissionen efter samråd med udvalget bedste praksis for forebyggende risikobegrænsning og øget gennemsigtighed i Unionens produktionskapaciteter, der er nødvendige for forsyningen af kriserelevante produkter.

Kommissionen fastsætter efter samråd med udvalget den i første afsnit omhandlede overvågningshyppighed.

2. Kommissionen og medlemsstaterne skal være særligt opmærksomme på SMV'er med henblik på at minimere den administrative byrde i forbindelse med den i stk. 1 omhandlede overvågning og kan om nødvendigt yde målrettet bistand.

3. Kommissionen kan efter samråd med udvalget opfordre de vigtigste leverandører af de i artikel 56, stk. 12, omhandlede kriserelevante produkter, medlemsstaterne, nationale brancheforeninger fra forsvarsindustrien og andre relevante interessenter til på frivillig basis at afgive oplysninger med henblik på at gennemføre overvågningsaktiviteter i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a).

4. Med henblik på nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra b), kan medlemsstaterne, hvis det er nødvendigt og forholdsmæssigt, anmode de vigtigste leverandører af de i artikel 56, stk. 12, omhandlede kriserelevante produkter om på frivillig basis at afgive oplysninger.

5. Med henblik på stk. 3 udarbejder og fører medlemsstaternes kompetente myndigheder en kontaktliste over de vigtigste leverandører af kriserelevante produkter, som er hjemmehørende på deres territorium. Denne liste fremsendes til Kommissionen. Kommissionen fastlægger inden for rammerne af udvalget et standardiseret format for denne kontaktliste.

6. Uden at det berører beskyttelsen af forretningsmæssigt fortrolige oplysninger, giver medlemsstaterne udvalget yderligere relevante oplysninger, navnlig oplysninger om indkredsning af spørgsmål vedrørende forsyningen af kriserelevante produkter i hele Unionen og vedrørende relevante fremtidige foranstaltninger på nationalt plan med henblik på udbud, indkøb eller fremstilling af kriserelevante produkter.

7. På grundlag af de oplysninger, der indsamles gennem de overvågningsaktiviteter, der gennemføres i henhold til denne artikel, forelægger Kommissionen regelmæssigt en rapport med de samlede resultater for udvalget. Denne rapport udgør klassificerede informationer. Udvalget mødes for at vurdere resultaterne af denne rapport og, hvor det er relevant, finde frem til potentielle løsninger på spørgsmål af fælles interesse. Hvis det er relevant, kan Kommissionen efter samråd med udvalget indbyde nationale brancheforeninger fra forsvarsindustrien, de vigtigste leverandører af kriserelevante produkter som omhandlet i artikel 56, stk. 12, og eksperter fra den akademiske verden og civilsamfundet til sådanne møder.

8. Denne artikel berører ikke den enkelte medlemsstats ret til at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med artikel 346, stk. 1, litra a), i TEUF.

Artikel 58

Stresstest

1. Kommissionen udpeger efter samråd med udvalget relevante emner for gennemførelsen af stresstest.

2. Kommissionen gennemfører og koordinerer stresstest, herunder simuleringer, der har til formål at foregribe og forberede sig på en forsyningskrise som omhandlet i artikel 60, under hensyntagen til de relevante emner, som er udpeget i henhold til denne artikels stk. 1, og kan navnlig:

a) opstille scenarier og parametre, som indkredser de særlige risici, der er forbundet med en forsyningskrise, med henblik på at vurdere den potentielle indvirkning på leveringen af kriserelevante produkter og det indre markeds funktion

b) lette og tilskynde til udvikling af strategier for kriseberedskab

c) i samarbejde med udvalget udpege risikobegrænsende foranstaltninger efter afslutningen af stresstestene.

3. Kommissionen kan regelmæssigt gennemføre stresstest som omhandlet i stk. 2. Udvalget fremsætter henstillinger vedrørende hyppigheden for gennemførelse af sådanne stresstest.

4. Kommissionen indbyder repræsentanter for alle medlemsstater til at deltage i stresstest, som omhandlet i stk. 2. Efter samråd med udvalget kan Kommissionen også opfordre repræsentanter for den højtstående repræsentant, EDA eller andre relevante aktører til at deltage i de disse stresstest.

5. Efter anmodning fra to eller flere medlemsstater kan Kommissionen gennemføre stresstest i specifikke geografiske områder eller grænseregioner i disse medlemsstater.

6. Efter afslutningen af de stresstest, der gennemføres i henhold til denne artikel, meddeler Kommissionen resultaterne til de deltagende medlemsstater. Kommissionen forelægger uden ugrundet ophold udvalget en rapport med henstillinger baseret på resultaterne af disse stresstest. Disse resultater og nævnte rapport udgør klassificerede informationer.

Artikel 59

Varsling og forebyggende tiltag

1. Hvis en medlemsstats kompetente myndighed får kendskab til en risiko for en alvorlig forstyrrelse i forsyningen af et kriserelevant produkt eller har konkrete og pålidelige oplysninger om eventuelle andre relevante risikofaktorer eller hændelser, som i væsentlig grad påvirker forsyningen af et kriserelevant produkt, varsler den uden ugrundet ophold udvalget herom.

2. For at afgøre, om en risiko for en alvorlig forstyrrelse i forsyningen af et kriserelevant produkt bør udløse en varsling som omhandlet i stk. 1, tager medlemsstaterne hensyn til følgende:

a) markedspositionen for økonomiske aktører, der kan være berørt af forstyrrelsen

b) den forventede varighed af den potentielle forstyrrelse

c) det geografiske område og den andel af det indre marked, der er berørt af den potentielle forstyrrelse og dens mulige grænseoverskridende virkninger, samt dens mulige indvirkning på særligt sårbare eller udsatte geografiske områder, og

d) den potentielle forstyrrelses indvirkning på forsyningen af kriserelevante produkter.

3. Hvis udvalget eller Kommissionen får kendskab til en risiko for en alvorlig forstyrrelse i forsyningen af et kriserelevant produkt eller har konkrete og pålidelige oplysninger om eventuelle andre relevante risikofaktorer eller hændelser, som i væsentlig grad påvirker forsyningen af et kriserelevant produkt, herunder på grundlag af forvarselsindikatorer, efter varsling i henhold til stk. 1 eller fra internationale partnere, iværksætter Kommissionen uden ugrundet ophold følgende forebyggende tiltag:

a) indkaldelse til et ekstraordinært møde i udvalget for at koordinere følgende tiltag:

   i) at drøfte alvorsgraden af de potentielle forstyrrelser i tilgængeligheden og forsyningen af de pågældende kriserelevante produkter

   ii) at henstille til Kommissionen, at den iværksætter tiltag i overensstemmelse med kapitel II og III

   iii) at drøfte tilgange og udveksle bedste praksis hos medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder med henblik på at vurdere beredskabsniveauet hos de vigtigste leverandører af kriserelevante produkter

   iv) at opfordre medlemsstaterne til at indgå i en dialog med interessenterne inden for Unionens produktionskapaciteter, der er nødvendige for forsyningen af kriserelevante produkter, med henblik på at fastlægge, forberede og eventuelt koordinere forebyggende foranstaltninger

   v) at drøfte, om aktiveringen af den i artikel 60 omhandlede forsyningskrisetilstand er nødvendig og forholdsmæssig

b) efter samråd med udvalget indledning på Unionens vegne af høringer af eller samarbejde med relevante tredjelande og internationale organisationer med henblik på at finde samarbejdsløsninger for at undgå eller afhjælpe forstyrrelser i forsyningskæden under overholdelse af internationale forpligtelser, hvilket, hvor det er relevant, kan omfatte koordinering i relevante internationale fora

c) sikring af synergier med relevante EU-programmer og -retsakter.

4. Denne artikel berører ikke den enkelte medlemsstats ret til at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med artikel 346, stk. 1, litra a), i TEUF.

AFSNIT 3

AFBØDNING AF EN FORSYNINGSKRISE

Artikel 60

Aktivering af forsyningskrisetilstanden

1. En forsyningskrise anses for at være indtruffet, hvis:

a) der opstår alvorlige forstyrrelser eller er en overhængende risiko for sådanne forstyrrelser i leveringen af kriserelevante produkter, og

b) sådanne alvorlige forstyrrelser eller den overhængende risiko herfor medfører eller sandsynligvis vil medføre vedtagelse af forskelligartede nationale foranstaltninger vedrørende kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter, hvilket vil få alvorlig negativ indvirkning på det indre markeds funktion, navnlig hindringer for grænseoverskridende handel med sådanne kriserelevante produkter, og på Unionens forsvarsforsyningskæders funktion.

2. Hvis Kommissionen eller udvalget får kendskab til en risiko for en alvorlig forstyrrelse i forsyningen af kriserelevante produkter eller har konkrete og pålidelige oplysninger om eventuelle andre relevante risikofaktorer eller hændelser, som i væsentlig grad påvirker forsyningen af sådanne produkter, jf. artikel 59, vurderer Kommissionen efter samråd med udvalget, om betingelserne i nærværende artikels stk. 1 er opfyldt. Denne vurdering skal tage hensyn til de potentielle virkninger og konsekvenser af forsyningskrisetilstanden for forsyningskæderne for de pågældende kriserelevante produkter i Unionen, resultaterne af de stresstest, som er gennemført i henhold til artikel 58, og vurderinger, der er foretaget inden for andre relevante EU-krisestyringsrammer. Hvis der under denne vurdering fremkommer konkret og pålidelig dokumentation, kan Kommissionen efter samråd med udvalget foreslå Rådet at aktivere forsyningskrisetilstanden. Når Kommissionen foreslår Rådet at aktivere forsyningskrisetilstanden, underretter den Parlamentet herom.

3. Rådet kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt vedtaget med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen aktivere forsyningskrisetilstanden. Forsyningskrisetilstandens varighed skal fremgå af gennemførelsesretsakten og må i første omgang ikke overstige 12 måneder. Det skal også præciseres i nævnte gennemførelsesretsakt, hvilke af foranstaltningerne i artikel 62 og 63 der aktiveres. Desuden kan det i gennemførelsesretsakten fastlægges, for hvilke kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter, disse foranstaltninger aktiveres.

4. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre det forslag, som er omhandlet i stk. 3.

5. Kommissionen aflægger regelmæssigt og mindst hver tredje måned rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om status for forsyningskrisen.

6. Inden udløbet af den periode, for hvilken forsyningskrisetilstanden blev aktiveret, vurderer Kommissionen under hensyntagen til henstillingen fra udvalget, om det er berettiget at forlænge den. Hvis der under denne vurdering fremkommer konkret og pålidelig dokumentation for, at betingelserne for aktivering af forsyningskrisetilstanden stadig er opfyldt, kan Kommissionen efter samråd med udvalget foreslå Rådet at forlænge forsyningskrisetilstanden.

7. Rådet kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt vedtaget med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen forlænge forsyningskrisetilstanden. Forlængelsens varighed begrænses til højst 12 måneder og skal fremgå af gennemførelsesretsakten.

8. Under forsyningskrisetilstanden vurderer Kommissionen efter samråd med udvalget, om det er hensigtsmæssigt at ophæve forsyningskrisetilstanden førtidigt. Hvis vurderingen indikerer, at dette er tilfældet, kan Kommissionen foreslå Rådet at ophæve forsyningskrisetilstanden.

9. Rådet kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt vedtaget med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen ophæve forsyningskrisetilstanden inden den udløbsdato, der er fastsat i den i stk. 3 eller 7 omhandlede gennemførelsesretsakt.

10. Under forsyningskrisetilstanden indkalder Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ til ekstraordinære møder i udvalget, hvis dette er nødvendigt. I overensstemmelse med artikel 76, stk. 10, indbyder udvalget, hvor det er relevant, højtstående repræsentanter for industrien til at mødes i en særlig forsamling for at drøfte spørgsmål i forbindelse med kriserelevante produkter. Medlemsstaterne arbejder tæt sammen med Kommissionen i udvalget for at sikre samordning af eventuelle EU-foranstaltninger og nationale foranstaltninger, som træffes vedrørende forsyningskæderne for de pågældende kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter.

11. Ved udløbet af den periode, for hvilken forsyningskrisetilstanden er aktiveret eller forlænget, eller ved førtidig ophævelse heraf, ophører de foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med artikel 62 og 63, omgående med at finde anvendelse. Gennemførelsesretsakter, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 63, stk. 7 og 9, finder dog fortsat anvendelse, indtil de pågældende prioriterede anmodninger eller prioriterede ordrer er fuldført.

12. Kommissionen og medlemsstaterne ajourfører senest seks måneder efter forsyningskrisetilstandens ophør eller førtidige ophævelse kortlægningen og overvågningen af Unionens forsvarsforsyningskæder, jf. artikel 56 og 57, under hensyntagen til erfaringerne fra forsyningskrisen.

Artikel 61

Værktøjskasse til forsyningskriser

1. Hvis forsyningskrisetilstanden aktiveres i medfør af artikel 60, og hvis det er nødvendigt for at håndtere forsyningskrisen i Unionen, kan Kommissionen træffe de i artikel 62 og 63 anførte foranstaltninger som fastsat i den gennemførelsesretsakt, som Rådet har vedtaget i overensstemmelse med artikel 60, stk. 3.

2. Kommissionen begrænser efter samråd med udvalget anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger til kun at omfatte de kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter, og som er berørt af en alvorlig forstyrrelse eller af en overhængende risiko for sådanne forstyrrelser som følge af forsyningskrisen. Anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, skal være forholdsmæssig og begrænset til, hvad der er nødvendigt for at afhjælpe alvorlige forstyrrelser eller afbøde en overhængende risiko for sådanne forstyrrelser, som berører forsyningskæderne for de pågældende kriserelevante produkter i Unionen, og skal være i Unionens interesse. Ved anvendelsen af disse foranstaltninger skal det undgås at pålægge navnlig SMV'er en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde.

3. Hvis forsyningskrisetilstanden aktiveres i medfør af artikel 60, og hvis det er hensigtsmæssigt for at håndtere forsyningskrisen i Unionen, foretager udvalget en vurdering og rådgiver om hensigtsmæssige og effektive foranstaltninger.

4. Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet om alle foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med stk. 1, og redegør for grundene til sit tiltag.

5. Kommissionen udstikker under hensyntagen til henstillingen fra udvalget retningslinjer for indførelse og anvendelse af de i artikel 62 og 63 omhandlede foranstaltninger.

Artikel 62

Anmodninger om oplysninger

1. Hvis Rådet aktiverer foranstaltningen i henhold til denne artikel i overensstemmelse med artikel 60, stk. 3, kan Kommissionen, hvis der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger, anmode en økonomisk aktør, der bidrager til produktionen af kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter, med forudgående samtykke fra den medlemsstat, på hvis territorium produktionsanlægget for nævnte økonomiske aktør er beliggende, om inden for en fastsat frist at give denne medlemsstat oplysninger om sin produktionskapabilitet, sine produktionskapaciteter og sine aktuelle alvorlige forstyrrelser. Den pågældende medlemsstat stiller de ønskede oplysninger til rådighed for Kommissionen. De ønskede oplysninger begrænses til dem, der er nødvendige for at vurdere forsyningskrisens art eller for at identificere og vurdere potentielle afbødende foranstaltninger.

2. Inden Kommissionen fremsætter en anmodning om oplysninger i henhold til stk. 1, og med forudgående samtykke fra den medlemsstat, på hvis territorium den pågældende økonomiske aktørs produktionsanlæg er beliggende, kan den foretage en frivillig høring af et repræsentativt antal relevante økonomiske aktører med henblik på at fastlægge et passende og forholdsmæssigt indhold af en sådan anmodning. Kommissionen udarbejder anmodningen om oplysninger i samarbejde med udvalget.

3. Kommissionen videresender uden ugrundet ophold en kopi af anmodningen om oplysninger til den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis territorium produktionsanlægget for den økonomiske aktør er beliggende.

4. Anmodningen om oplysninger skal:

a) angive retsgrundlaget

b) være begrænset til det nødvendige minimum og stå i rimeligt forhold til de udbedte datas detaljeringsgrad og mængde og hyppigheden af adgangen til de udbedte data

c) tage hensyn til den økonomiske aktørs legitime interesser og til de omkostninger og den indsats, der kræves for at fremlægge dataene

d) indeholde kontaktoplysninger på de nationale kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis territorium produktionsanlægget for den økonomiske aktør er beliggende, og som svaret skal sendes til

e) fastsætte fristen for afgivelse af oplysningerne til den pågældende medlemsstat, og

f) angive de i artikel 72 omhandlede sanktioner.

5. Hvis den pågældende medlemsstat er indforstået med fremsættelsen af en anmodning om oplysninger i henhold til stk. 1, kan den beslutte at rette denne anmodning som udarbejdet af Kommissionen i henhold til stk. 2 og 4 direkte til den relevante økonomiske aktør.

6. Hver berørt økonomisk aktør eller en person, der er behørigt bemyndiget til at repræsentere den pågældende økonomiske aktør, afgiver de udbedte oplysninger til den pågældende medlemsstat på et individuelt grundlag.

7. Den pågældende medlemsstat sikrer, at de udbedte oplysninger stilles til rådighed for Kommissionen uden ugrundet ophold.

8. Hvis en økonomisk aktør, som er hjemmehørende i Unionen, af et tredjeland anmodes om oplysninger om sine aktiviteter vedrørende forsyningen af kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter, underretter denne i god tid den medlemsstat, på hvis territorium dennes produktionsanlæg er beliggende. Denne medlemsstat underretter derefter Kommissionen på en sådan måde, at den pågældende medlemsstat og Kommissionen har mulighed for at anmode om lignende oplysninger fra den økonomiske aktør. Kommissionen underretter udvalget om, at der foreligger en sådan anmodning fra et tredjeland.

9. Hvis en økonomisk aktør som svar på en anmodning, der er fremsat i henhold til denne artikel, afgiver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger eller ikke afgiver oplysningerne inden for den fastsatte frist, pålægges denne bøder, som fastsættes i overensstemmelse med artikel 72, medmindre den økonomiske aktør har en gyldig grund til ikke at afgive de udbedte oplysninger eller til at undlade at afgive dem inden for den fastsatte frist, navnlig hvis en økonomisk aktørs behandling af anmodningen om oplysninger har potentiale til at forstyrre den økonomiske aktørs aktiviteter betydeligt, hvis oplysningerne er klassificerede og mærket til kun at være til national brug, eller hvis videregivelsen af disse oplysninger i væsentlig grad kan skade den økonomiske aktørs erhvervsaktivitet.

10. Kommissionen og den berørte medlemsstat benytter sikre metoder til at fremsætte en anmodning om oplysninger og behandle alle oplysninger, der er indhentet, i overensstemmelse med artikel 80.

11. Nærværende artikel berører ikke den enkelte medlemsstats ret til at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med artikel 346, stk. 1, litra a), i TEUF.

Artikel 63

Prioritering af produkter, som ikke er forsvarsprodukter

1. Hvis Rådet aktiverer foranstaltningen i henhold til denne artikel i overensstemmelse med artikel 60, stk. 3, kan en medlemsstat, der står over for alvorlige vanskeligheder enten med at afgive en ordre eller med at gennemføre en kontrakt om forsyning af kriserelevante produkter, indgive en anmodning til Kommissionen om at anmode en økonomisk aktør om at acceptere eller prioritere en bestemt ordre på kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter.

2. Ved modtagelse af den i stk. 1 omhandlede anmodning kan Kommissionen, hvis produktionen eller forsyningen af kriserelevante produkter, som ikke er forsvarsprodukter, ikke kan opnås ved hjælp af andre foranstaltninger, der er fastsat i dette kapitel, indgive en anmodning til den pågældende økonomiske aktør:

a) efter at have hørt og modtaget forudgående samtykke fra den medlemsstat, på hvis territorium den pågældende økonomiske aktørs produktionsanlæg er beliggende, og

b) efter at have hørt den medlemsstat, på hvis territorium den økonomiske aktørs ledelsesstruktur er beliggende.

3. Den i stk. 2 omhandlede anmodning skal indeholde oplysninger om retsgrundlaget for anmodningen, angive produkterne, deres specifikationer og mængder, angive tidsplanen og fristen for udførelse og fuldførelse af ordren og angive begrundelsen for anvendelsen af den prioriterede anmodning.

4. Kommissionen påviser, at valget af modtagere af en anmodning og dem, der nyder godt af den anmodning, der er omhandlet i stk. 2, ikke er diskriminerende og er i overensstemmelse med Unionens konkurrenceregler.

5. Kommissionen baserer anmodningen, der er omhandlet i stk. 2, på objektive, faktuelle, målbare og underbyggede data, der viser, at en sådan prioritering er nødvendig for at sikre et velfungerende indre marked, og tager hensyn til den pågældende økonomiske aktørs legitime interesser og de omkostninger og den indsats, der kræves i forbindelse med enhver ændring i produktionssekvensen i forsyningskæden.

6. Den pågældende økonomiske aktør svarer Kommissionen senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 2 omhandlede anmodning og angiver, om den accepterer eller afslår anmodningen. Hvis det på grund af situationens hastende karakter bliver nødvendigt, kan Kommissionen med en begrundelse for den hastende karakter anmode den økonomiske aktør om at svare inden for en kortere frist.

7. Hvis den økonomiske aktør, som den i stk. 2 omhandlede anmodning er rettet til, udtrykkeligt har accepteret denne anmodning, vedtager Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en prioriteret anmodning, der fastsætter:

a) retsgrundlaget for den prioriterede anmodning, som den økonomiske aktør skal efterkomme

b) listen over, hvilke kriserelevante produkter der er omfattet af den prioriterede anmodning, deres specifikationer, pris, og i hvilken mængde de skal leveres

c) de frister, inden for hvilke den prioriterede anmodning skal være fuldført

d) dem, der nyder godt af den prioriterede anmodning

e) afkald på ansvar i kontraktforhold på de i denne artikels stk. 12 fastsatte betingelser, og

f) de i artikel 72 omhandlede sanktioner for misligholdelse af de forpligtelser, der følger af den pågældende gennemførelsesretsakt.

8. Hvis den økonomiske aktør afviser den anmodning, der er omhandlet i stk. 2, giver denne Kommissionen en nærmere begrundelse for denne afvisning.

9. Under behørig hensyntagen til den økonomiske aktørs begrundelser i henhold til denne artikels stk. 8 og efter at have hørt og modtaget forudgående samtykke fra den medlemsstat, på hvis territorium den pågældende økonomiske aktørs produktionsanlæg er beliggende, og den medlemsstat, på hvis territorium den økonomiske aktørs ledelsesstruktur er beliggende, kan Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt vedtage en prioriteret ordre, som pålægger den pågældende økonomiske aktør en forpligtelse til at udføre denne ordre. Kommissionen anfører grundene til, at det i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og den økonomiske aktørs grundlæggende rettigheder i henhold til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og på baggrund af de omstændigheder, der er beskrevet i stk. 1, var nødvendigt at vedtage nævnte gennemførelsesretsakt. En sådan gennemførelsesretsakt skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i stk. 7.

10. Kommissionen afgiver ikke en prioriteret ordre i følgende tilfælde:

a) den økonomiske aktør på grund af utilstrækkelig produktionskapabilitet eller produktionskapacitet eller af tekniske grunde er ude af stand til at udføre den prioriterede ordre, selv ved præferencebehandling af ordren, eller

b) udførelsen af ordren ville medføre en urimelig økonomisk byrde og særlige vanskeligheder for den økonomiske aktør, herunder væsentlige risici vedrørende forretningskontinuitet.

11. De i stk. 7 omhandlede prioriterede anmodninger og de i stk. 9 prioriterede ordrer skal:

a) være afgivet til en retfærdig og rimelig pris under behørig hensyntagen til den økonomiske aktørs imputerede omkostninger i forbindelse med opfyldelsen af den prioriterede anmodning eller den prioriterede ordre i forhold til eksisterende kontraktlige forpligtelser

b) have forrang frem for enhver leveringsforpligtelse i henhold til privatret eller offentlig ret i forbindelse med de kriserelevante produkter, som er omfattet af den prioriterede anmodning eller den prioriterede ordre, med undtagelse af forpligtelser, som er direkte forbundet med ordrer til militære formål.

12. Økonomiske aktører, der er omfattet af en prioriteret anmodning i henhold til stk. 7 eller en prioriteret ordre i henhold til stk. 9, er ikke ansvarlig for nogen form for misligholdelse af kontraktlige forpligtelser, der er underlagt lovgivningen i en medlemsstat, forudsat at:

a) misligholdelsen af kontraktlige forpligtelser er nødvendig for at efterkomme den pålagte prioritering

b) den i stk. 7 eller 9 omhandlede gennemførelsesretsakt er blevet overholdt, og

c) hvor det er relevant, accepten af den prioriterede anmodning ikke alene havde til formål uretmæssigt at unddrage sig en forudgående kontraktlig forpligtelse.

13. Enhver konflikt mellem en prioriteret anmodning eller en prioriteret ordre og en foranstaltning under en anden EU-prioriteringsmekanisme drøftes i udvalget og afgøres af Kommissionen ud fra en afvejning af samfundsinteresser.

14. Den økonomiske aktør, der er omfattet af en prioriteret anmodning i medfør af stk. 7 eller af en prioriteret ordre i medfør af stk. 9, kan anmode Kommissionen om at ændre den i stk. 7 eller 9 omhandlede gennemførelsesretsakt, hvis denne finder det behørigt begrundet af en af følgende årsager:

a) Den økonomiske aktør er på grund af utilstrækkelig produktionskapabilitet eller produktionskapacitet ude af stand til at udføre den prioriterede anmodning eller den prioriterede ordre, selv ved præferencebehandling af anmodningen eller ordren.

b) Fuldførelsen af anmodningen eller ordren ville medføre en urimelig økonomisk byrde og særlige vanskeligheder for den økonomiske aktør.

15. Den økonomiske aktør fremlægger alle relevante og underbyggede oplysninger, således at Kommissionen kan vurdere, om den anmodning om ændring, der er omhandlet i stk. 14, er begrundet.

16. På grundlag af en undersøgelse af den økonomiske aktørs fremlagte begrundelse og dokumentation kan Kommissionen efter samråd med den medlemsstat, på hvis territorium den pågældende økonomiske aktørs ledelsesstruktur er beliggende, og den medlemsstat, hvor nævnte økonomiske aktørs produktionsanlæg er beliggende, ændre sin gennemførelsesretsakt for helt eller delvis at fritage den pågældende økonomiske aktør for sine forpligtelser i henhold til denne artikel.

17. Hvis en økonomisk aktør, som er hjemmehørende i Unionen, er omfattet af en foranstaltning, som er truffet af et tredjeland, og som indebærer en prioriteret ordre på eller en prioriteret anmodning om et kriserelevant produkt, som ikke er et forsvarsprodukt, underretter den pågældende økonomiske aktør Kommissionen herom. Kommissionen underretter derefter udvalget om en sådan foranstaltning.

18. Hvis en økonomisk aktør, der er omfattet af en prioriteret anmodning i medfør af stk. 7 eller af en prioriteret ordre i medfør af stk. 9, forsætligt eller groft uagtsomt misligholder den pågældende anmodning eller ordre, pålægges den en bøde, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 72, medmindre:

a) den økonomiske aktør på grund af utilstrækkelig produktionskapabilitet eller produktionskapacitet eller af tekniske årsager er ude af stand til at udføre den prioriterede anmodning eller den prioriterede ordre, eller

b) udførelsen eller fuldførelsen af ordren ville medføre en urimelig økonomisk byrde og særlige vanskeligheder for den økonomiske aktør, herunder væsentlige risici vedrørende forretningskontinuitet.

19. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der fastsætter de praktiske og operationelle ordninger for forretningsgangen for prioriterede anmodninger og prioriterede ordrer, herunder en metode til fastsættelse af prisen på kriserelevante produkter, som er omfattet af prioriterede ordrer.

20. De i denne artikel omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 4.

21. Nærværende artikel berører ikke den enkelte medlemsstats ret til at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med artikel 346, stk. 1, litra b), i TEUF.

AFSNIT 4

SIKKERHEDSRELATERET FORSYNINGSKRISETILSTAND

Artikel 64

Aktivering af den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand

1. En sikkerhedsrelateret forsyningskrise anses for at være indtruffet, hvis:

a) der opstår alvorlige forstyrrelser eller er en overhængende risiko for sådanne forstyrrelser i leveringen af forsvarsprodukter, f.eks. forstyrrelser som følge af virkningen af hændelser vedrørende Unionens sikkerhed, og

b) sådanne alvorlige forstyrrelser eller den overhængende risiko herfor medfører eller sandsynligvis vil medføre vedtagelse af forskelligartede nationale foranstaltninger vedrørende kriserelevante forsvarsprodukter, hvilket vil få alvorlig negativ indvirkning på det indre markeds funktion, navnlig hindringer for grænseoverskridende handel med sådanne kriserelevante forsvarsprodukter i Unionen, som forårsager alvorlig mangel på forsvarsprodukter.

2. Hvis Kommissionen eller udvalget får kendskab til en risiko for en alvorlig forstyrrelse i forsyningen af kriserelevante forsvarsprodukter eller har konkrete og pålidelige oplysninger om eventuelle andre relevante risikofaktorer eller hændelse, som i væsentlig grad påvirker forsyningen af sådanne produkter, jf. artikel 59, vurderer Kommissionen efter samråd med udvalget, om betingelserne i nærværende artikels stk. 1 er opfyldt. Denne vurdering skal tage hensyn til de potentielle virkninger og konsekvenser af den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand for forsvarsforsyningskæderne i Unionen, resultaterne af de stresstest, som er gennemført i henhold til artikel 58, og vurderinger, der er foretaget inden for andre relevante EU-krisestyringsrammer. Hvis der under denne vurdering fremkommer konkret og pålidelig dokumentation, kan Kommissionen efter samråd med udvalget foreslå Rådet at aktivere den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand. Når Kommissionen foreslår Rådet at aktivere den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand, underretter den Parlamentet herom.

3. Når Kommissionen vurderer, om betingelserne i denne artikels stk. 1 er opfyldt i henhold til stk. 2, tager den navnlig hensyn til, om der på FUSP-området er konstateret en krise, som påvirker Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser, f.eks. om nævnte krise har udløst aktiveringen af bestemmelsen om gensidig bistand i henhold til artikel 42, stk. 7, i TEU.

4. Rådet kan ved hjælp af en gennemførelsesakt vedtaget med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen aktivere den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand. Den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstands varighed skal fremgå af gennemførelsesretsakten og må i første omgang ikke overstige 12 måneder. Det skal også præciseres i denne gennemførelsesretsakt, hvilke af foranstaltningerne i artikel 65-71 der aktiveres. Desuden kan det i gennemførelsesretsakten fastlægges, for hvilke kriserelevante produkter disse foranstaltninger skal aktiveres.

5. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre det forslag, som er omhandlet i stk. 4.

6. Kommissionen aflægger regelmæssigt og mindst hver tredje måned rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om status for den sikkerhedsrelaterede forsyningskrise.

7. Senest tre uger inden udløbet af den periode, for hvilken den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand er aktiveret, forelægger Kommissionen under hensyntagen til henstillingen fra udvalget en rapport for Rådet, hvori det vurderes, om denne varighed bør forlænges. Rapporten skal navnlig indeholde en analyse af virkningen af de foranstaltninger, der tidligere er blevet aktiveret i henhold til dette kapitel. Hvis der under denne vurdering fremkommer konkret og pålidelig dokumentation for, at betingelserne for aktivering af den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand stadig er opfyldt, kan Kommissionen efter samråd med udvalget foreslå Rådet at forlænge den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand.

8. Rådet kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt vedtaget med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen forlænge den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand. Forlængelsens varighed begrænses til højst seks måneder og skal fremgå af gennemførelsesretsakten. Det skal også præciseres i denne gennemførelsesretsakt, hvilke af foranstaltningerne i artikel 65-71 der fortsat anvendes, eller, hvis det er relevant, aktiveres. Rådet kan med kvalificeret flertal gentagne gange beslutte at forlænge den periode, for hvilken den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand er aktiveret, hvis det er berettiget for at håndtere den sikkerhedsrelaterede forsyningskrise.

9. Kommissionen kan foreslå Rådet at forlænge den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand så mange gange, som det anses for nødvendigt for at håndtere den sikkerhedsrelaterede forsyningskrise, på de betingelser, der er fastsat i stk. 7. Efter et sådant forslag fra Kommissionen finder stk. 8 anvendelse.

10. Under den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand vurderer Kommissionen efter samråd med udvalget, om det er hensigtsmæssigt at ophæve den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand førtidigt. Hvis vurderingen indikerer, at dette er tilfældet, foreslår Kommissionen Rådet at ophæve den sikkerhedsrelaterede krisetilstand.

11. Rådet kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt vedtaget med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen ophæve den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand inden den udløbsdato, der er fastsat i den i stk. 4 eller 8 omhandlede gennemførelsesretsakt.

12. Ved udløbet af den periode, for hvilken den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand er aktiveret eller forlænget, eller ved ophævelse heraf, ophører de foranstaltninger, der er truffet i medfør af artikel 65-71, omgående med at finde anvendelse. Gennemførelsesretsakter, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 66, stk. 6, finder dog fortsat anvendelse, indtil de pågældende prioriterede anmodninger er fuldført.

I forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af foranstaltningerne i artikel 65-71 handler Kommissionen så vidt muligt i tæt koordinering med udvalget, som yder rettidig rådgivning. Kommissionen underretter udvalget om, hvilke tiltag der er iværksat. Under den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand indkalder Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ til ekstraordinære møder i udvalget, hvis dette er nødvendigt. I overensstemmelse med artikel 76, stk. 10, indbyder udvalget, hvor det er relevant, højtstående repræsentanter for industrien til at mødes i en særlig forsamling for at drøfte spørgsmål i forbindelse med de pågældende forsvarsprodukter. Medlemsstaterne arbejder tæt sammen med Kommissionen i udvalget for at sikre samordning af eventuelle EU-foranstaltninger og nationale foranstaltninger, som træffes vedrørende forsvarsforsyningskæderne i forbindelse med de pågældende kriserelevante forsvarsprodukter.

13. Hvis den sikkerhedsrelaterede forsyningskrisetilstand aktiveres, kan Kommissionen foreslå Rådet at aktivere de i artikel 62 og 63 omhandlede foranstaltninger på de deri og i artikel 60 og 61 fastsatte betingelser.

Artikel 65

Anmodninger om oplysninger

Hvis Rådet i overensstemmelse med artikel 64, stk. 4, aktiverer foranstaltningen i henhold til nærværende artikel, kan Kommissionen træffe de i artikel 62 fastsatte foranstaltninger vedrørende kriserelevante forsvarsprodukter i overensstemmelse med de deri fastsatte betingelser.

Artikel 66

Prioritering af forsvarsprodukter

1. Hvis Rådet i overensstemmelse med artikel 64, stk. 4, aktiverer foranstaltningen i henhold til nærværende artikel, kan en medlemsstat indgive en anmodning til Kommissionen om at anmode en økonomisk aktør, hvis produktionsanlæg er beliggende på dens territorium, om at acceptere eller prioritere en bestemt ordre på kriserelevante forsvarsprodukter, for at afhjælpe de alvorlige vanskeligheder, som denne medlemsstat eller en anden medlemsstat står over for enten med at afgive en ordre eller med at gennemføre en kontrakt om forsyning af sådanne produkter.

2. Ved modtagelse af den i stk. 1 omhandlede anmodning kan Kommissionen, hvis produktionen eller forsyningen af kriserelevante forsvarsprodukter ikke kan opnås ved hjælp af nogen anden foranstaltning, der er fastsat i dette kapitel, indgive en anmodning til den pågældende økonomiske aktør:

a) efter at have hørt og modtaget forudgående samtykke fra den medlemsstat, på hvis territorium den pågældende økonomiske aktørs produktionsanlæg er beliggende, og

b) efter at have hørt og modtaget forudgående samtykke fra den medlemsstat, på hvis territorium den pågældende økonomiske aktørs ledelsesstruktur er beliggende.

Det skal udtrykkeligt fremgå af Kommissionens anmodning, at den økonomiske aktør er frit stillet til at afslå anmodningen.

3. Den i stk. 2 omhandlede anmodning skal indeholde oplysninger om retsgrundlaget for anmodningen, angive produkterne, deres specifikationer og mængder, angive tidsplanen og fristen for udførelse og fuldførelse af ordren og angive begrundelsen for anvendelsen af den prioriterede anmodning.

4. Kommissionen påviser, at valget af modtagere af anmodninger og dem, der nyder godt af den anmodning, der er omhandlet i stk. 2, ikke er diskriminerende og er i overensstemmelse med Unionens konkurrenceregler.

5. Kommissionen baserer den anmodning, der er omhandlet i stk. 2, på objektive, faktuelle, målbare og underbyggede data, der viser, at en sådan prioritering er nødvendig for at sikre et velfungerende indre marked, og tager hensyn til den pågældende økonomiske aktørs legitime interesser og de omkostninger og den indsats, der kræves i forbindelse med enhver ændring i produktionssekvensen i forsyningskæden.

6. Hvis den økonomiske aktør, som den i stk. 2 omhandlede anmodning er rettet til, udtrykkeligt har accepteret denne anmodning, vedtager Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt efter samråd med og forudgående samtykke fra den medlemsstat, på hvis territorium den pågældende økonomiske aktørs produktionsanlæg er beliggende, og den medlemsstat, på hvis territorium den pågældende økonomisk aktørs ledelsesstruktur er beliggende, en prioriteret anmodning, som fastsætter:

a) retsgrundlaget for den prioriterede anmodning, som den økonomiske aktør skal efterkomme

b) listen over, hvilke kriserelevante produkter der er omfattet af den prioriterede anmodning, deres specifikationer, og i hvilke mængder de skal leveres

c) de frister, inden for hvilke den prioriterede anmodning skal være fuldført

d) dem, der nyder godt af den prioriterede anmodning

e) omfanget af kontraktlige forpligtelser, som den prioriterede anmodning har forrang for

f) afkald på ansvar i kontraktforhold på de i denne artikels stk. 8 fastsatte betingelser, og

g) de i artikel 72 omhandlede sanktioner for misligholdelse af de forpligtelser, der følger af denne gennemførelsesretsakt.

Den i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 4.

7. De i stk. 6 omhandlede prioriterede anmodninger skal:

a) være afgivet til en retfærdig og rimelig pris under behørig hensyntagen til den økonomiske aktørs imputerede omkostninger i forbindelse med opfyldelsen af den prioriterede anmodning i forhold til eksisterende kontraktlige forpligtelser, og

b) har forrang for alle kontraktlige forpligtelser i forbindelse med de kriserelevante produkter, der er omfattet af den prioriterede anmodning, i henhold til privatret eller offentlig ret på de betingelser, som er fastsat i den i stk. 6 omhandlede gennemførelsesretsakt.

8. Den økonomiske aktør, der er omfattet af en prioriteret anmodning i henhold til stk. 6, er ikke ansvarlig for nogen form for misligholdelse af kontraktlige forpligtelser, der er underlagt lovgivningen i en medlemsstat, forudsat at:

a) misligholdelsen af kontraktlige forpligtelser er uundgåelig for at efterkomme den pålagte prioritering

b) den i stk. 6 omhandlede gennemførelsesretsakt er blevet overholdt, og

c) accepten af den prioriterede anmodning ikke alene havde til formål uretmæssigt at unddrage sig en forudgående leveringsforpligtelse.

9. Den økonomiske aktør, der er omfattet af en prioriteret anmodning, kan anmode Kommissionen om at ændre den i stk. 6 omhandlede gennemførelsesretsakt, hvis denne finder det behørigt begrundet af en af følgende årsager:

a) Den økonomiske aktør er på grund af utilstrækkelig produktionskapabilitet eller produktionskapacitet ude af stand til at udføre den prioriterede anmodning, selv ved præferencebehandling af anmodningen.

b) Fuldførelsen af anmodningen ville medføre en urimelig økonomisk byrde og særlige vanskeligheder for den økonomiske aktør.

10. Den økonomiske aktør fremlægger alle relevante og underbyggede oplysninger, således at Kommissionen kan vurdere, om anmodningen om den i stk. 9 omhandlede ændring er begrundet.

11. På grundlag af en undersøgelse af den økonomiske aktørs fremlagte begrundelse og dokumentation kan Kommissionen efter samråd med og forudgående samtykke fra den medlemsstat, på hvis territorium den pågældende økonomiske aktørs relevante produktionsanlæg er beliggende, og den medlemsstat, på hvis territorium den pågældende økonomiske aktørs ledelsesstruktur er beliggende, ændre sin gennemførelsesretsakt for helt eller delvis at fritage den pågældende økonomiske aktør for sine forpligtelser i henhold til denne artikel.

12. Hvis en økonomisk aktør efter udtrykkeligt at have accepteret at prioritere de ordrer, som Kommissionen har anmodet om, forsætligt eller groft uagtsomt misligholder forpligtelsen til at prioritere disse ordrer, pålægges den pågældende økonomiske aktør bøder, som fastsættes i overensstemmelse med artikel 72, medmindre:

a) den økonomiske aktør på grund af utilstrækkelig produktionskapabilitet eller produktionskapacitet eller af tekniske årsager er ude af stand til at udføre den prioriterede anmodning, eller

b) udførelsen eller fuldførelsen af anmodningen ville medføre en urimelig økonomisk byrde og særlige vanskeligheder for den økonomiske aktør, herunder væsentlige risici vedrørende forretningskontinuitet.

13. Hvis en økonomisk aktør, som er hjemmehørende i Unionen, er omfattet af en foranstaltning, som er truffet af et tredjeland, og som indebærer en prioriteret anmodning om et kriserelevant forsvarsprodukt, underretter den pågældende økonomiske aktør Kommissionen herom. Kommissionen underretter derefter udvalget om sådanne foranstaltninger. Hvor det er relevant, kan Kommissionen høre udvalget om mulige passende skridt, der skal tages som reaktion på denne foranstaltning.

14. Nærværende artikel berører ikke den enkelte medlemsstats ret til at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med artikel 346, stk. 1, litra b), i TEUF.

Artikel 67

Overførsel af kriserelevante forsvarsprodukter inden for EU

1. Hvis Rådet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 64, stk. 4, aktiverer foranstaltningen i henhold nærværende artikel, og uden at det berører direktiv 2009/43/EF og medlemsstaternes beføjelser i henhold til nævnte direktiv, sikrer medlemsstaterne, at ansøgninger vedrørende overførsler inden for EU behandles effektivt og rettidigt. Med henblik herpå sikrer alle berørte nationale myndigheder, at sådanne ansøgninger behandles så hurtigt, som det er juridisk muligt. Rådets gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i denne forordnings artikel 64, stk. 4, skal angive den frist, inden for hvilken de berørte nationale myndigheder skal behandle ansøgningerne, når de har modtaget alle nødvendige oplysninger fra ansøgeren. Denne frist må højst være to uger.

2. Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 8, i direktiv 2009/43/EF pålægger eksportbegrænsninger for komponenter, som er kriserelevante produkter, må den pågældende medlemsstat ikke kræve yderligere tilladelser til overførsel inden for EU af de pågældende komponenter, når modtageren fremlægger et anvendelsescertifikat, hvori det erklæres, at de komponenter, der er genstand for overførselslicensen, er integreret eller skal integreres i et forsvarsprodukt og ikke kan genoverføres eller eksporteres som sådanne. Dette berører ikke støttemodtagernes forpligtelser i henhold til artikel 10 i direktiv 2009/43/EF.

Artikel 68

Støtte til kriserelaterede innovationstiltag på forsvarsområdet

Hvis Rådet i overensstemmelse med artikel 64, stk. 4, aktiverer foranstaltningen i henhold til nærværende artikel, anses innovationstiltag vedrørende en af følgende aktiviteter for støtteberettigede i henhold til programmet:

a) aktiviteter, der har til formål at reducere gennemløbstiden for levering af forsvarsprodukter betydeligt

b) aktiviteter, der har til formål at forenkle de tekniske specifikationer for forsvarsprodukter betydeligt for at muliggøre masseproduktion heraf

c) aktiviteter, der har til formål at forenkle produktionsprocessen for forsvarsprodukter betydeligt for at muliggøre masseproduktion heraf, eller

d) aktiviteter, der har til formål at erstatte komponenter med alternativer, som er tilgængelige i Unionen, eller som let kan tilpasses eller udvikles rettidigt af økonomiske aktører, som er hjemmehørende i Unionen.

Artikel 69

Certificering

1. Hvis Rådet i overensstemmelse med artikel 64, stk. 4, aktiverer foranstaltningen i henhold til nærværende artikel, sikrer medlemsstaterne, at de administrative procedurer vedrørende certificeringen af kriserelevante forsvarsprodukter og om nødvendigt tekniske tilpasninger af sådanne produkter behandles så hurtigt som muligt i overensstemmelse med deres gældende nationale love og forskrifter.

2. Certificering af kriserelevante forsvarsprodukter tildeles status af størst mulig betydning, hvis en sådan status findes i national ret.

3. Hvis denne foranstaltning aktiveres, skal kriserelevante forsvarsprodukter, der er certificeret i en medlemsstat, i en anden medlemsstat anses for at være certificeret uden at være underlagt yderligere kontrol.

4. Gennemførelsesretsakten, der er omhandlet i artikel 64, stk. 4, kan indeholde nærmere bestemmelser om anvendelsesområdet for denne foranstaltning.

5. Nærværende artikel berører ikke den enkelte medlemsstats ret til at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med artikel 346, stk. 1, litra b), i TEUF.

Artikel 70

Nationale hasteprocedurer for udstedelse af tilladelser

Hvis Rådet i overensstemmelse med artikel 64, stk. 4, aktiverer foranstaltningen i henhold til nærværende artikel, kan forsyningssikkerheden for kriserelevante produkter betragtes som et bydende nødvendigt hensyn til væsentlige samfundsinteresser, jf. artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, litra c), i direktiv 92/43/EØF og artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF. Planlægning, opførelse og drift af tilknyttede produktionsanlæg kan således anses for at være af væsentlig samfundsinteresse, forudsat at de øvrige betingelser i disse bestemmelser er opfyldt.

Artikel 71

Kontinuitet i produktionen af kriserelevante forsvarsprodukter

1. Hvis Rådet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 64, stk. 4, aktiverer foranstaltningen i henhold til nærværende artikel, og hvis Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF ([46]) finder anvendelse på de relevante produktionsaktiviteter, kan medlemsstaterne beslutte at anvende eller tilskynde de økonomiske aktører, hvis produktionsanlæg er beliggende på deres territorium, og som producerer de pågældende kriserelevante forsvarsprodukter, til at gøre brug af undtagelserne i artikel 17, stk. 3, i direktiv 2003/88/EF for at muliggøre en udvidelse af skifteholdsarbejde og derved lette kontinuiteten i produktionen af de pågældende kriserelevante forsvarsprodukter, hvis de finder det nødvendigt for at nå målene i denne forordning.

2. Hvis der kræves forudgående tilladelse, sikrer alle berørte nationale myndigheder, at ansøgninger om anvendelse af de i stk. 1 omhandlede undtagelser indgivet af økonomiske aktører, der producerer kriserelevante forsvarsprodukter, behandles så hurtigt, som det er juridisk muligt.

AFSNIT 5

SANKTIONER

Artikel 72

Sanktioner

1. Kommissionen kan, hvis den finder det nødvendigt og forholdsmæssigt, ved hjælp af gennemførelsesretsakter pålægge økonomiske aktører, som er adressater for anmodninger om oplysninger i henhold til artikel 62, eller som eventuelt er omfattet af forpligtelserne til at underrette Kommissionen om en forpligtelse over for et tredjeland i medfør af artikel 63, stk. 17, og artikel 66, stk. 13, eller til at prioritere produktionen af kriserelevante produkter i medfør af artikel 63 og 66, følgende sanktioner:

a) bøder på op til 300 000 EUR, hvis den økonomiske aktør forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på en anmodning, der er fremsat i henhold til artikel 62, stk. 1, eller ikke afgiver oplysningerne inden for den fastsatte frist i overensstemmelse med artikel 62, stk. 9

b) bøder på op til 150 000 EUR, hvis den økonomiske aktør forsætligt eller groft uagtsomt misligholder forpligtelsen til at underrette Kommissionen om en forpligtelse over for et tredjeland i medfør af artikel 63, stk. 17, og artikel 66, stk. 13

c) tvangsbøder på op til 1,5 % af den gennemsnitlige dagsomsætning i det foregående regnskabsår for hver arbejdsdag, hvor misligholdelsen finder sted, fra den dato, der er fastsat i den afgørelse, hvorved den prioriterede ordre blev afgivet, hvis den økonomiske aktør forsætligt eller groft uagtsomt misligholder en forpligtelse til i medfør af artikel 63, stk. 9, at prioritere produktionen af kriserelevante produkter i overensstemmelse med artikel 63, stk. 18, og hvis den økonomiske aktør, der pålægges en tvangsbøde i henhold til nærværende litra, er en SMV, på op til 0,5 % af den pågældendes gennemsnitlige dagsomsætning i det foregående regnskabsår

([46]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/88/oj).

d) bøder på op til 300 000 EUR, hvis den økonomiske aktør forsætligt eller groft uagtsomt misligholder forpligtelsen til i medfør af artikel 63, stk. 8, og artikel 66, stk. 6, at prioritere produktionen af kriserelevante produkter i overensstemmelse med henholdsvis artikel 63, stk. 18, og artikel 66, stk. 12.

De i nærværende stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 4.

2. Inden Kommissionen træffer afgørelse i medfør af nærværende artikels stk. 1, giver den den berørte økonomiske aktør lejlighed til at blive hørt i overensstemmelse med artikel 75. Kommissionen tager hensyn til enhver behørig begrundelse, som den økonomiske aktør fremlægger, når den afgør, om bøder eller tvangsbøder skønnes nødvendige og forholdsmæssige.

3. Ved fastsættelsen af en bødes eller tvangsbødes størrelse tager Kommissionen hensyn til overtrædelsens art, alvor og varighed, herunder i forbindelse med tilfælde af misligholdelse af forpligtelsen til at acceptere eller prioritere en prioriteret ordre, jf. artikel 63, stk. 9, eller en prioriteret anmodning, jf. artikel 63, stk. 7, eller artikel 66, stk. 6, og om den økonomiske aktør delvis har opfyldt den prioriterede ordre eller den prioriterede anmodning.

4. Bøderne udgør eksterne formålsbestemte indtægter som defineret i finansforordningens artikel 21, stk. 5, og rettes mod støtteinstrumentet for Ukraine.

Artikel 73

Forældelsesfrist for pålæggelse af sanktioner

1. De beføjelser, som Kommissionen tillægges i henhold til artikel 72, forældes efter:

a) to år ved overtrædelse af bestemmelserne om anmodninger om oplysninger i henhold til artikel 62, stk. 1

b) to år ved overtrædelse af bestemmelserne om oplysningspligt i henhold til artikel 63, stk. 17, og artikel 66, stk. 13

c) tre år ved overtrædelse af bestemmelserne om forpligtelsen vedrørende prioritering af produktionen af kriserelevante produkter i henhold til artikel 63 og 66.

2. De i stk. 1 omhandlede forældelsesfrister regnes fra den dag, hvor overtrædelsen er begået. Er der tale om vedvarende eller gentagne overtrædelser, regnes forældelsesfristerne fra den dag, hvor den sidste overtrædelse blev begået.

3. Ethvert tiltag, som Kommissionen eller medlemsstaternes kompetente myndigheder iværksætter for at sikre overholdelse af denne forordning, afbryder forældelsesfristen.

4. Afbrydelsen af forældelsesfristen gælder for alle de parter, der holdes ansvarlige for deltagelse i overtrædelsen.

5. Efter hver afbrydelse af forældelsesfristen begynder denne forældelsesfrist forfra. Forældelsesfristen udløber dog senest den dag, hvor der er forløbet en periode svarende til den dobbelte forældelsesfrist, uden at Kommissionen har pålagt en bøde eller en tvangsbøde. Denne frist forlænges med den periode, hvori forældelsesfristen er suspenderet, som følge af at Kommissionens afgørelse er genstand for en verserende sag ved Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 74

Forældelsesfrist for tvangsfuldbyrdelse

1. Kommissionens beføjelse til at tvangsfuldbyrde afgørelser, der er truffet i henhold til artikel 72, forældes efter tre år.

2. Forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor afgørelsen er endelig.

3. Forældelsesfristen for tvangsfuldbyrdelse af bøder og tvangsbøder afbrydes ved:

a) meddelelse af en afgørelse om ændring af bødens eller tvangsbødens oprindelige størrelse eller om afvisning af en anmodning om en sådan ændring

b) ethvert tiltag, der iværksættes af Kommissionen eller af en medlemsstat på Kommissionens anmodning med henblik på tvangsinddrivelse af bøden eller tvangsbøden.

4. Efter hver afbrydelse som omhandlet i stk. 3 begynder forældelsesfristen forfra.

5. Forældelsesfristen for tvangsfuldbyrdelse af bøder og tvangsbøder suspenderes, så længe:

a) der er givet en betalingsfrist

b) tvangsinddrivelsen er suspenderet i henhold til en afgørelse truffet af Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 75

Retten til at blive hørt i forbindelse med pålæggelse af bøder eller tvangsbøder

1. Inden Kommissionen vedtager en afgørelse i medfør af artikel 72, sikrer den, at de berørte økonomiske aktører har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger til:

a) Kommissionens foreløbige konklusioner, herunder ethvert spørgsmål, som Kommissionen har rejst indsigelse imod

b) de foranstaltninger, som Kommissionen måtte have til hensigt at træffe på baggrund af de foreløbige konklusioner i henhold til dette stykkes litra a).

2. De berørte økonomiske aktører kan over for Kommissionen fremsætte bemærkninger til Kommissionens foreløbige konklusioner inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i sine foreløbige konklusioner, og som ikke må være kortere end 14 arbejdsdage.

3. Kommissionen baserer udelukkende sin pålæggelse af bøder eller tvangsbøder på indsigelser, som de berørte økonomiske aktører har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger til.

4. Hvis Kommissionen har underrettet de berørte økonomiske aktører om de i stk. 1 omhandlede foreløbige konklusioner, giver den efter anmodning adgang til Kommissionens sagsakter på grundlag af en forhandlet videregivelse med forbehold af de økonomiske aktørers legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder eller med henblik på at beskytte en enkeltpersons forretningshemmeligheder eller andre fortrolige oplysninger. Retten til aktindsigt omfatter ikke Kommissionens eller medlemsstaternes myndigheders fortrolige oplysninger og interne dokumenter, navnlig ikke korrespondance mellem Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder. Dette stykke er ikke til hinder for, at Kommissionen videregiver og anvender oplysninger, som er nødvendige for at bevise en overtrædelse.

AFSNIT 6

UDVALGET FOR FORSYNINGSSIKKERHED PÅ FORSVARSOMRÅDET

Artikel 76

Udvalget for Forsyningssikkerhed på Forsvarsområdet

1. Hermed oprettes Udvalget for Forsyningssikkerhed på Forsvarsområdet (»udvalget«).

2. Udvalgets hovedopgave er at bistå og fremsætte henstillinger til Kommissionen i henhold til dette kapitel.

3. Kommissionen holder løbende udvalget ajour om alle planlagte foranstaltninger og om foranstaltninger, der er truffet efter aktiveringen af forsyningskrisetilstandene i henhold til artikel 60 eller 64. Kommissionen stiller de nødvendige oplysninger til rådighed via et sikkert IT-system.

4. Med henblik på at forberede sig på og håndtere en forsyningskrisetilstand som omhandlet i artikel 60 eller 64 bistår udvalget Kommissionen med:

a) at analysere kriserelevante oplysninger, som medlemsstaterne eller Kommissionen har indhentet

b) at vurdere eventuelle beredskabsforanstaltninger

c) at vurdere, om kriterierne for aktivering eller deaktivering af forsyningskrisetilstandene som omhandlet i artikel 60 eller 64 er opfyldt

d) at lette en koordineret indsats med medlemsstaterne

e) at yde vejledning om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er truffet som reaktion på forsyningskriserne på EU-plan som omhandlet i artikel 60 eller 64, herunder om aktiveringen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 62 og 63 og 65-71

f) at udpege særlige beredskabsforanstaltninger for medlemsstaterne med henblik på at sikre rettidig tilgængelighed og forsyning af kriserelevante produkter

g) at lette udveksling og videregivelse af oplysninger, herunder med andre kriserelevante organer på EU-plan samt, hvor det er relevant, med tredjelande, internationale organisationer og repræsentanter for industrien, civilsamfundet og den akademiske verden

h) at udpege relevante emner for gennemførelsen af stresstest

i) at udarbejde en ramme og en metode til at udpege kriserelevante produkter og opstille listen over forvarselsindikatorer

j) at foretage kortlægningen af kriserelevante produkter og forvarselsindikatorer

k) at vurdere, om det er nødvendigt og forholdsmæssigt at forlænge forsyningskrisetilstanden, og om det er hensigtsmæssigt at ophæve den

l) at vurdere resultaterne af overvågningen og, hvor det er relevant, finde frem til potentielle løsninger på spørgsmål af fælles interesse, og

m) at fastsætte en passende hyppighed for gennemførelsen af stresstest.

5. Udvalget sammensættes af repræsentanter for alle medlemsstaterne, Kommissionen, den højtstående repræsentant og EDA. Det ledes i fællesskab af en repræsentant for Kommissionen og for den medlemsstat, der varetager det roterende formandskab for Rådet. Sekretariatsfunktionen for udvalget varetages af Kommissionen. Kun medlemsstaterne har stemmeret.

6. Formændene indbyder repræsentanter for Europa-Parlamentet til at deltage i udvalgets møder som observatører.

7. Associerede lande har ret til at blive medlemmer af udvalget uden stemmeret i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

8. Udvalget mødes, når situationen kræver det, efter anmodning fra Kommissionen, en medlemsstat eller et associeret land, som er blevet medlem af udvalget. Udvalget vedtager sin forretningsorden på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Denne forretningsorden skal indeholde bestemmelser om mekanismer, der sikrer et velfungerende udvalg med hensyn til varetagelsen af dets opgaver, herunder ved at fastsætte tvistbilæggelsesprocedurer for potentielle tvister mellem formændene.

9. Udvalget kan fremsætte henstillinger efter anmodning fra Kommissionen eller på eget initiativ. Udvalget tilstræber at finde løsninger med bredest mulig opbakning.

10. Udvalget indbyder mindst én gang om året repræsentanter for de nationale brancheforeninger fra forsvarsindustrien og udvalgte repræsentanter for industrien til at deltage som observatører i dets arbejde under hensyntagen til nødvendigheden af at sikre en afbalanceret geografisk repræsentation. Hvis en forsyningskrisetilstand som omhandlet i artikel 60 eller 64 er blevet aktiveret, indbyder udvalget, hvis det er relevant, højtstående repræsentanter for industrien til at deltage som observatører i dets arbejde i en særlig forsamling for at drøfte spørgsmål i forbindelse med kriserelevante produkter, eller, når en sikkerhedsrelateret forsyningskrisetilstand i henhold til artikel 64, er blevet aktiveret, de omhandlede forsvarsprodukter.

11. Udvalget indbyder repræsentanter for andre kriserelevante organer på EU-plan som observatører til dets relevante møder.

12. Udvalget indbyder, hvis det er relevant, i overensstemmelse med dets forretningsorden og under behørig hensyntagen til Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser en repræsentant for Ukraine til at deltage i møderne som observatør.

13. Kommissionen sikrer inklusivitet og giver udvalgets medlemmer lige adgang til oplysninger med henblik på at sikre, at udvalgets beslutningsproces afspejler forholdene i og behovene hos samtlige medlemsstater. Udvalget træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sørge for en sikker håndtering og behandling af klassificerede og følsomme informationer i overensstemmelse med artikel 79 og 80.

14. Kommissionen kan på eget initiativ eller efter forslag fra udvalget på ad hoc-basis nedsætte arbejdsgrupper til at støtte Udvalget for Forsyningssikkerhed på Forsvarsområdet i dets arbejde med henblik på at undersøge konkrete spørgsmål på grundlag af de i stk. 1 omhandlede opgaver. Medlemsstaterne udpeger eksperter til disse arbejdsgrupper. EDA kan indbydes til sådanne arbejdsgruppers møder.

15. Kommissionen nedsætter en arbejdsgruppe som omhandlet i stk. 14 vedrørende retlige, reguleringsmæssige og administrative hindringer. Denne arbejdsgruppe har følgende mål:

a) at identificere eksisterende eller potentielle retlige, reguleringsmæssige og administrative hindringer på internationalt plan, EU-plan og nationalt plan, som modvirker opfyldelsen af de i artikel 1, stk. 2, nr. 6), anførte mål

b) at finde frem til potentielle løsninger og afbødende foranstaltninger til afhjælpning af de konstaterede hindringer.

KAPITEL VIII

FORVALTNING, EVALUERING OG KONTROL

Artikel 77

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. EDA opfordres til at fremsætte synspunkter og yde ekspertise til udvalget som observatør. Tjenesten for EU's Optræden Udadtil opfordres ligeledes til at bistå udvalget med dets arbejde.

3. Kommissionen kan på eget initiativ eller efter anmodning fra en eller flere medlemsstater, hvis det er relevant, indbyde repræsentanter for Ukraine til at deltage i udvalgets møder. Repræsentanter for Ukraine må ikke være til stede under forhandlingerne eller deltage i udvalgets afstemninger.

4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

5. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 78

Finansieringsaftale med Ukraine

1. Kommissionen indgår en finansieringsaftale med Ukraine, jf. finansforordningens artikel 114, stk. 2, for gennemførelsen af de tiltag, der er fastsat i denne forordning, og som vedrører Ukraine eller retlige enheder, som er hjemmehørende i Ukraine, og som modtager EU-midler.

2. Det sikres i den finansieringsaftale, der indgås med Ukraine og i form af kontrakter og aftaler, der undertegnes med retlige enheder, som er hjemmehørende i Ukraine, og som modtager EU-midler – at forpligtelserne i finansforordningens artikel 129 kan opfyldes.

3. Der fastsættes i finansieringsaftalen forpligtelser for de ukrainske myndigheder og organer, der har fået overdraget budgetgennemførelsesopgaver, til at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige, reguleringsmæssige og administrative foranstaltninger, til at efterleve principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed og ikkeforskelsbehandling, til at sikre synligheden af Unionens tiltag i forbindelse med forvaltningen af EU-midler, til at opfylde passende kontrol- og revisionsforpligtelser og påtage sig det deraf følgende ansvar samt til at beskytte Unionens finansielle interesser, navnlig ved hjælp af detaljerede dispositive bestemmelser om:

a) aktiviteter vedrørende kontrol, tilsyn, overvågning, evaluering, rapportering og revision af EU-finansiering i henhold til støtteinstrumentet for Ukraine samt aktiviteter i forbindelse med undersøgelser, foranstaltninger til bekæmpelse af svig samt samarbejde

b) regler om skatter, told og afgifter, jf. artikel 27, stk. 9 og 10, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 ([47])

c) Kommissionens ret til at overvåge aktiviteter inden for rammerne af denne forordning, som udføres af retlige enheder, som er hjemmehørende i Ukraine, i hele projektcyklussen, herunder samarbejde i forbindelse med fælles indkøb, til at deltage i disse aktiviteter som observatør, alt efter hvad der er relevant, og til at fremsætte henstillinger om forbedring af sådanne aktiviteter og et tilsagn fra de ukrainske myndigheder om at gøre deres ypperste for at gennemføre sådanne henstillinger fra Kommissionen og aflægge rapport om denne gennemførelse

d) de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 83, stk. 2, herunder detaljerede regler og frister for Ukraines dataindsamling og for Kommissionens og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs (OLAF's) adgang til sådanne data

e) beskyttelse og håndtering af klassificerede informationer i overensstemmelse med gældende regler

f) bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger.

4. Der ydes først finansiering til Ukraine, når finansieringsaftalen er trådt i kraft, og parterne har gennemført de tiltag, der er nødvendige for at opfylde de deri fastsatte krav.

5. Kommissionen sikrer, at der for dens vedkommende er taget alle de nødvendige skridt, for at finansieringsaftalen kan træde i kraft senest den 1. juli 2026.

Artikel 79

Beskyttelse af klassificerede informationer

1. Klassificerede informationer, der udarbejdes, håndteres, lagres, udveksles eller deles i henhold til denne forordning, beskyttes i overensstemmelse med sikkerhedsreglerne i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 ([48]) eller aftalen mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, om beskyttelse af klassificerede informationer, der udveksles i Den Europæiske Unions interesse, alt efter hvad der er relevant.

2. De deltagende medlemsstater træffer afgørelse om, hvem der er udstederen af klassificeret forgrundsviden, der er genereret i forbindelse med gennemførelsen af de i artikel 10 anførte støtteberettigede tiltag.

3. Kommissionen har adgang til de klassificerede informationer, der er nødvendige for at udføre de opgaver, som den tildeles i henhold til denne forordning, vedrørende de støtteberettigede tiltag, der er anført i artikel 10.

4. Når der er tale om en SEAP, skal de regler om beskyttelse af klassificerede informationer, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, litra n), være i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.

5. Når en SEAP har associerede lande eller Ukraine som medlemmer eller observatører, sikrer en sådan SEAP et beskyttelsesniveau svarende til det, der gælder i henhold til aftalen mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, om beskyttelse af klassificerede informationer, der udveksles i Den Europæiske Unions interesse.

6. Den gældende sikkerhedsramme for et tiltag skal være indført af de deltagende medlemsstater, inden tilskudsaftalen eller kontrakten undertegnes. De relevante dokumenter udgør en integrerende del af tilskudsaftalen eller kontrakten.

([47]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 (EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/947/oj).

([48]) Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

7. Kommissionen opretter et system, der er sikkerhedsakkrediteret i overensstemmelse med afgørelse (EU, Euratom) 2015/444, for at lette udvekslingen af klassificerede informationer mellem Kommissionen og medlemsstaterne og de associerede lande og, hvor det er relevant, ansøgerne og støttemodtagerne.

Artikel 80

Fortrolighed af oplysninger

1. Oplysninger, der modtages som følge af anvendelsen af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

2. Medlemsstaterne, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og EDA sikrer beskyttelse af handels- og forretningshemmeligheder og andre følsomme oplysninger, der er indhentet og genereret i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, i overensstemmelse med EU-retten og relevant national ret.

3. Kommissionen behandler oplysninger, der indeholder data fra en enhed eller forretningshemmeligheder, på en måde, der ikke er mindre streng end behandlingen af følsomme oplysninger, herunder anvendelse af »need to know«-princippet og anvendelse af passende krypterede miljøer til håndtering og udveksling af sådanne oplysninger.

Artikel 81

Beskyttelse af personoplysninger

Denne forordning berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ([49]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([50]) og (EU) 2018/1725 ([51]).

Artikel 82

Revision

Revision af anvendelsen af EU-bidrag, som foretages af personer eller enheder, herunder af andre personer eller enheder end dem, som er pålagt denne opgave af EU's institutioner, organer, kontorer eller agenturer, danner grundlag for den generelle sikkerhed i medfør af finansforordningens artikel 127. Den Europæiske Revisionsret reviderer regnskaberne over samtlige Unionens indtægter og udgifter i overensstemmelse med artikel 287 i TEUF.

Artikel 83

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Hvis et associeret land deltager i programmet i kraft af en afgørelse, der er vedtaget i henhold til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller på grundlag af ethvert andet retligt instrument, skal det associerede land give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser. Hvad angår OLAF, skal sådanne rettigheder omfatte retten til at foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, som fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013.

2. Den i artikel 78 omhandlede aftale skal indeholde bestemmelser om Ukraines forpligtelser, nemlig:

a) at træffe passende foranstaltninger til at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder, svig, korruption og interessekonflikter, der skader Unionens finansielle interesser, til at opdage og undgå dobbeltfinansiering og til at tage retlige skridt til at inddrive uretmæssigt tilegnede midler

([49]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

([50]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([51]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

b) regelmæssigt at kontrollere, at den ydede finansiering er blevet anvendt i overensstemmelse med gældende regler, navnlig vedrørende forebyggelse, opdagelse og korrektion af uregelmæssigheder, svig, korruption og interessekonflikter

c) at lade en betalingsanmodning i henhold til støtteinstrumentet for Ukraine ledsage af en erklæring om, at midlerne er blevet anvendt i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og til det tilsigtede formål og forvaltet hensigtsmæssigt, navnlig i overensstemmelse med ukrainske regler suppleret af internationale standarder vedrørende forebyggelse, opdagelse og korrektion af uregelmæssigheder, svig, korruption og interessekonflikter

d) udtrykkeligt at bemyndige Kommissionen, OLAF, Den Europæiske Revisionsret og, hvor det er relevant, Den Europæiske Anklagemyndighed til at udøve deres rettigheder som fastsat i finansforordningens artikel 129, stk. 1, under anvendelse af proportionalitetsprincippet.

Artikel 84

Information, kommunikation og offentlig omtale

1. Modtagerne af EU-finansiering skal anerkende finansieringens oprindelse og sikre synlighed af den pågældende finansiering, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.

2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende denne forordning, vedrørende tiltag, der iværksættes i henhold til denne forordning, og vedrørende de opnåede resultater.

3. De finansielle midler, der er tildelt programmet og støtteinstrumentet for Ukraine, skal bidrage til formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter vedrører målene omhandlet i artikel 4 og artikel 22.

4. De finansielle midler, der er tildelt programmet og støtteinstrumentet for Ukraine, kan bidrage til at tilrettelægge formidlingsaktiviteter, matchningsarrangementer og oplysningsaktiviteter, navnlig med henblik på at åbne forsyningskæderne for at fremme SMV'ers deltagelse på tværs af grænserne.

Artikel 85

Overvågning, evaluering og revision

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt gennemførelsen af programmet og støtteinstrumentet for Ukraine og aflægger årligt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort, herunder om niveauet af SMV'ers og små midcaps' inddragelse og om programmets og støtteinstrumentet for Ukraines samlede udgifter opdelt efter typen af tiltag og formen af Unionens bidrag.

Kommissionen indfører de nødvendige overvågningsordninger for at sikre, at data til overvågning af programmets og støtteinstrumentet for Ukraines gennemførelse og resultater indsamles effektivt, virkningsfuldt og rettidigt. Til dette formål kan modtagere af EU-midler og, hvor det er hensigtsmæssigt, medlemsstaterne pålægges forholdsmæssige rapporteringskrav.

2. Kommissionen udarbejder senest den 30. juni 2027 en rapport på grundlag af indikatorer, hvor det er relevant, med en evaluering af gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, og resultaterne heraf og med en vurdering af behovet for en eventuel revision af denne forordning. Evalueringsrapporten skal bygge på høringer af medlemsstaterne og de vigtigste interessenter og evaluere denne forordnings bidrag til de fremskridt, der er gjort med hensyn til at øge værdien af forsvarsmateriel indkøbt i Unionen på en samarbejdsbaseret måde, værdien af handelen med forsvarsmateriel inden for Unionen og værdien af medlemsstaternes forsvarsinvesteringer, som er foretaget i Unionen.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, eventuelt ledsaget af relevante lovgivningsforslag.

Artikel 86

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. december 2025.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	M. BJERRE
Formand	*Formand*

Der er fremsat tre erklæringer vedrørende denne forordning, og de findes i EUT C, C/2025/6783, 29.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/6783/oj, EUT C, C/2025/6784, 29.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/6784/oj og EUT C, C/2025/6785, 29.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/6785/oj.